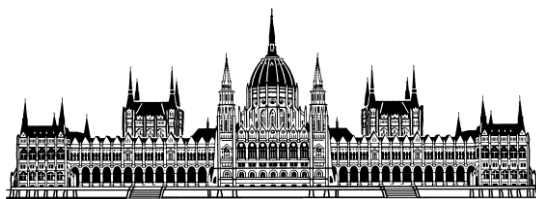

Országgyűlési Napló

Kövér László, dr. Hiller István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Ikotity István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	27997
Napirend előtti felszólalók:	
Orbán Viktor miniszterelnök.....	27997
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	28002
Vona Gábor (Jobbik).....	28003
Schmuck Erzsébet (LMP).....	28006
Kósa Lajos (Fidesz).....	28006
Harrach Péter (KDNP).....	28008
Orbán Viktor miniszterelnök.....	28009
Vona Gábor (Jobbik).....	28014
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	28016
Gúr Nándor (MSZP).....	28018
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	28020
Dr. Aradszki András (KDNP).....	28022
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	28024
Dr. Hadházy Ákos (LMP).....	28026
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	28027
Dr. Gyulyás Gergely (Fidesz).....	28029
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	28031
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Ikotity István jegyző.....	28032
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkár kinevezéséről:	
/Kecsmár Krisztián igazságügyi minisztériumi államtitkár/ Földi László (KDNP).....	28032
Kérdések	
Bejelentés kérdés visszautasításáról	28032
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Belátja-e, hogy rossz döntést hoztak a krónikus osztályok ügyében?” címmel.....	28032
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	28033
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mit kíván tenni a Kormány, hogy az ügyészség által csupán másfél év alatt közel 50 milliárd forint értékben elutasított KEHI feljelentések ügyére megfelelő politikai és jogi választ adjon?” címmel.....	28034
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza.....	28035
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Megmentik-e a tanodákat?” címmel.....	28036
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	28036
Font Sándor és dr. Salacz László (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mi várható Kecskeméten?” címmel.....	28037
Lepsényi István nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	28038
Varju László (független) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Nem látja, vagy nem akarja látni a kormány?” címmel.....	28039
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ne hazudj, és mások becsületében kárt ne tégy! Avagy kozmetikázott számokkal, átírt fogalmakkal csökkentik a szegénységet!?” címmel.....	28039
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	28040

Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Önök szerint a Himnusz is csak félig kellene lejátszani a paralimpián?” címmel	28041
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28041
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Belátja-e a Kormány a hibáját és megadja-e minden nyugdíj előtt álló pedagógusnak a béremelést II.?” címmel	28042
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28043
Selmeczi Gabriella és dr. Kovács József (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Béremelés akkor és most” címmel	28044
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28045
Demeter Márta (MSZP) - a honvédelmi miniszterhez - „A Honvédelmi Minisztérium mikor kezdi meg a Honvéd Egészségpénztár volt tagjai számára a kártalanítás folyósítását?” címmel	28046
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter válasza	28047
Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Önök szerint helyes dolog gályarabként bánni a buszsofőrökkel?” címmel	28048
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	28049
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért nem képesek a kormányhivatalok az emberek egészséges környezethez való jogát érvényesíteni?” címmel	28049
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	28050
Heringes Anita (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Vidéken jobban meg lehet élni egy pályakezdőnek?” címmel	28051
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	28052
Pintér Tamás (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért nem kötnek stratégiai partnerségi megállapodást az ISD Dunaferr társaságcsoporttal?” címmel	28053
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	28053
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért nem halad az uniós források kifizetése?” címmel	28054
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	28055
Kiss László (MSZP) - a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez - „A kormány áttekintette-e az oktatási-nevelési támogatások átalakításának lehetőségeit?” címmel	28056
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	28057
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Szabolcs-Szatmár-Bereg megye meddig marad a legalacsonyabb jövedelműek megyéje?” címmel	28057
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	28058
Schmuck Erzsébet (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Elhárítják-e az adminisztratív akadályokat a családi otthonteremtési kedvezmény igénylése kapcsán, hogy senkit se zárjanak ki a támogatásból?” címmel	28059
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	28060
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen okból csökkentették a paralimpiai sportolók díjazását?” címmel	28061
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28062
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért törekszik a Kormány az alapítványi szakképzések ellehetetlenítésére?” címmel	28063
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	28064

Schmuck Erzsébet (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Vállalja-e Fazekas Sándor a politikai felelősséget?” címmel	28065
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	28066

Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Várható-e, hogy a soron következő közös magyar-szerb Kormányülésig konkrét szerződésalkötésre kerül sor a 1031/2016. (II.9) számú Kormány határozat végrehajtásával kapcsolatban?” címmel	28067
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28067

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Ön miért nem lép fel az ellen, hogy magáncégek és fideszes haverok nyúlják le a letelepedési kötvények százmilliárdos hasznát, ráadásul pár év múlva a magyar adófizetőknek kell kamatostól visszafizetniük ezt a hatalmas összeget?” címmel	28068
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	28069
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	28069
Orbán Viktor miniszterelnök	28070

Vona Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „A népszavazás kudarcának felelőssége” címmel	28070
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	28071
Viszonzválasz:	
Vona Gábor (Jobbik)	28072
Orbán Viktor miniszterelnök	28072

Dr. Szél Bernadett (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Ki hazudik a kormányban?” címmel	28073
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	28073
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	28074
Orbán Viktor miniszterelnök	28075

Ágh Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Mi a helyzet a déli határon a népszavazás után?” címmel	28075
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	28076
Viszonzválasz:	
Ágh Péter (Fidesz)	28077
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	28077

Gúr Nándor (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Ön miért túri azt az emberekben félelmet keltő gyakorlatot, hogy a letelepedési kötvénnyel eddig már 16 ezer külföldi letelepedését engedték meg, akik között elítélt orosz bűnöző is van, s ezzel a Fidesz pénzért eladja Magyarország biztonságát?” címmel	28078
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	28079
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP)	28080

Volner János (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Miért nem tesz semmit a Kormány a dolgozó magyar emberek munkabérének érezhető emelése érdekében?” címmel	28080
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	28081
Viszonzválasz:	
Volner János (Jobbik)	28082
Orbán Viktor miniszterelnök	28082

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mivel segítette/segíti a kormány a tanévkezdést?” címmel	28083
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28084

Viszonzválasz:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	28085
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszteriumi államtitkár	28085
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Blabla vagy az igazság?” címmel	28086
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	28086
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	28087
Orbán Viktor miniszterelnök	28087
Witzmann Mihály (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A számok önmagukért beszélnek!” címmel	28087
Tállai András nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár válasza	28088
Viszonzválasz:	
Witzmann Mihály (Fidesz)	28089
Tállai András nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár	28090
Dr. Szakács László (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Mi lesz még?” címmel	28090
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza	28091
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	28092
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	28092
Napirend utáni felszólaló:	
Varju László (független)	28093
Schmuck Erzsébet (LMP)	28094
Vargha Tamás honvédelmi miniszteriumi államtitkár	28096
Ikotity István (LMP)	28097
Vargha Tamás honvédelmi miniszteriumi államtitkár	28099
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	28100
Vargha Tamás honvédelmi miniszteriumi államtitkár	28102
Szávay István (Jobbik)	28103
Vargha Tamás honvédelmi miniszteriumi államtitkár	28105
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	28106
Teleki László (MSZP)	28108
Vargha Tamás honvédelmi miniszteriumi államtitkár	28110
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	28112
Az ülés bezárása	28112

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, LEPSÉNYI ISTVÁN államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminiszteriumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
7. ülésnapja
2016. október 3-án, hétfőn
(11.10 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Ház! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 7. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük a munkánkat, ezt követően kérdésekre, majd azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett Orbán Viktor miniszterelnök úr. Megadom a szót.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon tegnap népszavazást tartottunk *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Érvénytelen!)*, úgy illendő, hogy ilyenkor a kormány nevében értékeljem a népszavazás eredményét.

Értékelésem szerint a népszavazás elérte a célját. *(Moraj az MSZP soraiban. - Dr. Bárándy Gergely: Érvénytelen és eredménytelen!)* Magyarország döntött. A cél az volt, hogy tiszta vizet öntsünk a pohárba, tisztázzuk, mit akarnak a magyarok a tömeges migráció ügyében. 3 282 723 ember ezt elutasította. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Tisztelt Ház! A szervezett és irányított migrációs betelepítés már évek óta zajlik Európában. A magyar riasztó valóságában azonban *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* 2015-ben jelent meg Magyarország területén, amikor illegális bevándorlók százezrei törvényellenesen, erőszakosan és félelmet keltő módon *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, a magyar hatóságoknak és a magyar jogszabályoknak fittyet hányva keresztülgazdoltak Magyarország területén. *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: 300 ezer euróért!)*

A magyar kormány akkor úgy döntött, hogy minden erejét latba veti, hogy helyreállítsa a törvényes rendet és megvédje állampolgárait. Hármasszoros védelmi rendszert építettünk ki: fizikai, jogi és fegyveres védelmi rendszert. Erőt, pénzt és energiát nem kímélve, rekordgyorsasággal kerítést állítottunk fel a szerb-magyar és a horvát-magyar határon. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Szigorítottuk a jogszabályainkat, különösen a büntető törvényeinket *(Dr. Bárándy Gergely: A mi javaslatunk alapján!)*, és új védelmi jogszabályokat alkottunk. Katonáinkat és rendőreinket a déli határszakaszra irányítottuk

(Dr. Bárándy Gergely közbeszól.), a katonák és a rendőrök példás munkát végezve, a Röszkénél rájuk támadó szervezett bűnözők támadásait is visszaverve teljesítették kötelességüket, és megvédték az ott élők biztonságát, megvédték Magyarország alkotmányos rendjét, és megvédték Magyarország szuverenitását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Köszönet és elismerés érte. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)*

A kormány és magam is abból a feltételezésből indultunk ki, hogy a magyar emberek helyeslik és támogatják az országvédelmi erőfeszítéseinket. Délről azonban továbbra is folyamatos a migránsveszély, értékelésünk szerint az Európára és így Magyarországra déli határaitra nehezedő bevándorló-migráns nyomás hosszú évekig fennmarad majd, és időnként lökésszerűen meg is erősödik. Ezért újabb fizikai határvédelmi akadályok építéséről döntöttünk, a rendőrség keretén belül pedig felállítottuk az állandó határőrségi egységeket, 3 ezer fővel megnöveltük a rendőrség létszámát, létrehoztuk az állandó határőrségi rendszert. Vagyis ma már a délről fenyegető, akár milliós nagyságrendű veszély feltartóztatására is képesek vagyunk.

Tisztelt Ház! Azonban Magyarország harapófogóba került. Brüsszelben úgy döntöttek, hogy az Európai Unióba eddig bejutott illegális bevándorlókat kvótarendszer szerint szétosztják a tagállamok között, akkor is, ha azzal az adott tagállam nem ért egyet. Ezt a brüsszeli döntést, amit antidemokratikusnak és jogellenesnek tartunk, megtámadtuk a bíróságon. Brüsszel ennek ellenére továbblépett. Az Európai Bizottság elfogadott és az Európai Parlament elé terjesztett egy új migránsosztási javaslatot, amit a jövőben kötelező erővel, felső korlát nélkül, tehát akár milliós nagyságrendben minden tagállamnak alkalmaznia kell. Ez most a harapófogó brüsszeli szára. Hiába védekezünk dél felé, ha nyugatról a nyakunkba küldik azokat, akik valamely nem magyar határszakaszon bejutottak az Európai Unió területére.

Mit tegyen Magyarország? Vállalja-e a küzdelmet Brüsszellel szemben? Vagy törődjünk bele, hogy ezentúl nem mi döntjük el, kikkel akarunk együtt élni és kikkel nem? Ez volt a kérdés. Az is nyilvánvaló, hogy ha szembeszállunk, akkor komoly európai viták középpontjában találjuk magunkat, és annak kellemetlen következményei lehetnek, például a Magyarországra zúduló támadások formájában, a Bizottság részéről pedig bosszú és zsarolás is érkezhethet a címünkre. *(Dr. Bárándy Gergely: Ezt te szoktál.)* Ez a feltételezésünk beigazolódtott.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Világosan kell látnunk, hogy a brüsszeli bürokraták és az európai baloldal bevándorlóspárti. A migránsokat menekültnek minősíti, annak ellenére, hogy Németországig öt biztonságos országon haladnak keresztül. A migránsok Európába érkezését az európai baloldal helyesnek és hasznosnak tartja. Ezt képviseli a magyar baloldal is - a DK és vezetője nyíltan, az MSZP szé-

gyellősen és sunyi módon. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Dr. Bárándy Gergely: Mekkora hazudsz te!)*

A 2014-es választásokon *(Dr. Bárándy Gergely: Gátlátalanul hazudsz!)* induló pártok erről a kérdésről egy kukkot sem mondtak, és nem is mondhatnak. Ezért miután a parlamenti választással a bevándorlás kérdését nem lehetett eldönteni, a választás eredményéből Magyarország álláspontját levezetni nem lehetett, ezért egyetlen becsületes megoldás maradt: döntsék el a magyarok, mit akarnak. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Eldöntötték!)* Ki döntsön arról, hogy kik tartózkodhatnak, kik élhetnek Magyarország területén? *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Eldöntötték!)* Ki döntsön erről: Brüsszel vagy Budapest? Ezt a kérdést kellett a népszavazáson eldönteni.

A döntés hosszú évekre meghatározza Magyarország sorsát. Más jövő előtt állunk, másmilyen lesz Magyarország, ha beletörődünk, és másmilyen, ha harcolunk.

(11.20)

A népszavazás tisztázta a magyarok álláspontját. Magyarország döntött. A résztvevők 98 százaléka, ha az érvénytelen leadókat odaszámolom, akkor 92 százaléka azt mondta, hogy a döntés joga Budapesté, és ezért a jogunkért harcolni kell; ez a népszavazás döntése. *(Taps a kormánypartok soraiban.)* A népszavazás elérte célját *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem érte el!)*, mert máától nem a magyar kormány és nem annak feje, még csak nem is az itt ülő magyar parlamenti képviselők akaratát képviseljük Brüsszelben, hanem 3 millió majdnem 300 ezer magyar ember akaratát. *(Szabó Timea: A többivel mi van? - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Taps a kormánypartok soraiban.)* 3 millió 300 ezer ember akaratát képviseljük Brüsszelben. *(Szabó Timea: A többiét nem?)* Sok ez vagy kevés? *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Kevés.)* Amikor az Európai Unióba lépésről döntöttünk, akkor 3 millió 50 ezer ember szavazata elég volt a belépéshez; most 3 millió 300 ezer ember mondott nemet, vagyis akkor most jó néhány ezerrel több ember szavazata elegendő kell hogy legyen, hogy eldöntse a migránkvóta kérdését. *(Zaj az ellenzéki padosorokban. - Közbeszólások az MSZP és a függetlenek soraiból.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kellő szerénységgel és visszafogottsággal, de azt kell mondanom, hogy tegnap a magyarok történelmet írtak. *(Szávay István: Így van!)* Ha igaz az, hogy a történelmet a győztesek írják, akkor tegnap a nemek elsőprő győzelmével Magyarország nyert. *(Szabó Timea: Érvénytelen lett! Érvénytelen! - Taps a kormánypartok soraiban.)* Történelmet írtunk már csak azért is, mert az Európai Unióban elsőként és eddig egyetlenként csak Magyarországon kérdezték meg a választópolgárokat arról a kérdésről, amilyen, fölfogá-

som szerint, az Európai Unió léte is múlhat. *(Kunhalmi Ágnes: Pánikkeltés!)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! 2003-ban 3 millió magyar választópolgár igen szavazatával az európai uniós tagság mellett döntöttünk. Vállaltuk a közös európai jövő gondolatát, megnyitottuk a piacainkat, beadtuk a közösbe, amit kellett, és elvégeztük a házi feladatainkat. *(Szabó Timea: 2003-ban érvényes népszavazás volt.)* 2010-től, amióta felelős kormányzás van nálunk, gyakorlatilag mintaállammá váltunk: *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból: Hagyjuk már! - Derűtség a Jobbik soraiban.)* betartjuk a Brüsszel által megkövetelt fiskális fegyelmet, Alaptörvényünkbe beépítettük az európai jogrendet és az alapjogi chartában összegzett európai értékeket, betartottuk a nemzetközi szerződésekben lefektetett kötelezettségeinket, ideértve a schengeni külső határ megvédésének kötelezettségét is, és összehangoltuk érdekeinket a többi tagállam érdekeivel. Minden jogunk megvan tehát ahhoz, hogy a sorsdöntő közös európai kérdésekben hallassuk a hangunkat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! 3 millió 300 ezer ember egyetértett a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt megoldási javaslatával. *(Szabó Timea: A többi pedig nem. - Szabó Sándor: Hogy helikopterrel utazgassatok. Még sofört is kértetek!)* A magyar demokrácia történetében, ideértve a parlamenti választásokat is, 1990 óta még soha egyetlen párt vagy pártszövetség sem kapott ilyen mértékű támogatást. *(Közbeszólások az MSZP és a függetlenek soraiból. - Dr. Bárándy Gergely: Most nemzeti ügy vagy a Fidesz ügye? - Taps a kormánypartok soraiban.)* Egymillióval több magyar választópolgár szavazott a kormány álláspontjának bizalmát, mint ahányan 2014-ben ismét felhatalmaztak bennünket a kormányzásra. *(Zaj az ellenzéki padosorokban. - Dr. Bárándy Gergely: Nem nemzeti ügy volt? Akkor hazudtál? - Közbeszólások az MSZP és a függetlenek soraiból.)* Ezúton is szeretném megköszönni ezt a bizalmat.

Ez a döntés és ez a támogatás kötelez. *(Felzúdulás, nagy zaj az MSZP és a függetlenek soraiban.)* Látom - de ha nem látnám, akkor is hallanám -, hogy vannak, akik megpróbálják leértékelni, alábecsülni és semmibe venni 3 millió 300 ezer ember akaratát. *(Szabó Timea: A Nemzeti Választási Bizottság értékelte le!)* Kellő szelídséggel szeretném elmondani önöknek, hogy mi nem fogjuk hagyni, hogy ezt a 3 millió 300 ezer embert önök becsapják. *(Szabó Timea: Mi meg a többit nem hagyjuk becsapni! - Dr. Bárándy Gergely: Fenyegetéssel nem lehet, ez a helyzet.)* Nem fogom hagyni, hogy ennek a 3 millió 300 ezer embernek a véleményét önök semmibe vegyék. Felfogásom szerint egyetlen becsületes magyar választott képviselő sem hagyhatja, hogy ezt az akaratot bárki felülírja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Közjogi értelemben a tegnapi népszavazás nem kötelezi a Magyar Or-

szágyűlést törvényalkotásra. *(Közbeszólások az MSZP és a függetlenek soraiból.)* A kérdés az, hogy érvényt akarunk-e szerezni az emberek tegnapi döntésének. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Igen.)* Ha igen, akkor ezt megtehetjük. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* A Kereszténydemokrata Néppárt és a Fidesz azt tartja helyes, becsületes és szükséges lépésnek, hogy adjunk közjogi súlyt az emberek egybehangzó akaratának, ezért kezdeményezem az Alaptörvény módosítását a népszavazás szellemében. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Zaj az ellenzéki padsorokban. - Közbeszólások az MSZP és a függetlenek soraiból.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! További küzdelmekre is fel kell készülnünk. Most Brüsszel térfelén pattog a labda. Az a kérdés, hogy megteheti-e Brüsszel, az európai államok demokratikus közössége, hogy rákényszeríti az akaratát egy olyan tagállamra, ahol azt a résztvevők több mint 90 százaléka ellenzi *(Közbeszólás az MSZP soraiból: 98.)*, és hogy mi, magyar politikusok képesek vagyunk-e az emberek döntésének érvényt szerezni az európai porondon is.

Tisztelt Ház! Mélyen tisztelt Elnök Úr! A kötelező betelepítése kvóta elutasításában nem vagyunk egyedül. Pontosan tudjuk, hogy az európai polgárok jelentős része sem támogatja Brüsszel kötelező kvótára vonatkozó, egyébként embertelen megoldási javaslatát. *(Szabó Timea: Nincsen kötelező betelepítési kvóta!)* Az elmúlt másfél évben már sikerült áthangolnunk az európai politikát. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Ó!)* Emlékezzünk csak vissza, mit kaptunk a fejünkre, amikor elkezdtük építeni a déli határzárát. Ma már Európában többen érvelnek a határok megvédése mellett, mint ahányan támogatják a bevándorlást. Tudom, hallom is, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy vannak itt közöttünk kishitűek *(Szabó Timea: Mi az emberek véleményét mondjuk.)*, de láthatják, Magyarország képes arra, hogy Brüsszelben is csatákat nyerjen, képesek vagyunk arra, hogy megvédjük kultúránkat, mindennapjaink biztonságát és gazdasági eredményeinket is. *(Kunhalmi Ágnes: Közben bezárod az országot!)*

Végül, tisztelt Ház, nehéz és küzdelmes út vár még ránk. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Az biztos!)* A korlátlan bevándorlásban és betelepítésben érdekelt politikai elit, támogatóik - köztük a magyar támogatóik is - erős eszköztárral rendelkeznek: hangosak, antidemokratikusak és erőszakosak. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* A mi feladatunk az, tisztelt képviselőtársaim, hogy ebben az ellenszélben is érvényt szerezzünk a magyarok tegnapi kinyilvánított egyértelmű akaratának. Ez a kötelességünk, és ezt is fogjuk tenni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Hosszan tartó, nagy taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök úr felszólalását, és egyben elnézést kérek tőle, amiért nem tudtam élni, nem akartam élni az ülésvezetői jogaim-

mal, hogy megpróbáljam korlátok közé szorítani az MSZP képviselőinek tiszteletlen magatartását, ami nem ön ellen irányult, tisztelt miniszterelnök úr, hanem a tisztelt Ház ellen és rajtuk keresztül, önökön keresztül a választókkal szemben. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Nem! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

(11.30)

Arra a civilizálatlan és folyamatos óbégatásra gondolok, amit most is hallatnak MSZP-s képviselőtársaim.

Most a frakciók képviselőinek adom meg a szót. Mint ahogy láthatták, a miniszterelnök úr felszólalása nem haladta meg a 20 percet, ebből az következik, hogy a frakciók képviselői 5-5 percben válaszolhatnak a miniszterelnök úr felszólalására.

Először Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP frakcióvezetőjének adom meg a szót és egyben a lehetőséget, hogy elnézést kérjen mindannyiunktól. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Érdeklődéssel hallgattam, ahogy a miniszterelnök megpróbálja átértelmezni a tegnapi történeteket, győzelemnek beállítani az egyértelmű kudarcot. Számomra teljesen egyértelművé vált az is, hogy ön, miniszterelnök úr, egészen más filmet nézett tegnap este, mint a népszavazást. Szeretném önnek elmondani, hogy az eredmény 5:3. A választópolgárok többsége, 5 millió ember tegnap úgy döntött, hogy nem vesz részt a Fidesz által rendezett értelmetlen, drága és hazug színjátékban. Átláttak a szitán, nem hagyták magukat félrevezetni. Győzött a józan többség, márpedig a választóknak mindig igaza van, vagy ahogy stílszerűen mondhatnám: tudta? - a választóknak mindig igaza van. De ne gondolja senki, tisztelt képviselőtársaim, hogy az otthon maradtak vagy az érvénytelenül szavazók ne aggódnának Magyarország jövőjéért és biztonságáért. De a menekültválság mellett aggódnak az egészségükért, aggódnak gyermekeik, unokáik oktatásáért, és aggódnak a megélhetésükért.

Miniszterelnök úr, ön azt mondta, hogy a népszavazás - egy érvénytelen népszavazás - alapján módosítani kell az Alaptörvényt. De miért is kellene? 5 millió ember tegnap nemet mondott a Fidesz és a Jobbik politikájára. Pontosan tudták, hogy a népszavazás nem megoldás, ahogy az alaptörvény-módosítás sem. Ha ön a megoldást az alaptörvény-módosításban látja, akkor teljesen felesleges volt 17 milliárd forint közpénzt erre elkölteni. Ön ismerte el, hogy a népszavazás felesleges volt, felesleges volt a félelem- és gyűlöletkeltés, a fenyegetés és a zsarolás. *(Taps az MSZP soraiban.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Éppen ezért kezdeményezzük, hogy jöjjön létre a közpénzek, a kam-

pányra elköltött közpénzek vizsgálatára hivatott eseti bizottság, és nézzük meg, mely fideszes haver és barát zsebét gazdagította ez a teljesen felelőtlen és észszerűtlen pénzköltés.

De mondok mást is, miniszterelnök úr: önnek most nem az Alaptörvény módosításán kellene törnie a fejét és nem is az Országgyűlés mögé bújni, hanem tennie kell a dolgát. A kormány feladata, hogy a magyar emberek biztonságát garantálja és a közrendet fenntartsa. Ma is a kormány és az ön feladata és joga, hogy döntsön a menekültkérdésről, a kérelmekről, hogy eldöntse, kit enged be az országba és kit nem. Az elmúlt években mindent megkapott ehhez, pénzt, paripát, fegyvert. Kért Terrorelhárítási Központot, megkapta, kért különleges biztonsági szabályokat, megkapta, kért rengeteg közpénzt, megkapta. Az alaptörvény-módosítás ehhez nem ad hozzá semmit, ez egy ugyanolyan színjáték, mint a népszavazás, ezért mi a magunk részéről ebben nem veszünk részt. Az embereknek biztonság kell és nem alaptörvény-módosítás.

Miniszterelnök Úr! Elmondtuk: a menekültválságnak kizárólag európai szintű közös megoldása lehet, amelyet a magyar kormánynak segítenie kell; nem a feszültséget kelteni, hanem segíteni. Az MSZP felelős ellenzéki pártként tisztában van vele, hogy a menekültválság józanságot, szakszerűséget, emberiséget és felelősségteljes válaszokat igényel, éppen ezért a mai napon beterjeszti az MSZP-frakció az Országgyűlésnek a „Felelősség és biztonság” programját, amely három alappilléren nyugszik: a NATO együttműködésével megvalósulva közös külső határvédelmet kell létrehozni és erősíteni, a közrendet és közbiztonságot szavatolni kell, a menedékkérelmet benyújtó személyeket pedig emberhez méltó körülmények között kell elbírálni. Úgy gondolom, hogy ennek a végrehajtása előbbre visz, mint egy semmire sem jó alaptörvény-módosítás.

Miniszterelnök Úr! A kvótakérdés napirenden tartása egyedül az ön érdeke, az Unió már letett róla. Itt az ideje, hogy végre őszintén beszéljünk a menekültválságról, de amellet beszéljünk a Magyarországot ténylegesen sújtó hazai problémákról is, az oktatásról, az egészségügyről, az egekig érő pofátlan korrupcióról, versenyképességi problémákról, az alacsony bérekről, valamint a kormánypárti politikusok és családtagjai szemérmetlen és pofátlan gazdagodásáról.

Miniszterelnök Úr! Ne futamodjon meg, foglalkozzon a valós problémákkal! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Következő felszólalóként Vona elnök úrnak adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

VONA GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Önnek fél évbe, 15 milliárd forint eltékozlásába és egy sikertelen népszavazásába telt, hogy rájöjjön megint, a Jobbiknak van

igaza az Alaptörvény módosítása kapcsán, hiszen mi ezt már fél évvel ezelőtt javasoltuk az ön számára.

Most meghallgathattuk az ön sikerpropagandáját a népszavazással kapcsolatban, de én azt gondolom, mindennél többet elárul az ön valódi érzéseiről - hogy ön ezt valóban a szíve mélyén sikernek vagy kudarcnak éli-e meg - a tegnap este, amikor egy sajtótájékoztatón értékelte a népszavazás eredményét, csak a sajtót nem mert beengedni, mert nem kívánt a sajtó kérdéseivel szembesülni, és néhány belső feltapsoló előtt mert csak elmondani a beszédét.

A baloldalnak még mondhatja azt, miniszterelnök úr, hogy a népszavazás sikertelenségével kapcsolatban azért mondanak ilyen csúnya dolgokat, mert ők támogatják a migrációt, támogatják Brüsszelt, de nekem ezt nem mondhatja, miniszterelnök úr, és a Jobbiknak sem mondhatja. A Jobbik a kezdetektől fogva elutasítja a migrációt és elutasítja a kvótát is. Én pontosan ezért haragszom önre, és pontosan ezért követelem az ön lemondását, mert ön ebben a számunkra nagyon súlyos kérdésben Magyarországot belelavírozta egy veszélyes és kudarcos helyzetbe, és ezt a csatát elveszítette.

Ön egy hazardjátékot játszott Magyarországgal, a belpolitikai egójának nem tudott parancsolni, és elveszítette ezt a küzdelmet. Többszöri figyelmeztetésünk ellenére tette ezt, miniszterelnök úr, nem mondhatja azt, hogy nem mondtuk el számtalanszor, hogy válasszuk inkább az alaptörvény-módosítást, mert az ingyen van és biztos megoldás, de ön mégis ezt tette. Én már májusban szoltam, hogy ne tegyék. Nézze vissza, miniszterelnök úr, az ön reakcióit és a többi párttársának a reakcióit a saját javaslatunkra, amikor a Jobbik a józan eszből kiindulva próbált érvelni az alaptörvény-módosítás mellett a népszavazás megtartása helyett. Nézze vissza a reakcióit, miniszterelnök úr! Pökhendiek voltak, arrogánsak voltak, nevetgéltek, vihorásztak. Nem szégyelli most ezek után magát, miniszterelnök úr, hogy előáll fél év után, 15 milliárd forint elköltése után az alaptörvény-módosítási javaslatával egy sikertelen népszavazás után?!

Tegnap este óta, miniszterelnök úr, ön egy vesztes politikus. A kvóta ügyében elveszítette ezt a küzdelmet. Az európai unió szintjén az ön hitelessége, tekintélye, ereje végletesen megcsappant. Önt már nem fogják komolyan venni a brüsszeli bürokraták a kvóta elleni harcban, azt fogják mondani, hogy íme, itt van Orbán Viktor, aki még a saját hazájában sem tudott egy érvényes népszavazást sikerre vinni a kvóták ellen. Ez lesz az ön eposzi jelzője, miniszterelnök úr, ne legyenek illúziói, és ne is ringasson illúziókba senkit, Brüsszel az ön felelőtlenségét és az ön hibáját kíméletlenül ki fogja használni Magyarországgal szemben.

Felfogta egyáltalán, miniszterelnök úr, hogy mit tett? Elgondolkodott ezen őszintén? Mert ebből a beszédből semmiféle belátás vagy önkritika nem hangzott ki. Fölfogta egyáltalán, hogy mekkora kárt

okozott saját hazájának a felelőtlenségével? Jelen pillanatban a népszavazás után Magyarország pozíciója a kvóták elleni harcban rosszabb, mint a népszavazás előtt volt - idejutottunk. Brüsszelnek ön adott egy aduást a kezébe, amivel élni fognak, mert Brüsszelt csak ez fogja érdekelni, és nem fogja érdekelni Habony Árpád kommunikációs javaslata, miniszterelnök úr. Brüsszelt csak az fogja érdekelni, hogy ön érvénytelen népszavazásba vitte bele az országot.

Ezért mondom, hogy le kell önnek mondania, miniszterelnök úr, ahogy azt David Cameron is megtette, és az európai politikában szokás megtenni. De tudom, hogy ön nem fog lemondani, látom az arcán, de azt gondolom, hogy legalább egy „sajnálom” kiárna egy ilyen sikertelen népszavazás után.

Rádásul, nemcsak nemzetközi szinten üzen ez a népszavazás önnek, miniszterelnök úr, hanem belpolitikai szinten is, hiszen az önök kampányának a hajrája teljesen kaotikus volt, ön is összevissza beszélt. Az volt az egésznek a csúcsa, amikor Kósa Lajos a tegnapi napon harmadszori nekifutásra sem tudta elmondani, hogy mi a népszavazás tétje. (*Derűtség a Jobbik és az MSZP soraiban.*) Ön, miniszterelnök úr, elmenekült a kampány utolsó hetében, nem mert nyilvános fellépést vállalni. Azt a szegényt élte meg Magyarország, hogy miközben a társadalom 80-90 százaléka elutasítja a kvótát, alig 40 százalékos vagy 40 százalékos alatti volt azoknak a száma, akik megjelentek és nemmel is szavaztak, vagyis a kvótákat elutasító magyar emberek több mint fele otthon maradt. És tudja, miért maradt otthon, miniszterelnök úr? Ön miatt. Ezek az emberek önnek üzentek, azt üzenték önnek, hogy elég volt ebből a durva, erőszakos fenyegető kampányból, elég volt a közpénzek pazarlásából, tékozlásából. Ezt üzenték!

(11.40)

És azt üzenték önnek, miniszterelnök úr, hogy bár elutasítják a kvótákat, félnek a migrációtól, félnek a terrorizmustól, félnek a multikulturalizmustól, de az ön túlhatalmától még jobban félnek. Ezek az emberek ezt üzenték önnek. Azt gondolom, ez is abba az irányba mutat, mint az ön külpolitikai-fegyver-nélkülivé válása, ez pedig az, hogy önnek le kell mondania. (*Taps a Jobbik soraiban.*) Egy új időszámításnak kell elkezdődnie, és többé nem lehet minden egyes problémáját Magyarországnak, a valódi problémákat a migráció szőnyege alá söpörni. Többé ön nem menekülhet a menekültpolitikába, miniszterelnök úr, és a Jobbik pedig mindent meg fog tenni azért, hogy Magyarországot megvédje a migrációtól (*Derűtség a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget*), de az emberek egyéb fontos problémáiról szintén beszéljünk.

És ebben az első lépés az kell legyen, miniszterelnök úr, hogy ön lemond. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Kvázi ügyrendi kérdést vagyok kénytelen intézni Schmuck Erzsébet asszonyhoz, az LMP frakcióvezetőjéhez, hogy Szél Bernadett képviselő milyen minőségében kíván felszólalni. (*Schmuck Erzsébet: Társelnök.*) Bocsánat, az, hogy az LMP-ben társelnök, a parlament szempontjából irreleváns kérdés. Legyenek szívesek Schmuck Erzsébet asszony mikrofonját bekapcsolni, mert így nem értem.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Társelnöki minőségében szeretne hozzászólni. (*Moraj.*)

ELNÖK: Frakcióvezető asszony, a házszabály ezt a titulust nem ismeri, mély sajnálatomra.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Akkor frakcióvezető-helyettesként.

ELNÖK: És ezt mikor tetszettek a számunkra írásban tudatni, hogy képviselő asszonyt megválasztotta a frakció helyettes vezetőjének?

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Rövid időn belül. (*Derűtség.*)

ELNÖK: Akkor legyen szíves, ön... - ha kívánnak felszólalni, akkor önnek megadom a szót. Sajnos, Szél Bernadett képviselő asszonynak a házszabállyal ellentétes módon tudnám csak megadni a szót ebben a vitában. Úgyhogy kíván-e szólni frakcióvezető asszony? (*Jelzésre:*) Köszönöm szépen.

Kósa Lajos képviselő úr következik, a Fidesz frakcióvezetője. (*Moraj.*)

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Tegnap este néhány dolog teljesen egyértelműen kiderült mindenki számára, aki figyelte a népszavazás végeredményét. (*Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.*) Az első: magyar miniszterelnök hívó szavára még soha ennyien a rendszerváltás óta nem értettek vele egyet. Hárommillió-háromszázezer ember - soha ilyen politikai egység magyar miniszterelnök mögött nem sorakozott fel. (*Moraj az MSZP soraiból.*) Külön lényeges, hogy ez Magyarország és a magyar nemzet védelmében. (*Dr. Bárándy Gergely: Most Fideszt támogató vagy nemzeti ügy?*)

Az, aki ezek után, hogy a magyar miniszterelnök mögött soha nem látott politikai egység valósult meg a választópolgárok részéről, a magyar miniszterelnök lemondását követeli, egyrészt semmit nem ért a politikához, másrészt arra biztatja a miniszterelnököt, hogy hagyja cserben azokat a választókat, 3 millió 300 ezret, akik a haza védelmében egyetértettek vele, és felhatalmazták arra, hogy minden eszközzel védje meg Magyarországot a migrációs hullám ellenében. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

Külön figyelemre méltó az, hogy a lemondását olyan politikus követeli, aki nem olyan régen még azt

mondta, hogy az emberiség utolsó mentsége a muszlim vallás. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van.)* Vajon kinek a pénzén, kinek a tanácsára mondta azt: dacára annak, hogy Magyarország ezeréves keresztény gyökerű és keresztény kultúrájú ország, az iszlámot hirdesse meg Magyarország megmentőjének? Voltak már ilyenek, Thököly Imrék és mások Magyarországon, akik egyébként a kereszténység ellen a törökkel is szöveterkeztettek volna. Nem ismeretlen ez a magatartás.

Tegnap az is kiderült mindenki számára, hogy a haza védelmében az ellenzékre nem számíthat az ország. *(Közbeszólások az ellenzéki oldalon. - Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Úgy van.)* Fontosabb volt nekik a saját pártpolitikai szempontjuk, mint az, amit az ő választóik, az ellenzéki választók közül is sokan megértettek, hogy a haza védelme, Magyarország védelme, a magyar értékek, a magyar kultúra, a magyar civilizáció védelme előrébb való holmi pártpolitikai jelentéktelen szempontnál. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)*

Nem ismeretlen ez a magyar történelemben. Valószínűleg, ahogy az MSZP tegnap, úgy 1526-ban Nagyváradon Szapolyai János is igencsak örült annak, hogy nem sietett a török ellenében a magyar király védelmére és a magyar király támogatására. Gratulálok hozzá! Ismerjük a Thököly Imréket, ismerjük a Szapolyai Jánosokat. Csak az ország járt vele végzetesen rosszul. Ha a Jobbik egy pillanatra is komolyan vette volna azt, amit mondott, akkor nem lett volna a választásnak olyan eredménye, hogy Ózdon, ahol igen régóta mérgezik a levegőt, a haza védelmében csak 31 százaléknyi ember mondott egyáltalán véleményt. *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Egy dolog, tisztelt Ház, egészen biztos. Ha közjogi direkt következménye ennek a népszavazásnak nincs is, ha 3 millió 56 ezer ember véleménye elég volt ahhoz, hogy Magyarország belépjen az Európai Unióba, nagyon helyesen, akkor 3 millió 284 ezer ember véleménye bőségesen elég ahhoz, hogy Magyarország elszántan szembeszálljon a kötelező betelepítési kvótával, még akkor is, ha az ellenzék ebben nem partner, mert nekik a saját hatalmuk előrébb való, mint az ország védelme.

Tisztelt Ház! Figyeljen minden választó erre a magatartásra! Lelepleződött az a tény, hogy az ellenzékre Magyarország saját védelmében nem számíthat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Frakcióvezető Úr! A házszabály ugyan nem tiltja a történelmi párhuzamok fölfestését, mégis kénytelen vagyok Szapolyai Jánost és Thököly Imrét megvédeni a méltatlan összehasonlítástól. *(Derűltetés a kormánypárti padsorokban. - Taps az ellenzéki oldalon.)*

Harrach Péter frakcióvezető úré a szó. *(Moraj.)* Harrach Péter frakcióvezető úré a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Miniszterelnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Kedves pillanata a parlamentnek, amikor az ellenzék megtapsolja a levezető elnököt - idejutottunk. *(Szilágyi György: Kiderült, hogy műveltebb, mint a frakcióvezető. - Dr. Semjén Zsolt: Méltatlan összehasonlítás.)* A népszavazás egy kérdéstről szólt, ami azonban kapcsolatban áll egy másik kérdéssel. A kérdés pedig az volt, hogy megőrizzük-e nemzeti szuverenitásunknak azt a részét, amit nem közösen gyakorolunk a tagállamokkal. Ezt pedig meg kell őriznünk, mert ha ezt elveszítjük, akkor odajutunk, hogy kívülről diktálnak nekünk, még azt sem döntjük el, hogy ki legyen a szomszédunk.

De természetesen a migránskérdéssel általában kapcsolatban van ez a kérdés. Arra az egyszerű kérdésre kell válaszolnunk, hogy a részt vevő 3,2-3,3 millió ember sok vagy kevés.

(11.50)

Elhangzottak válaszok, egyik oldalon kevésnek találják, mi elégnék találjuk.

Volt egy csúsztatás: az MSZP-frakció vezetője 5:3-ról beszélt. *(Kunhalmi Ágnes: Egy?)* Egy fontos csúsztatás. Kérdezem én, hogy az a körülbelül ötmillió ember, akitől politikai aktivitást látunk, akik általában a választásra elmennek, akik érdeklődnek a közélet kérdései iránt, azoknak a többsége - kétharmad - nemcsak elment, hanem nemmel szavazott. Hol van itt az 5:3? Nem akarja az MSZP szimpatizánsai közé *(Dr. Józsa István: Mint Mohácsnál!)* sorolni az otthon maradt teljes létszámot?!

Aztán még egy megjegyzést engedjenek meg: egymillió emberrel többen mentek el, mint amennyi egy kétharmados szavazás esetén a kormánypártoknál történt. Tehát ha netán ez a létszám egy országgyűlési választáson történik, akkor önök ma nem ülnek itt. Arról már nem is beszélve, hogy az önkormányzati választáson körülbelül ennyi volt az elmentek létszáma. Akkor vonjuk kétségbe a megválasztott képviselők legitimitását? *(Dr. Bárándy Gergely: Ti csináltátok!)* Ezek a kérdések mindenképpen felmerülnek.

És ha megengedik, néhány szót arról a kampányról is szólnék, ami történt az elmúlt hetekben. A bevándorlaspárti baloldali ellenzék nem tudott mit mondani, és most a hozzászólásaiban is olyan kérdésekről beszélt, ami nem került a témával kapcsolatba.

A Jobbik magatartása is sajátos volt, hiszen azt mondták, hogy nemmel kell szavazni, de egy lépést sem tettek a kampányban ennek érdekében. *(Taps a kormánypártok soraiból. - Közbeszólások ugyanonnan: Úgy van!)* Arról nem is beszélve, hogy az Alaptörvény módosítása esetén egészen más a helyzet, ha van egy ilyen erős legitimitáció, mint ha nincsen. Tehát ez a kérdés, hogy miért kellett a népszavazás, ha alaptörvény-módosítás lesz: azért, mert az

mindenképpen megtörtént volna, ha úgynevezett érvényességi küszöb fölött is van a részvétel.

És akkor még egy gondolat: sokan emlegetik a „kevés” miatt, hogy az a bizonyossági érvényességi küszöb nem történt meg. Mondok én néhány olyan országot Európában, amelyekben ez az arány elsőprő többség, és szóba sem került volna az érvényesség kérdése. (Dr. Bárándy Gergely: *Ti változtattátok meg a törvényt! Fidesz-KDNP-javaslat!*) Ausztria, Belgium, Franciaország, Finnország, Németország, Írország, Luxemburg. Folytassam? De még Amerikában is. (Szabó Timea közbeszólása.) Tehát nem ez a kérdés. A kérdés az, hogy a magyar választók jelentős része, 3,2-3,3 millió ember úgy döntött, hogy védjük meg Magyarország szuverenitását. (Szabó Timea: *Érvénytelen, érvénytelen!*) Köszönjük nekik. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Viszónválaszadásra miniszterelnök úrnak megadom a szót.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm a szót, elnök úr. Engedje meg, hogy megkülönböztetett tisztelettel köszönjem meg a küllhoni magyaroknak, hogy nagy számban vettek részt a mostani népszavazáson, és nagy számban támogatták Magyarország védelmét, úgyhogy köszönöm szépen a határon túli magyaroknak. (Taps a kormánypártok soraiból.)

Ha jól értem, akkor van itt egy vita arról, hogy akkor most a Jobbik vagy az MSZP nyerte-e meg a népszavazást. (Derűtség a kormánypártok sorában.) Érdekes vita ez. Ez a logika a vesztesek logikája. A győztesek mindig a leadott szavazatokra hivatkoznak, a vesztesek meg mindig az otthon maradtakra. Most is ez itt a helyzet. (Taps a kormánypártok soraiból.) Úgyhogy magam se tudom most, hogy az MSZP vagy a Jobbik nyerte-e meg ezt a választást. Beszéljék ezt meg egymással; azt gondolom, ehhez mi, kormánypárti képviselők nem is vagyunk szükségesek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Különböző módon gondolkodunk az otthon maradtak szándékáról, hiszen nem ismerjük pontosan, mit szerettek volna. Ha tudnánk, hogy mit szerettek volna, akkor könnyű lenne a dolgunk, de csak azokét tudjuk pontosan, akik részt vettek a népszavazáson, és vagy igennel, vagy nemmel szavaztak. A többiek szándékát és véleményét nem ismerjük, ezért inkorrektnek tartom ezt a vitát önök között, de ettől még csak nyugodtan folytassák le, amely meg nem szerzett szavazatok fölött zajlik. (Szabó Timea: *Érvénytelen, érvénytelen!*) A demokráciában mindenképpen szokatlan érvelés.

Én azt tudom önöknek mondani, hogy csak egyetlen dolgot tudunk biztosan: hogy akik otthon maradtak, azok azt mondták, hogy ha születik egy döntés, akkor azzal a maguk részéről együtt tudnak élni. (Moraj az ellenzék soraiban.) Ezért én nem értelmezem az otthon maradtak szándékát, mint

ahogy önök teszik. Nem veszem magamnak a bátorságot, hogy sértegessem azokat, akik elmentek, azzal, hogy csak azokat minősítem normálisnak, akik otthon maradtak - mert önök ezt tették. (Dr. Semjén Zsolt: *Így van!*) Tehát mi nem sértegetjük azokat, akik elmentek (Dr. Semjén Zsolt: *Szégyen!*), és szemben önökkel, azokat sem sértegetjük, akik nem mentek el.

Egy dolgot tudunk biztosan: nem mentek el, mert ebben a döntésben nem akartak részt venni, és pontosan tudták, hogy a döntés nélkülük fog megszületni. (Kunhalmi Agnes: *Nem hagyták becsapni magukat.*) Mint ahogy a döntés meg is született, és a kifejezett állampolgári akaratnak megfelelően fogunk mi eljárni. Amikor otthon maradtak, ők ezt pontosan tudták. Az egyetlen helyes, becsületes és tisztességes magatartás, ha nem bántjuk azokat, akik elmentek, sőt elismerésünket fejezzük ki; nem sértegetjük azokat, akik otthon maradtak, hanem tudomásul vesszük, hogy ők ebben a döntésben nem akartak részt venni, és nekünk most nélkülük kell ezt a vitát és csatát lefolytatni.

A kérdés csak az, hogy kaptunk-e elegendő támogatást ahhoz, hogy ezt a csatát lefolytathassuk. (Közbeszólás a Jobbik soraiból.) Azt már látom, hogy önök futballszerűlökké alakultak, és a Brüsszel-Budapest mérkőzésben a Jobbik Brüsszellek szurkol. Ezt mindannyian hallottuk az előbb... (Taps a kormánypártok soraiból.) Mindenképpen szokatlannak kell minősítenem, hogy egy nemzeti parlament egyik frakciója és annak vezetője, amikor egy ország egy fontos, sőt létkérdésben vitát folytat Brüsszellel, jól hallhatóan Brüsszellek szurkol, és nem Budapestnek, nem a magyar kormánynak - horribile dictu, nem nekem -, akik ezt a csatát vezetjük. Ezt mi hazafiatlan, inkorrekt és nem becsületes magatartásnak tartjuk. (Taps a kormánypártok soraiból.)

Természetesen az okát is tudjuk ennek. Hiszen az első olyan párt Magyarország történetében a Jobbik, amelyik bejelentette, hogy őt megvásárolták. Maga a Jobbik elnöke jelentette be, hogy ő adott lelket a pártjának, és ő is vette el, vagyis ő is adta el. Ennek a pártnak van gazdája, ennek a pártnak van gazdája! Pontosán tudjuk, hogy kicsodák (Apáti István: *Mesélj!*), és azt is tudjuk, hogy amit önök elmondanak, pénzügyi és gazdasági érdeket szolgál. Önök azért támogatják Brüsszelt a magyar kormány ellenében, és azért akarják, hogy én lemondjak, hogy utat tudjanak nyitni pénzügyi érdekeknek. Megvett emberek, fogott párt. (Dúró Dóra: *Mészáros Lőrincék!*) Így állunk, uraim, tudjuk ezt, önökre nem számíthatunk a Brüsszellel folytatott csatában.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezek után a költségek kérdéséről is szeretnék mondani röviden valamit. Meggyőződésem szerint egy olyan fontos kérdésről van szó, és olyan fontos volt ennek a 3 millió 300 ezer embernek az akarata, hogy ennek akár a két- vagy háromszorosát is nyugodtan megszavazhatja erre az Országgyűlés, mert a létünk és a nemlé-

tünk múlik ezen két-három évtized távlatában. Úgy-hogy azt gondolom, hogy ilyenkor a katonákat (*Taps a kormánypártok soraiból.*), a zabot, a lovakat és a költségeket meg kell szavazni, mint ahogy a magyar parlament ezt mindig meg is tette, amikor erre volt szükség a második világháborút megelőző időszakban. (*Kunhalmi Ágnes: Meg alatta is!*)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Összevissza beszélés ügyében csak annyit szeretnék mondani, hogy mi mindenkit meghallgatunk, természetesen a Jobbik elnökét is meghallgatjuk, de valóban furcsán veszi ki magát, ha az összevissza beszédet kritizálva emlékeztetni kell magunkat arra, hogy mégis csak ez a párt és ennek a vezetője mondta azt - hogy pontosan idézzem -, hogy „az iszlám az emberiség utolsó reménye”. Akkor ki beszél most itt összevissza, tisztelt hölgyeim és uraim? Ezért arra szeretném kérni a Jobbikot, és arra szeretném kérni a Jobbik képviselőit, hogy nőjenek fel végre ahhoz a feladathoz, amivel megbízták önöket a választók. Tisztelettel kérem önöket, hogy hagyják abba az amatőr és dilettáns tempót. Nem azért küldték önöket ide, hogy a konditerem és a fodrászat között félúton szájhósködjének a kamerába. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mélyen tisztelt MSZP-s Képviselőtársaim! (*Dúró Dóra: Éljenek a bulibárók!*) Amint a jobbikosok megengedik, szeretnék néhány mondatban reagálni arra, amit önök mondtak.

(12.00)

Önök európai megoldást sürgetnek. Ez nem meglepő (*Gógös Zoltán: És nem járunk helikopterrel!*), hiszen hozzátartozik a tényekhez az, hogy az Európai Unióba való belépést és az Unió politikájának magyarországi megvalósítását az MSZP mindig is képviselte. A mi ízlésünk szerint korlátok nélkül képviselte, túlszaladva azon a határon, amely az ország érdekeit szolgálná, de nem vitathatja senki, hogy az MSZP mindig is európai párt volt, európai megoldásokat szorgalmazott.

A kérdés most csak az, hogy jó-e Magyarországnak az az európai megoldás, amely ebben a konkrét kérdésben, nem általában, nem filozófiailag, nem történetileg, hanem itt és most ebben a kérdésben kialakult. (*Gógös Zoltán: Nincs kérdés!*) Van európai politika, és van európai megoldás.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az európai megoldás ma az, hogy beengedik az illegális migránsokat Európába. Az Európai Unió úgy döntött, hogy beengedi őket. (*Kunhalmi Ágnes: Magyar megoldás sincs! Ez nem igaz!*) Kis türelmet szeretnék kérni, hogy végigmondjam a mondatomat. (*Kunhalmi Ágnes: Parancsoljon!*) Tehát az európai megoldás ma abban áll, hogy az Európai Unió beengedi a migránsokat Európába. Egyetlen ország van, amely megvédi a határait: Magyarország. Minden más határon ke-

resztül az Unió beengedi a migránsokat az európai területre. (*Kunhalmi Ágnes: A V4-ek már nem ezt mondják!*) Ez az európai megoldás első eleme.

A második eleme, hogy azt mondják, hogy miután mindenki Németországba, Ausztriába és Svédországba akar menni, ezért akik oda szeretnének menni, azokat osszuk szét az Európai Unió összes többi országa között. Ez az európai megoldás második eleme. (*Kunhalmi Ágnes: Ilyen nincs! - Közbeszólások az MSZP soraiból: Ilyen nincs! - Kunhalmi Ágnes: Ilyen nincs! A Tanács nem támogatta!*) Sőt, a mostani javaslat, ami ellen népszavaztunk, arról szól, hogy a jövőre nézve nyilvánítsuk ki egyértelműen, hogy akárhány migráns is érkezik az Európai Unióba, vagyis felső korlát nélkül, ha valamelyik tagállam úgy érzi, hogy neki túl sok jött, mint Németországnak, akkor utána egy kötelező brüsszeli döntéssel, egy kötelező kvóta szerint szét kelljen őket teríteni az Európai Unióban. Ez az európai megoldás.

Tehát miközben én nem kérdőjelezem meg az MSZP-nek az európai elkötelezettségét, tisztelettel szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy a létező európai megoldás, ami ma nap mint nap működik, az rossz Magyarországnak, az ellentétes Magyarország érdekeivel (*Dr. Bárándy Gergely: Százszor elmondtuk!*), feltéve, ha a kiindulópontban egyetértünk, vagyis hogy illegális migránsok Magyarországra történő telepítése nem érdeke Magyarországnak. Itt ugrik a majom a vízbe, ugyanis azt gondolom, hogy mi azért nem értünk egyet, mert önök szerint ideérkező illegális migránsok betelepítése Magyarországra nem ellentétes Magyarország érdekeivel. Önök ezt mondják. (*Moraj és közbeszólások az MSZP soraiból: Dehogyan mondjuk! Hányszor mondtuk már? Nem igaz! Nem feltétlenül kellene hazudni!*) Aki ezt gondolja (*Moraj az MSZP soraiból.*), aki ezt gondolja, az bizony a mi fölfogásunk szerint Magyarország érdekeivel ellentétes dolgot gondol.

Szeretném azonban a vitát ebből a sásos, ingoványos adok-kapokból egy pillanatra kiemelni, mert az MSZP álláspontját sem javasolom komolytalannak minősíteni, mert az egész európai baloldal azt gondolja, amit az MSZP. Azt gondolja, hogy a migráció jó. Azt gondolja, hogy hasznos, csak jobban kéne menedzselni. (*Dr. Bárándy Gergely: Ki gondolja? - Kunhalmi Ágnes: Varga Mihály mondta, hogy jó, az ön minisztere!*)

ELNÖK: Képviselő asszony, legyen szíves, fékezze magát! Ha a mentálhigiéné szempontjából szükséges, hogy kiabáljon, akkor elkülöníték önnek egy szobát. (*Derűtség a kormánypárti sorokban.*)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Egyúttal szeretném jelezni, hogy ez a vita több mint aktuálpolitikai vita az Európai Unióban. Ha a magyar parlamenthez illő kellő komolysággal beszélünk a dologról, nem szabad elfelejtenünk, hogy ez egy régebb óta megindult politika. Ez nem most kezdődött; most

láthatóvá vált. Sokan különböző időpontokhoz párosítják a kezdését.

Én szeretném önöket emlékeztetni, hogy 2004-ben nagy siker mellett, az európai baloldal óriási támogatottsága mellett Kofi Annan mondott egy beszédet, amelyben elmondta, hogy milyennek kell lennie az európai bevándorláspolitikának. Az ENSZ-ből érkezett, és elmondta az Európai Parlament plenáris ülésén, és érveket is sorakoztatott fel, színvonalasabbakat, mint amelyeket egyébként időnként itt hallhatunk. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)* Azt mondta: „A kibővített Európai Unió előtt álló egyik legnagyobb próbatétel a következő évtizedekben az lesz, hogy hogyan kezeli a bevándorlás kihívását. Nem lehet kétség afelől - mondta -, hogy az európai társadalmaknak szükségük van bevándorlásra. Az európaiak tovább élnek, és kevesebb a gyermekük.” Majd így folytatta Kofi Annan: „A bevándorlás nélkül az állások betöltetlenek maradnának, a szolgáltatások elmaradnának, a gazdaság visszaesne, a társadalom stagnálna. A bevándorlás önmagában - mondta - nem fogja megoldani ezeket a problémákat, de lényeges részét képezi bármely megoldásnak.” Majd így fejezte be: „A XXI. században a migránsoknak szükségük van Európára, de Európának is szüksége van a migránsokra.” Ez ma *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)* az európai baloldal szellemi alapállása. Ez egy komoly álláspont, egy komoly, érvekkel alátámasztott álláspont.

Csak szeretném jelezni önöknek, hogy a mai európai megoldás, amit önök így hívnak, hogy engedjük be őket és terítsük szét, az ennek a megvalósítását jelenti *(Gógös Zoltán: És mi van a kötvénnyel?)*, egy európai baloldali program. *(Zaj.)* Megalapozott európai baloldali program. Egy baj van vele *(Gógös Zoltán: Merkel és Juncker jobboldali!)*, egy baj van vele, hogy nekünk, magyaroknak nem szolgálja az érdekeinket. Mi nem akarunk olyan ország lenni, mint amilyenné az európai baloldal Európát tenni fogja, ha úgy jár el, ahogy Kofi Annan tanácsolta nekik. *(Szabó Tímea: Ó ghánai, nem európai!)* Ennyi az egész, ez a dolog lényege. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

Úgyhogy, tisztelt hölgyeim és uraim, azt javaslom, hogy játsszunk tiszta kártyákkal. A Jobbik bejelentette, hogy neki semmi sem drága, egy célja van - ahogy megrendelték tőle -, a miniszterelnököt és a kormányt meg kell buktatni, még úgy is, hogy Brüsszelnek szurkolnak ezért cserébe *(Moraj és közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem igaz! - Kepli Lajos: Orvost!)*, Brüsszelt támogatják. Ez az igazság! *(Moraj a Jobbik soraiból.)*

Az MSZP is bejelentette - megértettem -, hogy az európai baloldali megoldást támogatja, amely beengedésen és szétosztáson alapul. *(Moraj az MSZP soraiból.)*

A kereszténydemokraták és a fideszesek pedig azt mondták, hogy ha ez az európai megoldás, akkor nekünk ez az európai megoldás nem kell *(Gógös*

Zoltán: Juncker és Merkel nem baloldali!), de mi nem szembe akarunk menni Európával, hanem meg akarjuk változtatni az európai politikát *(Gógös Zoltán: Európa többségi irányítása jobboldali!)*, mert mi nem Európa ellenében akarunk Magyarországot érdeket szolgáló bevándorláspolitikát, hanem a Magyarország érdeket szolgáló bevándorláspolitikát akarjuk az európai politika alapjává tenni. *(Gógös Zoltán: Ezért kell a kötvény!)* Ez a tiszta helyzet. A magyar választók mindent láthattak. Ez alapján döntöttek.

Én egy dologgal tartozom itt, hogy világossá tegyem az önök számára, hiába a jobbikos konditermes, fodrászos ellenszurkolók, hiába az európai baloldal összeadott ereje, nekem egyetlen dolgom van *(Kepli Lajos: Lemondani!)*: megpróbáljak érvényt szerezni a magyar választópolgárok döntésének, és meg is fogok tenni mindent tenni annak érdekében, hogy ez sikerüljön. *(Gógös Zoltán: Mi van a kötvénnyel?)*

Önök meg fogadjanak úgy, ahogy akarnak *(Szabó Tímea: Érvénytelen!)*, ne becsüljék alá a magyar kormányzó párt erejét. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Nagy taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most az előre bejelentett napirend előtti felszólalásokra kerítünk sort. Elsőként „A népszavazás után” címmel Vona Gábor, a Jobbik frakcióvezető-helyettese fogja elmondani mondandóját. Parancsoljon! *(Több képviselő készül elhagyni a termet. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Ne meneküljete!)*

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Látom, miniszterelnök urat eléggé felborzoltam a hozzászólásommal és hogy a konditerembe járásomat se tudja megemésztetni, de ha már ennyire személyes volt miniszterelnök úr, akkor szívesen invitálom őt is a konditerembe. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Ráfér!)*

Szeretném megköszönni a népszavazáson részt vett magyar állampolgároknak, különösen azoknak, akik elmentek és nemmel szavaztak, ezen belül is a jobbikosoknak, akik ebben a helyzetben is tudták, hogy mi a kötelességük és elmentek a népszavazásra, hogy leadják a voksukat és nemmel szavazzanak.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De ha itt már az a vita elindult arról, hogy mi is a tétje ennek a népszavazásnak, akkor beszéljünk arról, hogy mi is a tétje ennek a népszavazásnak. Azt tudtuk eddig is, hogy a nemek aránya Magyarországon jóval nagyobb, mint az igenek aránya, sőt elsősorban magas. Hogy ezt megtudjuk, ehhez nem kellett volna népszavazást tartani, nem kellett volna 15 milliárd forintot kidobni az ablakon, és fél éve nyugodtan módosíthattuk volna az Alaptörvényt, de ezt

önök, ugye, nem akarták. Ennek a népszavazásnak egyedül egy érdemi és valós tétje volt, hogy érvényes lesz-e jogilag, vagy nem lesz érvényes, hogy a társadalmi akarat mögé oda tudunk-e tenni egy érvényes népszavazást, vagy nem tudunk. Ez nem sikerült, nem sikerült odatenni. Ez a népszavazás érvénytelen lett, méghozzá az önök felelőtlenségéből, és higgyék el, esettanulmány az önök arca, esettanulmány az önök felháborodása, látom, hogy önök, miközben tegnap még imitálták az ünneplést, önök is érzik a szívük mélyén, hogy ez egy csúfos kudarcc volt.

Sajnos egyébként, hogy érvénytelen lett ez a népszavazás, de ne próbálják ezt az emberekre kenni, ne próbálják ezt a Jobbikra kenni. Ez az önök felelőssége, az önök felelős veresége és Orbán Viktor veresége. Bekövetkezett az, amit hónapok óta mondtunk, és önök nem akarták elhinni, bekövetkezett az, hogy egy felelőtlen hazárdjátékba vitte bele Orbán Viktor vezetésével a Fidesz Magyarországot, és ebben a hazárdjátékban Brüsszellel szemben csúfos vereséget szenvedett. Önök nem hallgattak ránk. Most tegyük fel a kérdést ezután: megérte? Megérte ez az egész? Megérte az, hogy önök fél évvel ezelőtt nem hallgattak ránk, és nem módosítottuk már akkor az Alaptörvényt, és most hozakodnak elő velem, és közben - ahogy még egyszer mondom - kidobtunk 15 milliárd forintot?

(12.10)

Mennyi mindenre lehetett volna fordítani, ugye? És itt vagyunk egy érvénytelen, sikertelen népszavazással (*Tessely Zoltán: Nem jöttetek el!*), és önök sajnos, látom, hogy győtri önöket a lelkiismeret, de odaadták Brüsszel kezébe az aduászt. És tudják, mi volna a tisztességes megoldás egyébként, a tisztességes, férfihoz méltó megoldás ebben a helyzetben, vagy hölgyekhez méltó megoldás? Az lenne, tisztelt fideszes képviselőtársaim, ha vállalnák a felelősséget. De hát önök még erre is képtelenek! Nem képesek vállalni a felelősséget a saját tetteikért! Nem képesek beismerni, elismerni, hogy ebben a nagyon fontos, nagyon súlyos kérdésben, az unokáink jövőjét is meghatározó kérdésben belevitték Magyarországot egy csúfos kudarcba. Vállalják már a felelősséget! (*Tessely Zoltán: Kik nem voltak ott?*)

Önök itt mutogatnak mindenkire, vádaskodnak. De akkor tegyük fel a kérdést: melyik volt az a parlamenti frakció, amelyik nem támogatta azt, hogy a Nyugatra vándorolt magyar állampolgároknak adjuk meg a szavazati jogot? A Jobbik volt vagy önök? (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van!*) Önök voltak. Ha önökben nem lett volna belpolitikai érdek, ha nem akarták volna ezeket az embereket kizárni a nemzet közösségéből a saját pártpolitikai céljuk miatt, ez a népszavazás érvényes lett volna. De önök ezt nem merték megtenni, mert önök félnek ezektől az emberektől, és önök megpróbálták inkább

kizárni őket ebből a nemzeti közösségből. Szégyelljék magukat! (*Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van! - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyelld magad!*)

Összevissza kommunikáltak. Tényleg fogalma nem volt az embernek, aki követte a Fidesz nyilatkozatait, hogy most önöknek a népszavazás milyen szempontból fontos. A miniszterelnök egyszer még azt mondta, hogy ő száz százalékot szeretne; aztán az utolsó napokban meg elmenekült, nem vállalt nyilvános vitát, nem vállalt nyilvános lakossági fórumot, és azt mondta, hogy mindegy már, hogyan alakul a népszavazás. Az egyik politológus honlapján meg is írta, nagyon tetszett a példa: a miniszterelnök olyan, mint a kisgyereke, hogy bárhogyan alakul a játék, mindig neki kell nyerni. Körülbelül ilyen, csak a kisgyerekek ebből egy idő után kinőnek. Úgy látszik, önöknek még nem sikerült ebből kinőni. (*Dr. Rétvári Bence: Hárommillió-háromszázezer szavazat!*)

Orbán Viktor nem vállalt vitát, még egyszer mondom, elmenekült a lakossági fórumok elől; lényegében Orbán Viktor már az utolsó héten menekült a süllyedő hajóról. Neki egyébként szokása, 2006-ban is otthagya önöket, vegyék már észre! 2006-ban is páncélozott autóval menekült el, tíz évvel ezelőtt. Most ugyanezt tette a kampány utolsó hajrájában. Nehogy ránk kenjék már itt a kudarcot! Ez az önök kudarca és Orbán Viktor kudarca!

Aztán próbálnak itt előhozakodni Ózddal? Ne haragudjanak! Tudják, miért volt alacsony Ózdon a részvétel? Mert a Fidesz összeomlott, azért! Mert Ózdon nincs Fidesz, és Ózdon a Fidesz nem tudott mozgósítani. Nézzék meg nyugodtan a többi jobbikos település szavazati arányait, az vagy az országos átlag, vagy az országos átlag fölötti. Ózdon sajnos még nagyon sokat kell dolgozniuk önöknek, hogy a Fidesz újra komolyan vehető párttá váljon. (*Dr. Rétvári Bence: Csak a Fidesszel működnek a dolgok, köszönjük szépen!*)

Tehát még egyszer mondom, ez az önök felelőssége, az önök veresége, és abban pedig biztos vagyok, hogy egy új politikai időszak kezdete volt a tegnapi nap, és önök nem menekülhetnek többé a menekültpolitikába. Az arab varázsszövegéről végre le kell szállni, és le kell jönni a fellegekbe a magyar valóságba, ahol az egészségügyet kell rendbe tenni, az oktatást kell rendbe tenni, a bulibárók korrupcióját kell megszüntetni, és végre a magyar munkabéret kéne megemelni, mert hiába védjük meg a bevándorlástól Magyarországot, ha a magyar emberek elvándorolnak. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk a munkánkat. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog reagálni. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Engedje meg,

hogy egy kicsit higgadtabb hangnemben reagáljak. Ebből az ingerültségből azért könnyen feltesszük magunknak a kérdést, hogy önök egyáltalán voltak-e szavazni tegnap. Ez egy jogos kérdés. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból. - Dr. Gyüre Csaba: Hát nem helikopterrel voltunk! - Sneider Tamás: Nézd meg! Nyomozd le! - Szilágyi György közbeszól.)* Tisztelt Elnök Úr! Rendkívül szomorú...

ELNÖK: Álljon meg, államtitkár úr! A hárszabály értelmében, bármilyen furcsa is, egyszerre csak egy képviselő vagy a kormány tagja beszélhet. Ez jelen pillanatban Dömötör államtitkár úr. Ön beszél, lehetőleg a többi hallgat. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Rendkívül szomorú, hogy a Jobbik, miközben nemzeti pártnak állítja be magát, gyakorlatilag a baloldallal került egy csoportba azzal, hogy semmit nem tett a nemek győzelméért. Ennek ellenére nagyjából annyian vettek részt a tegnapi népszavazáson *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: El se tudod olvasni!)*, mint az EU-tagságról szóló referendumon, és a véleménynyilvánítók 98, azaz kilencvennyolc százaléka hangos nemet mondott a betelepítési tervekre. Rendkívül sajnáljuk, hogy önök csak és kizárólag a politikai gáncsoskodás lehetőségét látták meg a népszavazásban, főleg úgy, ha tudjuk, hogy önök is nagyon jól tisztában vannak azzal, hogy ha Brüsszel keresztülveri a kvótacsomagot, akkor később nem lesz lehetőség annak a következményeit korrigálni.

Rendkívül beszédes az, hogy a Jobbik egyetlen politikai reklámfilmjében el sem hangzik az a buzdítás, hogy az állampolgárok szavazzanak nemmel. Az is rendkívül jellemző... *(Felzúdulás a Jobbik soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Dehogyanem! - Ne hazudj már!)* Nem hangzik el! Az is rendkívül jellemző, hogy a Jobbik elnöke világosan elmondta egy ATV-s interjúban, hogy még csak kampányfőnököt sem neveztek ki. *(Felzúdulás a Jobbik soraiban.)*

Hogy máshonnan is megközelítsem: a Jobbik elnöke a népszavazási kampányban többet foglalkozott bulvárszereplésekkel, mint bármi mással, ahelyett, hogy népszavazási részvételre buzdított volna... *(Szávay István: Bekötött szemmel olvasod? - Dúró Dóra: Bezzeg a Tóni! - Apáti István: Mi van a Kis Grófóval?)* Ahelyett, hogy népszavazási részvételre buzdított volna, szemöldökszedési szokásait ismertette, saját felsőtestét dicsérte, igaz, bedurrant állapotban, és tetkót is varratott, mindezt az ATV-ben. Kíváncsiak lennénk, hogy mit szól ehhez a Betyársereg. *(Derültség a Fidesz soraiban. - Szilágyi György: Kérdezd meg tőlük, legyél bátor! - Szávay István: A Jobbik elnöke többet foglalkozott a népszavazással, mint a miniszterelnök! - Apáti István: Se hall, se lát Dömötör! - Derültség a Jobbik soraiban.)*

Tisztelt Ház! Elnök Úr! Ön tegnap egy egyszerű közvélemény-kutatáshoz hasonlította a népszavazást, ezzel hárommillió olyan állampolgárt sértett meg, aki élt demokratikus jogával, részt vett a népszavazáson, elmondta a véleményét, és 98 százalékos többséggel hangos nemet mondott a brüsszeli kényszerbetelepítési tervekre. Ezt a lekicsinylő, ezt a Kovács László-i magatartást nem fogják elfelejteni a magyar állampolgárok. Azzal, amit az elmúlt hónapokban műveltek, ezzel a pártpolitikai pecsenyesütögetéssel a saját szavazóiknak is hátat fordítottak.

Egyébként csak halkán jegyzem meg, nem ez az első eset, hogy a Jobbik elnöke egy nemzeti ügyben az ország érdekeivel ellentétesen cselekszik. Jól emlékszünk arra, hogy ön nem vett részt például a ket-tős állampolgárságról szóló népszavazáson. *(sic!)* Na, ilyen nemzeti párt a Jobbik; cukiság rengeteg, az ország érdekeinek védelme meg nulla. SZDSZ-től érkezett politikai elemző legyen a talpán, aki érti, hogy miért csinálja ezt egy nemzeti párt. Biztosan jó okuk van rá, hogy ezt tették a népszavazási kampányban, mint ahogy azt is nagyon jól tudják, hogy ki kérte önöket erre. *(Szilágyi György: Ki? - Vona Gábor: Voldemort! - Derültség a Jobbik soraiban.)*

Tisztelt Elnök Úr! Végezetül szeretném azt mondani önnek, hogy van... *(Szilágyi György: ...iffúsági szervezet! - Az elnök csenget.)* Tisztelt Elnök Úr! Van épp elég olyan baloldali párt a parlamentben, amely nem képviseli az ország érdekeit - ne akarjanak hozzájuk csatlakozni!

Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselője, Gúr Nándor képviselő úr: „Aktuális ügyekről” címmel. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Evezhetünk nyugalmasabb vizekre is, de néhány gondolatot azért a tegnapi nap még megér.

Szóval, tudják, képviselőtársaim, az érvénytelenség az érvénytelenség, az érvényesség meg érvényesség. Ennyire egyszerű ez a történet. Tegnap volt egy népszavazás, ez érvénytelen lett. Ez kudarc. Az érvénytelenség tehát érvénytelenség, a kudarc is kudarc, a hazugság is hazugság. Tudják, ismerik ezt a fogalmat. Hozzá kell tennem azt is, hogy a zsvány-ság is zsvány-ság. *(Dr. Völner Pál: Ti tudjátok!)*

Csak azt szeretném megkérdezni, hogy most már majd afelé megy-e ez az ország, hogy akár helikopterrel is lehet menni szavazni. *(Derültség az MSZP soraiban.)* Tudják, 17 ezer millió forintot tapsoltak el. Tizenhétézer-millió forintot, amiről jó lenne tudni ebben az országban mindenkinek, hogy mire, kiknek és hogyan. Nem véletlenszerű a Magyar Szocialista Párt kezdeményezése, hogy a közpénzek vizsgálatával kapcsolatos bizottság felállítását meg kell tenni.

De ha komolyan belenéziünk ebbe a történetbe, akkor azt is látni kell, hogy ha ma bármiről, hazug állításokról, amelyeket szoktak használni, betelepítésről, egyebekről lehet beszélni, akkor egy dolog tényleg van, tudják: a letelepedési kötvény. Ismerik már a fogalmat, megtanulták, ugye? Letelepdedési kötvény: az, amelyen keresztül offshore vagy offshore típusú cégeken át a haveroknak, meg a Jóisten tudja csak, kiknek, ki mindenki másnak, 80-100-1000 millió forintot kaszáltak. Tudják, mennyi ez a pénz? Háromévi teljes költségvetése a magyar mentőszolgálatoknak. (Dr. Rétvári Bence: „-tok?”) Igen, az 32 milliárd forint. Ez meg 100 milliárd forint. Ezt kaszálják a haverok, meg még egyszer mondom, a Jóisten tudja csak azt, hogy ki mindenki más. Na, ezen kellene változtatni, és a szégyen az, hogy a tegnapi népszavazási döntés után ma a bizottsági ülés keretei között leszavazzák azt, hogy ezt a letelepedési kötvényt el kellene felejteni, meg kellene szüntetni.

De hogy némi aktualitásról is szóljunk, amivel önöknek foglalkozni kellene, az emberekkel, az emberek ügyes-bajos dolgaival, a nyugdíjasoktól kezdve, hiszen most van a nyugdíjasok világnapja 1-jén, vagy épp a tisztas munkavilágnapja 7-én, hogy ilyen típusú kérdésekkel, amely az embereket közvetlenül megérinti, azzal foglalkoznának. Persze foglalkoznak, csak éppen másképpen, mint ahogy kellene. A nyugdíjasok esetében mit csináltak az elmúlt időszakban? A férfiak negyvenéves jogosultsági időhöz való hozzáférési lehetőségét elkaszálták az Alkotmánybíróságon keresztül, mert félték a népszavazástól. Mert félték a népszavazástól!

(12.20)

A nyugdíjasoknak, akkor, amikor arról beszélnek, hogy milyen gazdasági növekedés van, 0,9 százalékos nyugdíjemeléssel szűrik ki a szemüket? A gyermekeikre akarják ráhárítani az összes terhet a jövőben, ami a nyugdíjasok ellátásához kapcsolódik, miközben ezek az emberek 40-45 éven keresztül, ha dolgozni tudtak, akkor megfelelő járandóságokat fizettek meg?

Miről beszélnek önök? Mit cselekszenek önök? Hazudoznak összevissza, hülyítik az embereket, miközben pont róluk és pont értük nem cselekednek. De ugyanez van a munka világát érintően is. Amikor azt mondtam, hogy a tisztas munkavilágnapja van most 7-én, olyan típusú kérdésekkel kellene foglalkozni, hogy megfelelő, normális, törvényes keretek között foglalkoztassák az embereket, hogy ezek az emberek megfelelő munkakörülmények közepette dolgozhassanak, hogy ezeken a munkahelyeken az érdekképviseleti rendszerek működni tudjanak és az emberek érdekeit tudják szolgálni; hogy a felrúgott tripartit rendszerű egyeztetéseket visszaállítsák, amelyeket önök megsemmisítettek.

Lenne ezernyi dolguk, amit csinálni kellene, és hogy olyan béreket, fizetéseket biztosítsanak az em-

bereknek, amelyek a tisztas megélhetés alapját adják. Ezzel kellene foglalkozni, nem ellopni tőlük a pénzt. Nem ellopni tőlük a pénzt! Nem járuléktöbbletet kivetni a minimálbérről és minden másra, ellehetetleníteni a munkáltatókat, olyan helyzetbe hozni, a falhoz szorítani őket, hogy nekik már nincs más mentstvárjuk, csak az, hogy egy bőrrel többet lehúzzanak a munkavállalókról.

Szóval, egy szó mint száz: van ezernyi olyan kérdés, amivel önöknek foglalkozni kellene, és nem a hazug, nem a sikertelen eredményeket magyarázgatni. Foglalkozzanak inkább az emberekkel, az emberek érdekeinek érvényesülésével. Ezért tegyenek meg mindent, és ne azért, hogy a hazugságukat meg a tisztességtelen tevékenységüket próbálják leplezni! Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az MSZP padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy a kormány nevében ki kíván reagálni. (Jelzésre:) Dömötör államtitkár úr, parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! A költségekkel kapcsolatban kicsit elgondolkodtatott. (Korózs Lajos: Több volt?) A költségeket említette. Érdekes dolog az, hogy a baloldal, amikor a kettős állampolgárságról volt szó, akkor részletes kalkulációkat készített azzal kapcsolatban, hogy mennyibe kerülne egy magyar állampolgárnak a kettős állampolgárság. Akkor azt hazudták, hogy 170 ezer forintjába kerülne mindenkinek a kettős állampolgárság magadása. Utólag már tudjuk, hogy ez egy ordas nagy hazugság volt.

Ha a költségeket valóban a szívükön viselik, akkor most miért nem végeznek hasonló számításokat a bevándorlási válsággal kapcsolatban? Miért tagadták el például azt, hogy a brüsszeli kvótacsomagban az is benne van, hogy fejenként 78 millió forintos büntetés jár akkor, ha egy tagország nem kíván részt venni a kötelező elosztásban? Miért tagadták ezt el? (Gúr Nándor: Miről beszélés? Miről beszélés? Előbb számolj el a felhasznált pénzekkel! - Korózs Lajos: Elloptátok az összes pénzt! Helikoptert vásároltatok! - Az elnök csenget.)

Tisztelt Képviselő Úr! Tegnap a magyar választók 98 százaléka azt üzenté, hogy szó sem lehet arról, hogy Brüsszelből mondják meg, hogy kiket telepítsenek Magyarországra. Több mint hárommillióan üzentek, és fontos tény, hogy nagyjából ugyanannyian vettek részt a népszavazáson, mint az EU-tagságról szóló népszavazáson, és ez azt is jelenti (Korózs Lajos: Akkor nem szavaztak a kárpátaljaiak, az erdélyiek, a vajdaságiak és a horvátországiak! Összevissza beszélés. Úljél le! - Gür Nándor: Mit akarsz? Az EU-ból kivezetni Magyarországot?), hogy ha a 3 millió szavazat elég volt ahhoz, hogy belépjünk az Európai Unióba, akkor 3 millió szavazat ahhoz is elég, hogy nemet mondjunk a kényszer-

betelepítésre. A tegnapi eredmények azt is bebizonyították, hogy az MSZP rossz oldalon áll; rossz oldalon áll, szemben a magyarok akaratával (*Az elnök csenget.*), és az most majd elvállik, hogy fenntartja-e az MSZP ezt az állapotát.

Önök hónapokon át összevissza beszéltek azzal kapcsolatban, a bevándorlás ügyében, először eltagadták a migráció veszélyeit, majd támadták a határzáról szóló döntést (*Gúr Nándor: Ez hazugság! Nem igaz! Tételes országgyűlési határozati javaslatot nyújtottunk be, amit utána felhasználtak!*), aztán Hiller elnök úr azt mondta, hogy ez a legjobb megoldás, miközben Brüsszel folyamatosan egyértelművé tette, hogy esze ágában sincs visszavonni a kvótacsomagot. (*Korózs Lajos: Viktor minden dokumentumot aláírt!*) Önök azt állították, hogy nincs is ilyen javaslat, ezzel szándékosan becsapták a magyarokat.

Ezzel szemben a Szocialista Párt Brüsszelben, amikor a brüsszeli szerepvállalásról volt szó, nagyon is tudatosan cselekedett. Pár napja ugyanis a szocialista képviselők megszavaztak egy olyan európai parlamenti állásfoglalást, ami nagyon is megerősíti a kvótacsomagot. (*Gúr Nándor: Arról beszéljél, hogy Orbán mit írt alá! Arról beszélj, hogy az Európa Tanácsban mit hirdettek!*) Van benne szó kötelező, felső küszöb nélküli elosztásról, van benne szó pénzbüntetésről, és van benne szó a családgyegetések megkönnyítéséről is, ami tovább növelné a betelepítettek számát. Ezt önök az Európai Parlamentben megszavazták.

Önök tehát, amikor a tettekre kerül a sor, akkor igenis bevándorláspárti vonalat visznek (*Gúr Nándor: Nevetséges! Inkább siralmas.*), és támogatják a kényszerbetelepítést, és most már kiderült: önök azért fúrták a népszavazást mindvégig, mert miközben félték a nép véleményétől, idehaza is bevándorláspárti politikát akartak folytatni, és szívük szerint az igenek győzelmét szerették volna. (*Korózs Lajos: Megbuktatok!*)

Tisztelt Képviselő Úr! Az ön pártelnöke pár nappal ezelőtt azt találta mondani, hogy az MSZP készen áll arra, idézem: „bármilyen módon, akár parlamenti szavazással kinyilvánítsa azt, hogy nem tartja a kvótákat a probléma megoldásának”. Ezt mondta az ön pártelnöke. Ezek a szavak teljesen ellentétben állnak a Szocialista Párt korábbi tetteivel. Ezzel együtt szeretném jelezni, hogy lesz lehetőségük arra, hogy elutasítsák a brüsszeli kényszerbetelepítési terveket, a kormány ugyanis rövidesen jogi formába önti majd a népszavazás eredményét, illetve azt, ami abból következik, önöknek minden lehetőségük meglesz, hogy végre kiálljanak Magyarországért és meghallják a magyarok véleményét.

Azért is így van ez, mert tegnap a résztvevők 98, azaz kilencvennyolc százaléka keményen azt üzenté, hogy nem kér a brüsszeli bevándorláspolitikából. Hangos ébresztő ez, nemcsak a brüsszeli bürokrátnak, hanem azt gondolom, hogy a magyar balol-

dal egészének is. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Gúr Nándor: Alaptörvényt olvassál! Érvénytelen a népszavazás! Az emberek véleménye miért nem érdekel? Egy rohadt szót nem szóltál róla! Az nem számít?*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Aradszki András képviselő úr, a KDNP képviselője, napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „A népszavazás erkölcsi erejéről” címmel. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. (*Korózs Lajos: Íme, az ember!*) Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tegnap egy olyan esemény tanúi lehettünk Magyarországon, amely nem csupán a demokrácia és minden igazi demokrata ünnepe volt, hiszen közvetlenül mondhattunk véleményt egy mindnyájunkat és a jövő generációkat alapvetően befolyásoló veszéllyel kapcsolatban, hanem egy alapvetően kereszténydemokrata gondolat megtestesülése is. Hiszen a kereszténység nem csupán a szolidaritás fontosságát hangsúlyozza, amikor a szeretet parancsára építve erkölcsi kötelességként írja elő a rászorulókon való segítség megadását. Emellett ugyanilyen fontosságú és szintén a szeretetből fakadó és közösségeket, nemzeteket elismerő, őket megbecsülő és méltóságukat figyelembe vevő magatartás és elv a szubszidiaritás elve is. A kettő együtt jár. Nem lehet őket elválasztani, ahogyan a szocialisták, a liberálisok, a szélső- és baloldaliak (*sic!*) ezt teszik, miközben álságosan a keresztény értékekre hivatkoznak velünk szemben. (*Apáti István: Szélső- és baloldal!*)

A szubszidiaritás elve kimondja, hogy azokat az ügyeket és problémákat, amelyeket helyben el lehet intézni és meg lehet oldani, nem szabad kivonni a helyi hatáskörből. Abban az esetben, ha ez nem működik, akkor és csak akkor van létjogosultsága a szolidaritás gyakorlásának.

Kérem, engedjék meg, hogy itt hivatkozzam a katolikus egyház tanítására, konkrétan Ferenc pápa azon beszédére, amit 2014. november 25-én mondott az Európai Parlamentben: „Az Európai Parlament mottója az egység a sokféleségben. Az egység azonban nem a politika, a gazdaság, a kultúra vagy a gondolkodás uniformizálását jelenti. Minden valódi egység a különféle alkotórészek gazdagságából tevődik össze.

Ahogy a családban, úgy az Európai Unióban is el kell fogadni egymás hagyományait, történelmét és gyökereit, meg kell szabadulni a manipulálástól és a fóbaktól. Az emberi személyt kell középpontba helyezni; hagyni, hogy az egyének és a népek szabadon és kreatívan kifejezzék önmagukat, mindezt a szolidaritás és a szubszidiaritás jegyében. Az európai népek demokráciájának életben tartása ma kihívás elé állít mindenkit. Nem szabad engedni a multinacionális érdekeknek, amelyek meggyengítik a demokráciát, és azt olyan uniformizáló pénzügyi ha-

talmi rendszerekké alakítják át, amelyek háttérben rejlő erőket szolgálnak. El kell kerülni a globalizáló eszméket, amelyek felhígítják a valóságot.”

A szubszidiaritás elve szerint tehát a magyaroknak joguk van úgy dönteni, hogy megvédik önmagukat és nem mellesleg a manapság kollektív öngyilkosságra hajlamos brüsszeli vezetést; továbbá eldöntsék, mit kezdenek hagyományaikkal, kultúrájukkal, hitükkel, és milyenfajta népcsoportokat kívánnak beengedni hazájukba. Ebben az elköteleződésben támogat bennünket Ferenc pápa is, aki két éve így fogalmazott: „Európában általános fáradság és elöregedtség érzékelhető: a nagymama-Európa többé már nem termékeny és nem élénk. A nagy eszmék, amelyek Európát megihlették, látszólag elveszítették vonzerejüket, helyükbe az intézmények bürokratikus ügyintézése lépett.”

(12.30)

Mindennek a felelős olvasata rávilágít a szocialisták, a liberálisok és a szélső- és baloldaliaknak (*sic!*), valamint a médialakájaik hazug és álszent hivatkozásaira, amikben ki kívánnak minket oktatni a kereszténységből. Nem idézik a szentatya azon megnyilatkozásait, amelyek a kereszténység lényegére mutatnak rá, és ezzel szándékosan félrevezetik, manipulálják híveiket, közönségüket.

Am nem várhatunk mást azoktól, akiknek a gyökereik és a csupán másfél százados múltjuk tele van keresztényellenességgel, szabadkőművességgel, ateizmussal és nihilizmussal. Egységes, globális vezetésben gondolkodnak, diktatórikus rendszerekben, és számukra mindegy, hogy a Szovjet- vagy az Európai Unió dirigálja őket. Moszkva vagy Brüsszel számukra egyre megy, csak legyen honnan fogadni a parancsokat, amelyeket a politikai hazaárulás, demagógia, populizmus primitív eszközeivel igyekeznek teljesíteni.

Elhiszem, hogy fáj nekik a tegnapi szubszidiáris népszavazás elsőprő eredménye, amely szerint az a vélemény került többségbe, hogy Magyarország maga döntsön arról, hogy kiket, mikor és hogyan fogad be. Bizonyosan az is kellemetlen, hogy Magyarországot az önrendelkezés és a szuverenitás visszaszerzésének útján egyre többen fogják követni Európában, azok a nemzetek, amelyekben még ott van a vis vitalis, az életerő és az egészséges (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) önvédelmi reflex.

Kérem ezért, figyeljenek arra, amit a demokrácia adott tegnap Magyarországnak a 3 millió 200 ezer ember (*Az elnök újból csengtet.*) nem szavazatával. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, mindnyájan megköszönhetjük annak a 3,3 millió embernek, aki a tegnapi napon elment a szavazóurnákhoz, és a kormány által feltett kérdésre a kormány által kért választ is adta: nemet mondott arra, hogy elvegyék Magyarország önrendelkezési jogának egy részét, és úgy vegyék el, hogy erre törvényes alapjuk valójában nincs. Nemet mondott arra, hogy Európa népességét, összetételét nagyon rövid időn belül, nagyon nagy mértékben megváltoztassák. Nemet mondott arra, hogy Európában és Magyarországon is növekedjen a terrorfenyegetettség. Nemet mondott arra, hogy romoljon a közbiztonság. Nemet mondott arra, hogy Európa számára egy bizonytalan és valószínűleg gazdasági visszaesést is eredményező korszak kezdődjön azzal, hogy párhuzamos társadalmak alakulnak ki a nagyobb városokban, és ne az a stabil és növekedésre épülő jövőképe legyen Európának, mint amit mi szeretünk volna akkor, amikor 2004. május 1-jén beléptünk az Európai Unióba. És többen mondtak nemet erre az elhibázott irányra tegnap, mint amennyien 2004. május 1-jét megelőzően a népszavazáson az európai uniós csatlakozásra szavaztak. Tehát senkinek a legitimációval kapcsolatban nem lehet felvetése.

Akinek mégis ilyen felvetése van, aki itt, a parlamentben vagy a parlamenten kívül is arra hivatkozik, hogy nem legitim az a törvényalkotási sorozat, amelybe az Országgyűlés kezd, az nyilvánvalóan csak Brüsszel érdekeit akarja kiszolgálni. Hiszen hogyan lehetséges az, hogy nekik az legitim, amit páran ott, Brüsszelben összeülve, egy senki által meg nem választott testületben kitalálnak, és kötelező elosztási mechanizmusként létrehoznak? Ez nekik legitim, de az, hogy 3 millió 300 ezer ember ennek ellentmond Magyarországon, az nem legitim. (*Kunhalmi Ágnes: Lépjünk ki?*) És hogy a magyar kormány ennek a 3 millió 300 ezer embernek a véleményét (*Kunhalmi Ágnes: Lépjünk ki az Unióból?*) meghallgatja és törvényalkotásba kezd, az sem legitim számukra.

Természetesen a kormányzat megtehetné volna, hogy bármikor ilyesfajta törvényeket elfogad itt a parlamentben, de úgy gondoltuk, hogy először kérdezzük meg az embereket, és aki eljön és elmondja a véleményét, az mutassa meg az irányt, hogy melyik irányba menjen a kormányzat. Ezt az irányt 92 százalékban, egyértelműen kijelölték a választók.

Elfogadhatatlan számunkra, ha valaki ezt a 3 millió 300 ezer embert alsóbbrendűnek tartja, az ő véleményüket másodlagosnak tartja ahhoz képest (*Kunhalmi Ágnes: Csak megtévesztettek! Megtévesztettek! Plakátkampány...*), hogy egypár ember Brüsszelben mit vár el tőlük. Jól látszik, hogy ki-ki a saját legitimitását honnan eredezteti, honnan szeretne támogatást kapni a saját hatalomra kerüléséhez: 3 millió 300 ezer embertől vagy inkább pár brüsszeli vezetőtől.

De ez le is leplezte az ellenzéki pártokat 2018-ra is, mindegyiket, amelyik a tegnapi felhatalmazás legitimitását kétségbe vonja, hiszen ők ezzel azt készítik elő, hogy 2018-tól ezeket a törvényeket akár el is törölhessek akkor, ha kormányra kerülnek, ha ilyen megrendelés érkezik Brüsszelből. *(Kunhalmi Ágnes: Ti meg a brüsszeli pénzeket ellopjátok...)*

És tudjuk, hogy a szocialisták szeretik a brüsszeli igényeket kielégíteni. 2008-ban jött egy igény, hogy vegyék el a 13. havi nyugdíjat. *(Közbeszólások az LMP és az MSZP padsoraiból.)* Név szerinti szavazással felálltak, és itt mindnyájan megszavazták a 13. havi nyugdíj elvételét. Most persze azt mondják, hogy miért nem lehet nagyobb mértékben emelni a nyugdíjakat. Akkor persze nem fáj nekik az, hogy csökkentették a nyugdíjak értékét.

Jött a következő megrendelés Brüsszelből 2008-ban. *(Gógös Zoltán: Beteg vagy!)* Akkor sem a magyar választókat választották, nem az orvosokat, nem az ápolókat, nem a rendőröket, nem a közsférában dolgozókat, hanem tőlük is elvettek egyhavi bért. Akkor ez a 8 százalékos bércsökkentés fontos volt számukra, és ezt a brüsszeli megrendelést röviden és gyorsan teljesítették. Ez egy torz demokráciafelfogás, hogyha valakik nem a népszavazásból, nem a népből eredeztetik a hatalmukat, hanem egy más hatalmi központból, amely az ország határain kívül van.

Azt viszont fontosnak tartom megjegyezni a képviselő úr felszólalására is reagálva, hogy minden olyan ember számára, aki valódi segítségre szorul, akinek valóban segíteni kell, megadjuk ezt.

Én is hadd idézzem, ha nem is Ferenc pápának, de az általa küldött Pietro Parolin bíboros államtitkárnak a szeptember 19-ei, New Yorkban, az ENSZ közgyűlésen mondott szavait, amelyekben egyrésztől bizonyos társadalmak aggodalmát jogosnak nevezte a mostani helyzet kapcsán, és megkülönböztette utána a védelemre szoruló valódi menekülteket, illetőleg a migránsokat, akiknek a jogait tiszteletben kell tartani - nyilván mindemellett kötelezettségeik is vannak. Tehát ugyanazt a retorikát alkalmazta, mint amit mi Magyarországon másfél éve alkalmazunk: külön vannak a menekültek és mások, a bevándorlók.

És még egy fontos mondatot hadd idézzek, amit az ENSZ-ben mondott el a Szentszék államtitkára. Minden embernek joga van szülőföldjén élni, és a Szentszék felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy a migrációs jelenséget kiváltó okok megoldásán dolgozzanak.

A nemzetek és nemzetközi szervezetek, valamint humanitárius szervezetek összefogását szorgalmazta, és felajánlotta a vallási alapú szervezetek hathatós közreműködését is. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Nem mondott tehát mást, mint amit mi mondunk: ezt a problémát, ezt a helyzetet a szülőföldön kell kezelni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Mit üzen a népszavazás eredménye?” címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A statisztika egy nagyon szép tudomány, a számokkal nagyon sok mindent meg lehet magyarázni, a kudarcból is lehet sikert csinálni.

Azt hiszem, hogy a kormánypárti képviselők jelenleg egy számot néznek, hogy hol volt a legkisebb a részvétel. A sajtóhírek szerint az, akinek a körzetében volt, megkapja a selyemzsinórt - én ezt egyébként nagyon is elképzelhetőnek tartom.

Azonban van egy jó hírem a számukra: a legkisebb részvétel nem Magyarországon volt, hanem Angliában, Németországban, Nyugat-Európában. A Nyugat-Európában dolgozó több százezer magyar közül 11 ezren regisztráltak be magukat. Ez azt jelenti, hogy ott körülbelül 3 százalékos volt a részvétel. Ez nagyon szépen mutatja a magyar választási rendszer abszurditását. Gyakorlatilag több százezer ember szavazását ellehetetlenítik, hiszen senki nem várhatja komolyan, hogy Londonban egyetlenegy helyen szavazzon mindenki, aki Angliában él.

Azonban ha az eredményeket megnézzük, eredménytelen lett a népszavazás, nem tudjuk, hogy mennyire. Ugyanis ahhoz, hogy hány százalékos volt a részvétel, tudni kellene azt is, hogy hány százalék volt jogosult részt venni. Azonban ha tudjuk azt, hogy a külföldön honosított magyar állampolgárok, ha 2014-ben regisztráltak magukat, tíz évre megkapták a regisztrációt, akkor azt is tudjuk, hogy ezek között az emberek között sajnálatos módon halálozás is van.

A halálozási statisztikák szerint évente 3 ezren meg fognak halni, tehát körülbelül már 6 ezerrel kevesebb ember szavazhatott. Nem tudjuk tehát, hogy pontosan mennyire volt érvénytelen a népszavazás, azonban hogy érvénytelen volt, az biztos. *(Dr. Rétvári Bence folyamatos közbeszólásai.)*

Érvénytelen volt, hiszen érdektelen volt. Érdektelen, mert tudtuk, hogy sem ilyen eredménnyel, sem olyan eredménnyel nem oldódik meg sem a menekültválságból Európára háruló probléma, sem pedig a menekültek tragédiája, sem pedig az otthagyt, kiürült országok tragédiája. Tudjuk most már, hogy érdektelen volt, hiszen a miniszterelnök sem gondolta komolyan, hogy ennek bármi következménye lesz. Tudjuk, hogy így is, úgy is be volt tárazva az alkotmánymódosítás.

Ezzel azonban van egy nagyon nagy baj. Az alkotmány ma már nem egy gránitszilárdságú valami, hanem az alkotmány egy sógyurmaszerű, szinte havonta toldozott-foldozott valami. És nagyon féltő, hogy eddig megvetették a magyar miniszterelnököt Brüsszelben az egyre inkább populisták és hecckampányokba hajló politikája miatt, de nagyon féltő, hogy ezután

majd ki fogják nevetni, amikor ezzel jön, hogy hoztam nektek egy sógyurmát, amit most módosítottunk.

Azon kívül, hogy érdektelen volt ez a népszavazás, sajnos természetesen rendkívül káros is volt. Rendkívül káros volt, hiszen segített a terroristáknak, akiknek az a célja, hogy félelemben éljenek azokban az országokban, ahol a mocskos dolgaikat elkövetik.

(12.40)

Ezt a félelmet egy többmilliárdos kampánnyal sikerült multiplikálni, felerősíteni, ugyanúgy természetesen azt a jogos aggodalmat is, amit a menekültkérdés okozta problémák felvetnek. Ezeket is sikerült néhány emberben szinte a hisztériáig fokozni. Egy felelős politikus nem ezt teszi, nem fokozza a félelmet, hanem megoldási javaslatokat ad, ez azonban egyelőre hiányzik, és ez a népszavazás természetesen nem is tehetett volna ilyet. Bekerül ez a kampány a történelemkönyvekbe valóban, tehát ha önöknek az az álma, hogy a történelemkönyvekben szerepeljenek, ez benne lesz. Ez sok évtizede a legmocskosabb félelemkeltő kampány volt.

Azért is káros, mert 20 milliárd forint elment; 20 milliárd forint, az 200 ezerszer 100 ezer; 200 ezer magyar állampolgárnak lehetett volna például ebből 100 ezer forintnyi tanulási, oktatási támogatást adni. És természetesen káros volt ez a kampány, mert abban sikeres volt, hogy sikeresen tudták elterelni a figyelmet azokról a problémákról, amelyek Magyarországon legalább olyan veszélyesek és legalább akkora problémát jelentenek, mint a menekültválság. Sikeresen, részben sikeresen terelték el a figyelmet például az uniós pénzek szisztemás, módszeres, kormányzat által segített ellopásáról. Minden jel arra mutat, hogy nem mondanak igazat, amikor azt válaszolják egy-egy ügynek a bemutatására, hogy ja, ja, ez tényleg megtörtént - nem szokták nekem az én ügyeimet cáfolni -, ez megtörtént, de ez a szocialisták miatt van így, meg még nagyon régóta, nem tehattünk mást. Azt látjuk, hogy a 2015 óta tartó új ciklusban minden ugyanúgy folytatódik, csak még inkább felsokszorozva.

A nemzeti rugalmassági tervvel tovább fogunk foglalkozni. A nemzeti rugalmassági tervben ma már azért is adnak pénzt cégeknek, hogy ők osszák el ezeket a történeteket. A szociális szövetkezetek pedig továbbra is egészen elképesztő módon, szisztemásan (Dr. Rétvári Bence: Szisztematikusan.) keletkeznek, nyilvánvalóan csak a csalási szándékkal, ugyanúgy, mint Voldemort Nagyúr esetében. Köszönöm szépen. (Dr. Szél Bernadett tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm. Dömötör államtitkár úr, parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Ami a ter-

roristák kérdését illeti: nem azért vannak terroristák most Európában, mert Magyarországon népszavazási kampány van, hanem azért, mert tudatosan kihasználják a bevándorlás ellenőrizetlen jellegét. Ezt bizonyítja az is, hogy amikor még szó sem volt Magyarországon népszavazásról, az Abdeslam nevű terrorista Magyarországon próbált napokon keresztül társakat toborozni. (Közbeszólások az ellenzéki padsorokból, köztük dr. Szél Bernadett: *Hogy tehetette meg a TEK mellett?*) Ezeket a tényeket nem lehet elvitatni.

Sajnálom egyébként, hogy az ön pártja semmibe veszi 3,3 millió magyar állampolgár véleményét. Ezek az emberek világosan azt üzenték, hogy Brüsszel nem erőltetheti ránk a betelepítési terveket. Ezeknek az embereknek volt világos véleményük, de ugyanaz az LMP-ről nem mondható el. Sajnos önök a népszavazást megelőző politikai maszatozásukkal azokhoz csatlakoztak, akik mindent megtettek a népszavazás gáncsolására. A nemek 98 százalékos elsősorú többsége csattanós válasz ezekre a törekvésekre.

De miközben lehet, hogy önök a belső pártcsatározásokkal voltak elfoglalva, azért voltak olyan LMP-sek, akik nagyon is keményen küzdöttek a kvóták bevezetéséért. (Dr. Szél Bernadett: *Nem az LMP-ről kérdeztünk.*) A ki tudja, még hány helyre bedolgozó Meszerics Tamás nevű EP-képviselőjük erősen nyomult ebben a témában. Engedje meg, hogy emlékeztessen az ő szavaira: „Az LMP nem tudja más-hogy elképzelni a válság megoldását, mint a kötelező kvótarendszer bevezetésével.” (Dr. Szél Bernadett közbeszólása.) Máshol meg azt mondta, hogy „logikai képtelenség, hogy valamilyen tehermegosztás ne szerepeljen az európai megoldásban, abba Magyarország bele fog kényszerülni”. Ez volt az LMP európai parlamenti képviselőjének az álláspontja. Világos álláspont, és erre mondja ön, hogy érdektelen. Nem is értem.

A kérdés ezek után már csak az, hogy ha az LMP EP-képviselője világosan tisztában van azzal, hogy van egy brüsszeli betelepítési terv, és még keményen kampányol is azért, hogy ebből legyen is valami, akkor idehaza önök miért maszatolták el ezt a kérdést. (Dr. Szél Bernadett: *Nem maszatoltuk.*) Sokkal őszintébb lett volna, ha nyilvánosan, őszintén bevallják, hogy támogatják a betelepítést. Sokkal őszintébb lett volna, még ha az ország érdekeit nem is szolgálta volna. (Dr. Szél Bernadett: *A kormány véleményére vagyunk kíváncsiak.*)

Tisztelt Képviselő Úr! A tegnapi népszavazás eredménye kötelez. Kötelezi a kormányt és kötelez minden pártot. Mivel a kormány rövidesen közjogi köntösbe is foglalja a népszavazásból fakadó teendőket, ez az LMP számára is egy jó lehetőség, hogy korrigálja az eddigi álláspontját: hogyha valóban lehet más a politika (Dr. Szél Bernadett: *Fiatal demokraták, hajrá!*), akkor figyelembe veszik azt a számot, ami az eredményjelzőn szerepel: 98 százalék.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Gulyás Gergely képviselő úr, a Fidesz képviselője, napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Népszavazás 2016” címmel. Parancsoljon!

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilvánvaló, hogy ma minden politikai erő és frakció megpróbálja a saját sikereként értelmezni a tegnapi történeteket. Ezt tekintjük a demokrácia áldásos velejárójának *(Korózs Lajos: Helikopter!)*, de mégse felejtjük el az eredeti kérdést. Az eredeti kérdés az volt, hogy hogyan tudjuk megakadályozni, hogy az Európai Uniónak a „felső határ nélküli kötelező betelepítési kvóta” ötlete Magyarországra nézve is kötelező legyen, hogy ez a döntés az Európai Unióban érvényesüljön. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Itt láthatóan különböző álláspontok vannak. A Magyar Szocialista Párt úgy tesz, mintha nem tudna olvasni vagy mintha nem lennének képviselői az Európai Parlamentben. Noha, bár kétségtől kevés képviselőjük van, de azért akik ott vannak, azok képességeiben mi nem kételkedünk, tudjuk, hogy tudnak olvasni, ráadásul még támogatják is ezeket a kvótaötleteket. Tehát a Magyar Szocialista Párt tisztában van azzal, hogy ma az Európai Bizottság hivatalos javaslata továbbra is az, hogy az Európai Unió felső határ nélkül fogadjon el olyan elosztási mechanizmust, amelyet már egyébként egyszer, az állam- és kormányfőket megkerülve, 160 ezer ember elosztására vonatkozóan elfogadott. Ilyen értelemben tehát a Magyar Szocialista Pártban vannak ugyan hagyományai annak, hogy valaki hazugságra építi a politikáját *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, de mi úgy gondoltuk, hogy a pártszakadással és a Demokratikus Koalíció kiválásával ezek a hagyományok gyengültek, és aggódva látjuk, amikor a nyilvánvaló cáfolatát kell lelkesen meghallgatnunk.

Tehát továbbra is azt tudjuk mondani, hogy az Európai Bizottság által javasolt, az Európai Bizottság által elfogadott olyan kvótajavaslat van az Európai Parlament asztalán, ami azt célozza, hogy az elosztási mechanizmus felső korlát nélkül érvényesüljön. Ha egyetértünk abban - és ha jól értettem, akkor a Szocialista Párt odáig már eljutott, hogy ha van ilyen javaslat, akkor azt ők ellenzik *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* -, tehát ha egyetértünk abban, hogy az ország érdekeivel ennek a javaslatnak az elfogadása ellentétes, akkor itt a lehetőség: most, hogy a népszavazás eredménye világos és egyértelmű, jogi értelemben kötelezettséget nem jelent az Országgyűlésre nézve, magyarul, az 50 százalék alatti részvétel miatt meghagyja a szabad döntés lehetőségét a képviselőknél, itt a lehetőség, hogy a kormány által előterjesztendő jogalkotási javaslatot valamennyi

párt és frakció támogassa. Hiszen a Jobbik esetében, ha jól értem, akkor nem is volt kérdéses, hogy ezt a javaslatot elutasítják. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Nem volt.)*

Azt is sokszor hallottuk, hogy milyen költségei voltak ennek a népszavazásnak. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Horribilis. - Nagyon sok.)* És ha a népszavazás költségeiről beszélünk, természetesen mindent lehet soknak és kevésnek tartani, de egy adatot szeretnék képviselőtársaim figyelmébe ajánlani. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)* Tavaly Németországba érkezett majdnem egymillió migráns. A majdnem egymillió embernek, lehet, hogy vannak köztük menekültek, migránsok, sőt egész biztos, hogy vannak közöttük olyanok is, akik tisztességtelen szándékkal érkeztek, de ennek a majdnem egymillió tömegnek az integrációjára 2016 és 2020 között Németország 93 milliárd eurót tervez költeni. Ez a teljes magyar GDP. Egy ilyen helyzet előálltának az elkerülése Magyarországnak egyértelműen érdeke.

Úgy gondoljuk, hogy továbbra is a magyar kormánynak kezdettől fogva igaza volt, és mára ez bebizonyosodott: kizárólag a határok ellenőrzésével, a schengeni egyezmény betartásával és a dublini egyezmény újratárgyalásával, de amíg hatályban van, betartásával léphetünk előre. Úgy gondoljuk, hogy ha valóban igaz, hogy minden párt szeretné elkerülni a felső határ nélküli kvóták Európai Unióban történő érvényre juttatását, akkor itt, a magyar parlamentben van lehetőség arra, hogy ezt megakadályozzuk. 3,3 millió ember szavazata ehhez komoly segítséget jelent. 3,3 millió ember támogatása sok vagy kevés; természetesen, ha az ellenzék a népszavazás érvényességének a szempontjából nézi, akkor a részvétel ehhez nem volt elegendő. De ha megnézzük akár a választások eredményét, akár az ellenzéknek legkedvezőbb közvélemény-kutatásokat, akkor nincs olyan közvélemény-kutatás ma, ami akár az MSZP, akár a Jobbik táborát ennek a szavazói rétegnek az egyharmadával azonos mértékben határozná meg. Önöknek egyharmadannyi szavazójuk sincsen, mint amennyien tegnap a kormány álláspontjának megfelelően támogatták a kötelező, felső határ nélküli kvóták elutasítását. Így aztán úgy gondolom, hogy ezt a választói akaratot érdemes tiszteletben tartani.

A Jobbiknak pedig még egy szempontból hasznos volt ez a népszavazás, ezért aztán nem derült ki, illetve a hírekben nem kapott nagy nyilvánosságot, hogy noha Vona Gábor kétszer is kampányolt Jászkisréren és Jászszentandrason, a Fidesz által jelölt, illetve támogatott polgármester nyert, a Jobbik által támogatott és Vona Gábor által kétszer is személyes jelenlétével segített jelöltek pedig bronzérmet szereztek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dömötör államtitkár úr, parancsoljon!

(12.50)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy röviden reagáljak felszólalására. Magyarországon, bár sokfélével gondolunk a politikai kérdésekről, időről időre kialakulnak egyetértési pontok a magyar emberek között. Tegnap is ez történt. Tegnap sok millió ember nyilvánított véleményt, és akaratuk egy irányba mutat. A kormány nevében ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik pártpolitikai meggyőződéstől függetlenül éltek demokratikus jogokkal, részt vettek a népszavazáson és kinyilvánították véleményüket.

Tíz emberből ma kilenc azt gondolja Magyarországon, hogy ki kell állnunk magunkért, ki kell állnunk azért, hogy csak mi dönthessünk az életünket alapjaiban meghatározó kérdésekben. A magyarok túlnyomó része, 98 százaléka hangosan azt üzenté, hogy csak mi dönthetünk arról, hogy kivel szeretnénk együtt élni. Azt is üzenték, hogy nem lehet lopkodó jogalkotással megkerülni a nemzetállamokat. Üzenetük egyben azt is jelenti, hogy a magyarok egy erősebb Európát szeretnének, egy olyan Európát, amelyben Magyarország is erős, és amely képes megvédeni közösségeit és kultúráját is. S olyan Európát, pontosabban egy olyan Európai Uniót is szeretnének a magyarok, amely képes visszavonni egy olyan javaslatot, amely elhibázott és nem szolgálja az itt élők érdekét.

Mivel a tegnapi népszavazást a kormány kezdeményezte, ezért a kabinet az eredményt magára nézve kötelezőnek tekinti. Ez azt is jelenti, hogy közjogi köntösbe kell bújtatni az emberek döntését. A kormány ezt rövidesen meg is teszi.

Tisztelt Ház! A magyar emberek egyértelmű véleményét mondták, de a brüsszeli kényszerbetelepítési terv továbbra is az asztalon van, sőt az elmúlt napokban egyértelművé tették az uniós vezetők, hogy ha rajtuk múlik, fel is gyorsítják annak végrehajtását. Éppen ezért a kvótacsomagról szóló vita folytatódik, de a kormányt most már sok millió ember támogató szavazata erősíti. A kérdés az, hogy megteheti-e Brüsszel, hogy figyelmen kívül hagyja ezen milliók hangját. Ha a demokratikus elvek valóban számítanak, akkor nem teheti meg. Egy biztos: a kormány azon lesz, hogy érvényt szerezzen a magyarok akaratának, és Brüsszel végérvényesen visszavonja a betelepítési javaslatát.

A küzdelem tehát folytatódik, és most minden közéleti szereplő, minden parlamenti párt eldöntheti, hogy csatlakozik-e ehhez. Azt gondoljuk, hogy a tegnapi 98 százalékos eredmény minden pártot kötelez. Itt az ideje, hogy a baloldal és a Jobbik is végre a magyarok oldalára álljanak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatnom önöket, hogy a napirend előtti felszólalások végére

értünk. Most felkérem Ikotity István jegyző urat, ismertesse a **napirend utáni felszólalók** névsorát. Jegyző úr!

IKOTITY ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkező Varju László, független; Schmuck Erzsébet, LMP; Ikotity István, LMP; Gyöngyösi Márton, Jobbik; Szávay István, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Teleki László, MSZP.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr új **államtitkár kinevezéséről szóló átiratot** küldött az Országgyűlésnek. Felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismertesse a köztársasági elnök úr átiratát. Jegyző úr!

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatnom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján - a miniszterelnök javaslatára - Kecsmár Krisztiánt 2016. október 1-jei hatállyal az Igazságügyi Minisztérium államtitkárává kineveztem. Budapest, 2016. szeptember 27. Üdvözléssel: Áder János.”

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak államtitkár úrnak és sok sikert kívánjak munkájához.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 12 óra 54 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását. Először a kérdések következnek.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatnom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati hárszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt - a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett - jogkörével érve Horváth Imre képviselő úr K/12156. számú, írásbeli kérdését **visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a kormány feladatkörébe.

Most pedig következik az első kérdés. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Belátja-e, hogy rossz döntést hoztak a krónikus osztályok ügyében?”** címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az önök 15 milliárdos, érvénytelen népszavazási kalandja után ideje lenne egy kicsit beszélni most már a valóságról. A valóság ma Magyarországon az, hogy az orosházi mütő leszakadt plafonja alól madártetemek potyognak ki. Ezt a mütőt - ez a régi - azért kell használni, mert az új használhatatlan, amit

milliárdokért ruháztak be; nyilván a barátok közös stábjának valamelyik tagja tervezte vagy kivitelezte.

A valóság, tisztelt államtitkár úr, ma Magyarországon az, hogy daganatos betegek várnak arra, hogy 18 daganatos betegség elleni gyógyszer ügyben önök döntést hozzanak. Ezt hónapok óta halogatják. Meltányossági eljárásban 887 nap a legtöbb eltelt idő, amikor önök dönteni tudtak. 887 nap számukra az élet vagy a halál.

Államtitkár úr, azonban mégis inkább arról kérdezném, hogy az ön egészségügyi államtitkártársa öt pontja közül az elfekvőkre, azaz a krónikus osztályokra vonatkozó kérdéssel mi van. Ugyanis ő megvalósította már a konferenciakormányzás műfaját, konferenciákon jelent be dolgokat, nem itt, a parlamentben. Legutóbb azt mondta, hogy azért csúszik az elfekvők megszüntetése és szociális intézményekké alakítása, mert ezzel támadási felületet adnak az ellenzéknek. Nem azért csúszik, államtitkár úr.

Az ott lévő emberek öregek és egyben betegek, ápolásra és egyben gyógyításra szorulnak. Nekik szükségük van erre az ellátásra. S ha önök Ferenc pápát idézték humánúmról, szolidaritásról, akkor legyenek szívesek, valóban éljenek a szavaik szerint: emberséggel és szolidaritással. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Látom, azért az önök lelkiismeretét sem hagyja teljesen nyugodtan a tegnapi népszavazás és az előtte való MSZP-s kampány, ezért kezdik minden felszólalásukat ezzel, hiszen valóban lehet, hogy fájó egy ellenzéki politikusnak, hogy 3 millió 300 ezren állnak ki a kormányzat ezen törekvése mellett. Ez olyasfajta legitimáció, olyasfajta támogatottság, amit az MSZP még fénykorában, 1994 körén sem élhetett meg. Nem csodálom, hogy próbálják ezt még az egészségügyi felszólalás kapcsán is csökkenteni.

Másnak a csökkentésében is jók voltak önök, ez pedig az egészségügyi kassza. Ne feledjük az utolsó éveiket, amikor 1700 milliárd forintról az Egészségbiztosítási Alap összegét 1500-ra csökkentették; 1700-ról 1500-ra. Mi visszafizeltük azt a pénzt, amit önök kivettek az Egészségbiztosítási Alapból, hogy a betegek lehessen fordítani, arra lehessen fordítani, hogy gyógyszer legyen a betegeknek, hogy ápolni, gondozni tudják őket, hogy a kórházakban legyen elegendő forrás, és miután pótoltuk azt, amit önök kivettek belőle, tovább növeltük 1700-ról a jövő évi költségvetésben 2000 milliárd forint fölé.

De sajnos nemcsak ezen a téren okoztak önök kárt, hanem akkor is kárt okoztak, amikor 16 ezer ágyat megszüntettek, amikor hatezer dolgozót elbocsátottak, vagy a patikaliberalizáció körében hatszáz

kispatikát számoltak föl. Összességében 650 milliárd forint az a számla, ami sajnos a szocialisták terhére írandó, amennyivel csökkentették az egészségügy költségvetését.

Az ápolási, szakápolási otthonok, szakápolási centrumok kapcsán azért fontos erről a kérdéstről beszélni, hiszen az elöregedő társadalomban egyre nagyobb igény lesz olyasfajta szolgáltatásra, ami nemcsak egészségügyi, nemcsak szociális, hanem ezeknek a vegyített szolgáltatásait nyújtja. Ezért indultunk el a szakápolási otthonok felé. Kidolgozzuk azt, hogy pontosan hogy nézne ki egy ilyen szakápolási centrum, igyekszünk minél hamarabb fel is építeni párat, hogy mindenki láthassa, miért ez egy modern és emberséges válasz arra, amit az elöregedő társadalom kihívása jelent. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.00)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Mit kíván tenni a Kormány, hogy az ügyészség által csupán másfél év alatt közel 50 milliárd forint értékben elutasított KEHI feljelentések ügyére megfelelő politikai és jogi választ adjon?”** címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Önök mindig azt mondják, hogy tegyünk feljelentést, illetve mindenki tegyen feljelentést, ha visszaélésgyanús ügyet tapasztalnak. Mi ezt megtettük folyamatosan, több éven keresztül, és azt tapasztaltuk, hogy az ügyészség ezeket a feljelentéseket vagy visszadobja élből, vagy a nyomozás után elég érdekes indokolásokkal, vérforgató indokolásokkal szünteti meg.

Akkor felmerült a kérdés, lehet, hogy ez nem csak velünk van így, ezért közérdekű adatként kikértem, hogy a Kehi által 2010 után tett feljelentéseknek mi lett a sorsa, pontosabban, hány esetben utasították el a nyomozó hatóságok, illetve az ügyészség ezeket a feljelentéseket. Megdöbbentő lett a válasz, ugyanis 66 ügyet kaptam meg közérdekű adatként közel 50 milliárd forint ügyértékben, feltételezett kárértékben, és itt tulajdonképpen csak 45 ügyről beszélhetünk, hiszen a többi ügynek nem számszerűsíthető a kárértéke. Ebből is 31 ügy hűtlen kezelésre vonatkozott, és ezeknek 48 milliárd forint az ügyértéke. Ez azt jelenti, hogy javarészt a hűtlen kezelése kinyomozásával van óriási gond, miniszter úr.

Felmerülhet a kérdés, két dolog lehetséges. Az egyik az, hogy valaki nem végzi jól a feladatát: az ügyészség vagy a Kehi. Én egyébként a megküldött anyagból úgy látom, hogy a Kehi alapos munkát végez. Akkor viszont felmerül a kérdés, hogy lehet, hogy a károkozás megtörtént, a feljelentések megtörténnek, mégis a felelősök elszámoltatás nélkül elbal-

laghatnak. Miniszter úr, ha azt válaszolná, hogy mindenki jól végzi a feladatát, akkor nyilvánvalóan a hűtlen kezelés, hanyag kezelés törvényi tényállásával lehet a gond.

Úgyhogy kérdezem miniszter urat, hogy ebben az esetben, ha senki nem felelős ezért a helyzetért, akkor kezdeményezik-e egy európai szintű megfelelő büntető törvénykönyv megalkotását, illetve a hűtlen kezelés, hanyag kezelés tényállásának a módosítását. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A kérdésre Lázár János miniszter úr válaszol. Miniszter úr, parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Először is köszönöm szépen a kérdését és az érdeklődését a Kehi munkája iránt. Szeretném jelezni, én úgy ítélem meg, hogy amikor parlamenti képviselőtársaim a Kehitől felvilágosítást kértek, amely mégiscsak a kormányzat legfontosabb és legkiemeltebb belső ellenőrzési szerve, akkor minden szükséges adatot és információt korrektül megkaptak.

Köszönöm azt, hogy képviselő úr fair módon elismeri, hogy a Kehi által készített vizsgálati anyagok minősége kapcsán nem merülhet fel kétség. Mondom ezt azért, mert 148 esetben tett a Kehi bűncselekmény alapos gyanúja miatt feljelentést, ebből a 148 esetből 146 esetben az ügyészség bűncselekmény alapos gyanújának elkövetése miatt elrendelte a nyomozást. Ez azt bizonyítja, hogy a Kehi által készített vizsgálati anyag alkalmas volt arra, hogy a bűncselekmény alapos gyanúját megalapozza. Ez önmagában egy fontos dolog.

Kétségtelen tény, hogy az esetek egy jelentős részében a nyomozás alatt megtagadta a további nyomozást az elrendelést követően az ügyészség. Ezeket a megtagadó határozatokat panasszal illettük - 2012 óta tehetjük ezt meg -, panasszal fordultunk az ügyészséghez. Most átnéztem, hogy az elutasítottak közül mennyit panaszoltunk meg. Volt, amit nem panaszoltunk meg, félreértés ne essék, de ennek számos jogi indoka van. Ennek a felülvizsgálatát rendeltem el, hogy minden egyes esetben, amikor ennek a lehetősége és az indokoltsága fennáll, akkor a panaszt megtegyük-e. Tehát a panasszal érintés után, azután, hogy mi panasszal fordulunk az ügyészséghez, 11 esetben kaptunk arra lehetőséget, hogy a panaszunk után tovább folyjék a nyomozás. Ez teljesen más kérdés ahhoz képest, hogy vádemelés lesz-e, illetve hogy jogerős ítélet születik-e.

Az ügyészségnek nagy a felelőssége, körültekintően kell eljárnia, mert az összes elszámoltatással érintett nagy ügyben olyan bírói ítéletek születtek, amelyek sok esetben nem az ügyészségnek, hanem a megvádoltak adtak igazat. Így a büntető törvénykönyv módosítására is az Igazságügyi Minisztériumnak és az ügyészségnek kell adott esetben reflektálnia. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Megmentik-e a tanodákat?**” címmel. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egyetértünk mindannyian abban, hogy a tanodák hiánypótló szerepet töltenek be a magyar oktatási és a szociális rendszerben egyaránt, sok esetben ők jelentik az utolsó védőhálót a hátrányos családi háttérű, szegénységben élő gyerekek számára, akiknek a jelenlegi merev iskolarendszer, az elavult alaptanterv és a közoktatásban használt pedagógiai módszerek képtelenek segítséget nyújtani. Esetükben innovatív és rugalmas megoldásokra van szükség, több odafigyelésre, több egyéni fejlesztésre. Több száz szakember áldozatos munkájával, sokszor önkéntes tevékenységével ezt biztosították a tanodák, amelyek 10 ezer hátrányos helyzetű gyermek számára kínáltak rendkívül fontos szolgáltatásokat.

Tavaly nyáron külön rákérdeztünk az Emberi Erőforrások Minisztériumánál a tanodai hálózat fejlesztésére. Akkor éppen ön, Rétvári Bence államtitkár azt ígérte nekünk, hogy a jelenleg működő tanodákat továbbra is támogatni fogják, sőt, a tanodahálózatot tovább bővítik. Most mégis az történik, hogy a kormány szemlátomást szétrombolja az eddigi hálózatot, kevesebb támogatást biztosít, a működő, bevált tanodák támogatását pedig nem biztosítja.

Az egyébként óriási késéssel meghirdetett pályázati eredmények után sokan megdöbbenek, az intézményük teljesen ellehetetlenülhet. A legnagyobb tapasztalattal működő tanodák közül többet indoklás nélkül utasítottak el. Az LMP rendkívül szomorúnak látja a történetet, az évek óta jól működő tanodákat mindenképpen tovább kellene támogatni, erre semmilyen forrást nem szabadna sajnálni.

Arra kérjük az EMMI-t, hogy intézkedjenek mielőbb, és a legnagyobb tapasztalattal rendelkező intézményeket támogassák tovább, ne hagyják a hátrányos helyzetű diákokat ellátás nélkül, ne hagyják, hogy a szakemberek sokéves munkája kárba vesszen. Tisztelt Államtitkár Úr! Megmentik-e ezeket a tanodákat?

ELNÖK: Köszönöm. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A helyes kérdésfeltevés szerintem az lenne, hogy tovább növelik-e a tanodák támogatását, hiszen azt elfelejtette mondani, hogy hat évvel ezelőtt harmadennyi tanoda volt, és hat év alatt növeltük háromszorosára a tanodák számát. 178 tanoda működik most már, és valóban több ezer gyereknek jelent

ez lehetőséget. Ezt fontosnak tartottuk, ezért növeltük a tanodák támogatását, és ezért növekedett a számuk is háromszorosára.

Az kétségtelen, hogy a most kiírt pályázat, amely 5,3 milliárd forintról szólt, nagyon népszerű volt, óriási túljelentkezés volt rá, 1077 kérelem érkezett, amelyek között 161 volt a formailag hibás, páran visszaléptek, így összességében 909 kérelem maradt talpon. Ezek közül kellett kiválasztani azt a 171-et, amelyeket a kormányzat támogatni tud. Nyilvánvalóan egyrésztől látható, hogy egy nagyon jó úton halad a kormányzat, hiszen sikeres ez a program, meg is tudtuk háromszorozni a segítségnyújtások számát, ugyanakkor, hál' istennek, még többen vállalnának ilyet. Éppen ezért azon dolgozunk, hogy még az idei évben egy új pályázatot hogyan tudunk kiírni. Bár az előző pályázat is figyelemmel volt arra, hogy akiknek korábban tanodaműködtetésben volt pályázatuk, azok előnyt élvezzenek, de még inkább egyre nagyobb hangsúlyt kell fektetni azokra a tanodákra, amelyek évek óta jól működnek, hogy még inkább megkapják azt a lehetőséget, hogy tovább tudjanak működni.

Bízom benne, hogy még az idei évben a többiek helyzete is rendeződni fog, de most az 1077 vagy 909 pályázatból 171-et tudunk támogatni. 25-30 millió forintot kapnak, ami stabil működést jelent számukra. Bízom benne, hogy akár még az Eötvös-programmal is, amelyben különböző tartalmi és módszertani segítséget adunk a tanodáknak, tudjuk tovább segíteni a működtetésüket, és ami sikertörténet volt eddig, az sikertörténetként is folytatódhat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Font Sándor és Salacz László képviselő urak, a Fidesz képviselői, kérdést kívánnak feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mi várható Kecskeméten?**” címmel. Salacz László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Ez év áprilisában került sor a Mercedes-Benz Manufacturing Hungary Kft. új karosszéria-üzemének alapkövetételeire, amely kompaktautók új generációjának gyártására alkalmas. Nem kellett sokat várnunk a következő bejelentésre, mely szerint újabb 600 millió forint értékű magyarországi fejlesztést visznek véghez. A tervek szerint a második gyár alkalmas lesz első- és hátsókerék-meghajtású személygépkocsik gyártására, valamint a jövőben az alternatív elektromos meghajtású modellek előállítására.

(13.10)

Az üzem karosszéria-, felületkezelő és összeszerelő üzemből és egy ipari parkból áll majd. Előrelát-

hatólag az előkészületek még az idei év folyamán megkezdődnek, a termelés megindulása pedig az évtized végére várható, amellyel 2500 új munkahelyet teremtenek. A Mercedes Benz ezenkívül jelentős szerepet vállal a hazai buszgyártás megerősítésében, bérlakásprogramot indít el, és már bekapcsolódott a duális képzésbe is.

Nagy örömmre szolgál továbbá, hogy a kecskeméti székhelyű Magnus Aircraft repülőgépgyártó és a kínai Tienshan Industrial Group több mint 30 millió eurós beruházásról és közös vállalat létrehozásáról szóló megállapodást írt alá. Ezen jelentős beruházások alapján kérdezem öntől, mi várható Kecskeméten a jövőben, milyen eredményekkel valósul meg a gyakorlatban a duális képzés. Várom megtisztelő választát. *(Szórványos taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lepsényi István államtitkár úr válaszol. Tessék!

LEPSÉNYI ISTVÁN nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Urak! Kecskemét dinamikus gazdasági növekedést mutat, amelyre tényleges jó példa a Mercedes Benz újabb és újabb beruházása, az újabb és újabb fejlesztésekről szóló bejelentések. A beruházás jelentősége az alkalmazott termelési kultúrában, a modern munkaszemléletben és a világszínvonalú technológiában van, ami egy új világot teremt a magyarországi iparban. Emellett nagyon fontos, hogy a térségi szereplőkkel történő együttműködésben rejlik a sikeres előrelépés.

A kecskeméti beruházásoknak köszönhetően létrejött a nagy- és kisvállalati kooperációk sora, a helyi közép- és felsőfokú oktatási intézmények által használt képzési struktúrák, valamint a helyi és a kormányzati szervek támogatásai. Ezek mind erősítik a térség növekvő gazdasági vonzóerejét. Érzékelhetővé vált az ipar koncentrációja. Az iparban új, innovatív technológiák terjednek el, amelyek többsége eddig csak a járműiparban volt alkalmazott, de egyre inkább látjuk, hogy az Irinyi-terv által kiemelt ágazatok széles sorában jelennek meg a korszerű ipar elemei. Ehhez feltétlenül jól képzett, megfelelő színvonalú, motivált és az ipari igényeket kiszolgáló oktatás szükséges.

Kecskemét a duális szakképzés bölcsője és egyben zászlóshajója is. A markáns fellendülést a Mercedes által is igényelt korszerű szakképzés megjelenése generálta. Ugyanilyen lendületet vett, folyamatosan szélesedik, és most már a beszállítókra is kiterjed a kecskeméti, már egyetemként működő felsőoktatás duális képzési rendszere. Jó példa a fejlődésre, amit képviselő úr is említett, a kecskeméti székhelyű kisvállalat, a Magnus; 2020-ig 1500 darab robbanómotoros kisrepülőgépet szerel össze és értékesít Kínában. A repülőgép új, elektromos változata világ-

szenzációnak számít. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Varju László képviselő úr, független képviselő, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Nem látja, vagy nem akarja látni a kormány?”** címmel. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Tisztelt Elnök Úr! Ezt a kérdést mi visszavontuk, és a mai napra nem terveztük. Egy újat szerettünk volna benyújtani.

ELNÖK: Jó. Akkor foglaljon helyet.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Ne hazudj és mások becsületében kárt ne tégy! Avagy kozmetikázott számokkal, átírt fogalmakkal csökkentik a szegénységet!”** címmel. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt héten, napirend előtti felszólalásomban szóvá tettem már ezeket, amiket önnek akkor elmondtam. Akkor államtitkár úr egy elég furcsa választ adott, mivel néhány nappal ezelőtt kijelentette, hogy hat év alatt megfeleződött az óvodákban, általános iskolákban és középiskolákban a hátrányos helyzetű gyermekek száma. Sokat gondolkodtam a hét végén, hogy hogyan nem látják önök; attól függetlenül, hogy tudom, miért mondják azt nap mint nap, mert nem mondhatják azt, hogy Magyarországon van gyermekszegénység, hogyan nem látják, nap mint nap szembe-sülnek azzal, hogy mi a helyzet a gyermekszegénység ügyében.

De a hét végén, azt gondolom, nagyon sokan választ kaptunk erre. És megdöbbentő választ kaptunk erre. 2014. 12. hó 15-én Rogán Antal az alábbiakat mondta: „Urizálni csak úri gyerekek tudnak. Én parasztyerek vagyok, annak születtem.” Erre a hét végén azzal szembesültünk, hogy a propagandaminiszter, a Fidesz-KDNP-kormány propagandaminisztere helikopterrel érkezik Budapestről a családjával Szabolcs megyébe; helikopterrel úgy, hogy Szabolcs megyét összeköti egy autópálya Budapesttel. Ami még megdöbbentőbb volt, hogy amikor ez kiderült, elkezdett fenyegetőzni, majd azt mondta, hogy a gyerekeit nem akarta annak kitenni, hogy éjszaka utazzanak.

Államtitkár Úr! Ma vannak családok, ahol gyerekek éhesen fekszenek le. A 7 év alatti gyermekek 42,2 százaléka ma Magyarországon szegénységben nő fel. És tudja, megértettem a hét végén, hogy önök miért nem tudják ezt. Fogalmuk nincs róla, mert

azzal vannak elfoglalva, hogy rendezvényre helikopterrel menjenek, Gucci táskával jelenjenek meg *(Az elnök csenget.)*, és az adófizetők pénzét szórják nap mint nap. Erre várnám a válaszát, államtitkár úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Ugyan teljes mértékben eltért a leadottól, de engedje meg, hogy így is válaszoljak mind a két kérdésre, az írásban beadottra és a szóbelire is. Szerintünk úgy fog csökkenni Magyarországon a szegények száma, ha több ember tud dolgozni, ha több ember keres annyit, és az állam nem adóztatja agyon, amiből ő a családját el tudja tartani, ezért léptünk a munkahelyteremtés útjára. Önök is beszéltek róla, csak éppen eredményeket nem értek el, hogy segély helyett munkát kell adni az embereknek.

Mi körülbelül félmillióval tudtuk növelni a foglalkoztatottak számát. Félmillióval több ember tudja most eltartani a családját, mint korábban, akinek gyermeke van, és az, mondjuk, iskolába jár, az pedig most már ingyenesen számíthat alsó tagozatban a tankönyvcsomagra, és ez felmenő rendszerben az egész iskolában így lesz. És jóval többszörösét, két és félszer annyit költünk gyermekétkeztetésre, mint önök. Ez a szegénységből kivezető út nagyon fontos garanciája, a munkahely, a családi adózás, amelyik ott hagyja a családnál a jövedelmet, utána pedig akár az iskoláztatási, akár az étkeztetési költségek átvállalása, a családátmozgatásba való áttemelése. Ennek akár az Eurostat által évről évre publikált adatokban is van eredménye.

Ön éhezéstről beszélt. Hány embernek jelent problémát az, hogy húsételt fogyasszon legalább kétnaponta? Erre az önök kormányzásának végén az emberek 33 százaléka, 3 millió 268 ezer ember mondta azt az Eurostat adatai szerint, hogy ez problémát jelent. Most ez, a tavalyi felmérés alapján 2 millió 293 ezer ember csak, 975 ezerrel csökkent ezeknek az embereknek a száma, akiknek ez problémát jelent az étkeztetésben. De mondhatnám a lakás megfelelő fűtésének hiányát, az is most már 450 ezerrel kevesebb családban jelent problémát.

Ezek az intézkedések azok, amelyek hathatósan tudják elősegíteni azt, hogy senki ne szembesüljön akkor a szegénység kockázatával, ha munkát vállal és van is lehetősége munkát vállalni. Szerintünk ez a szegénységből kivezető út, a munkavállalás és az alacsony adók. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Önök szerint a Himnuszt is csak félig kelle-**

ne lejártsani a paralimpián?” címmel. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon a kormány döntésének értelmében az érmes paralimpikonok az ép sportolók jutalmának felét kapják meg. Mindezt önök sportszakmai szempontokkal magyarázzák, nagyobb a verseny, több a résztvevő az olimpián. Noha a parasport legnagyobb problémáját egyébként nem ebben látom, hanem például csökkenteni kellene az ollót a felkészülési támogatási rendszer és a díjazás között, mégis ez a kérdés az aktualitása és a szimbolikus mivolta miatt is fontos.

Vajon amikor a sportolókat négyévente az eredményükért az állam megjutalmazza, kizárólag az a pár perc számít-e, amit a pályán, a medencében, a páston eltöltenek az olimpián vagy a paralimpián? Vajon nem az előtt a sokéves lemondás, a tehetség, a kemény edzés, a kitartás előtt hajtunk közösen fejet, amit ugyan nem közvetít a tévé, mégis a sikerek sokkal inkább ezeknek köszönhetőek? Így az ilyenkor kiosztott jutalom nem ennek szól elsősorban? Mert tekintetben a fogyatékkal élő sportolók nem különböznek az évektől.

(13.20)

Lehet, hogy önöknek igazuk van, amikor arról beszélnek, hogy nehezebb olimpiát nyerni, mint paralimpiát, de ezek a versenyzők ugyanazt az utat járják be, ugyanazt a munkát végzik el. Ráadásul már a paralimpia sem ugyanaz, mint például még Barcelonában volt - azóta több ezerrel nőtt az indulók száma, a részt vevő országok száma pedig 20 év alatt megduplázódott. És mi itt most csak a jutalmazásról beszélünk, de a felkészülési támogatásokban tapasztalható óriási különbségek mellett sem mehetünk el szó nélkül.

Sokat elárul ez a kérdés arról is, hogy egy társadalom, egy kormány hogyan viszonyul a fogyatékkal élő emberekhez. Üzenhetünk a sportolókon keresztül nekik is, hogy a szakmainak vélt szempontokat is felülírja az emberség, a szolidaritás, a másik emberhez való odafordulás. Ugye, fel sem merül például senkiben az, hogy a Himnusz csak félig játsszák le a paralimpián? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Miért merül fel akkor az, hogy a jutalmazásnak csak a felét kapják meg? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr, tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány döntése eredményeként, míg

2009-2010-ben a fogyatékosok *(Szilágyi György: Fogyatékkal élők!)* sportjára a költségvetésből csak 330 millió forintot fordítottak, addig ez már az idei évben 587 millió forint. Nem egészen a duplája, de majdnem a duplája az az összeg, amit most fordítunk a fogyatékos emberek sportjára *(Szilágyi György: Fogyatékkal élők!)* ahhoz képest, ami akkor volt.

Azt is fontosnak tartom, hogy most már a közszolgálati média feladatának érzi, hogy erről beszámoljon, és ugyanúgy lehessen drukkolni a fogyatékkal élő sportolóknak, mint az ép sportolóknak. Azt hiszem, hogy ez szemléletformálásban, empátiában óriási nagy előrelépés volt.

Az is fontos volt, hogy a kormány, amikor döntött az itteni díjazásról, akkor azt döntötte, hogy megkérdezi azt a szervezetet, amelyik a fogyatékosok sportjával *(Szilágyi György: Fogyatékkal élők!)* kapcsolatban az illetékes, hogy tegyen javaslatot, és a Magyar Olimpiai Bizottságot, a Magyar Olimpiai Bizottságnak ezt a részlegét megkérdezte, hogy milyen támogatást kér vagy milyen díjazást, milyen elismerést kér ezeknek a sportolóknak a számára. És akkor ők, 2013 előtt azt mondták, hogy inkább a felkészüléshez nyújtott támogatásoknak a növelését kérik, hiszen az a fontosabb, az, amelyik több embert segíthet érmet szerezni, és nem a díjak értékelésében, hanem *(Kunhalmi Ágnes: Ez csak egy döntés kérdése! Változtassátok meg!)* itt teszik ezt. Ez nem példa nélküli, ön is nagyon jól ismeri a nemzetközi példákat, képviselő asszony, hogy van, ahol nincs is díjazás *(Dúró Dóra: Mi a helyes?)*, más esetekben pedig *(Dúró Dóra: Mi a helyes?)*, mondjuk, Litvániában 15 százalékot, Bulgáriában 20 százalékot vagy Olaszországban és Dániában 50 százalékot adnak. *(Dúró Dóra: És ez a helyes?)* Ahány európai ország, annyiféle gyakorlat. Mi körülbelül 56 ezer eurót adunk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, Görögországban 9800-at, a franciáknál 50 ezer eurót, Szlovákiában 22 500-at. Szerintem fontos *(Az elnök ismét csenget.)*, hogy az erre fordított összegeket nagyon nagy mértékben emeltük az elmúlt hat év során. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Szilágyi György: Sértő a válasza!)*

ELNÖK: Tisztelettel kérem a képviselő asszonyokat, képviselő urakat és a kormány válaszoló képviselőit, hogy tartsák be a házszabályt, az időkeretet.

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Belátja-e a Kormány a hibáját és megadja-e minden nyugdíj előtt álló pedagógusnak a béremelést II.?”** címmel. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor két héttel ezelőtt itt a parlamentben feltettük ezt a kérdést,

akkor még I. sorszámmal, akkor ez a kérdés egészen pontosan arra vonatkozott, hogy az az 1323 pedagógus megkapja-e azt az automatikus béremelést - nyugdíj előtt álló pedagógusokról van szó -, amit 15 ezer társuk megkapott. Akkor Rétvári Bence államtitkár úr válaszolt, és a következő választ kaptuk, idézem:

„Ugyanakkor, ahogy az a 2016. június 21-én készült tájékoztató anyagban - amit az iskolák is megkaptak az Oktatási Hivatalon keresztül, az a címe, hogy A kerekasztal-tárgyalások eddigi eredményei, ez egybecseng az előtte, május 12-én és máskor olvasható hírekkel - volt egy olyan rész, hogy akik a minősítési eljárást elindították, de azt nem fejezték be sikeresen, náluk ez az emelés nem automatikus. Hogy az ő esetükben mi okozta azt, hogy ők jelentkeztek a vizsgára, de mégsem lett sikeres, most is vizsgáljuk, most is megnézzük, hogy ez azért van-e, mert ők maguk nem nyújtottak kellő teljesítményt, vagy más ok volt emögött, és igyekszünk egy mindenki számára méltányos megoldást találni.”

Az államtitkár úrtól tehát nem a szokásos lekezelő, problémát tagadó választ kaptuk, hanem az államtitkár úr is beismerte, hogy itt bizony valami nem stimmel, igyekeznek is mindenki számára valami megoldást találni.

Tisztelt Államtitkár Úr! A Lehet Más a Politika előállt egy javaslattal, törvénymódosítási javaslatot kezdeményeztünk, hogy minden, nyugdíj előtt álló pedagógus automatikusan és minősítési eljárástól függetlenül továbbléphessen a pedagógus II. kategóriába, és ezzel automatikusan béremelésben részesüljön. Két héttel ezelőtt az államtitkár úr is emlékeztetett a kerekasztalon született megállapodásra, ami ugyanerről szól. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Vajon megadják-e a pedagógusoknak ezt a támogatást? Én ezt a javaslatot átadom majd az államtitkár úrnak. Várom a választát.

ELNÖK: Köszönöm. Rétvári államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is mondta, ez összetett probléma, hiszen nagyon sokféle élethelyzetben juthattak ide a pedagógusok, hogy megvan vagy nincs meg nekik ez a minősítés.

Az általános főszabály az, amit ön is mondott, képviselő úr, tehát ha benyújtják a módosító javaslatot, ha nem, a 13-15 ezer pedagógus esetében ez történik, amit ön is mondott, ezért fölösleges benyújtani törvényjavaslatot, hiszen ők automatikusan átminősítésre kerültek, nekik most már nem a pedagógus I. fokozat szerinti bér jár, hanem a pedagógus II. fokozat szerinti bér; ez körülbelül az adott korcsoportban lévő pedagógusoknak a 90 százaléka.

Ami itt a kérdés, amire két héttel ezelőtt is igyekeztem önnek válaszolni, az egy speciális eset: akik ugyanebben a korcsoportban vannak, ahol mindenkinek generálisan, ezen törvényjavaslat nélkül is már megadtuk az átlépésnek, a felminősítésnek a lehetőségét és az ebből eredő magasabb bért, de vannak páran, akik korábban nem feleltek meg a minősítési eljárásban, vagy legalábbis elindult a minősítési eljárásuk, de nem végződött úgy, hogy megfeleljenek a minősítési eljárásnak.

Tehát lehetséges, hogy van közöttük olyan, aki más, egyéni életi vagy egyéb okból nem tudott végigmenni ezen, vagy nem fizette be a díjat, de van olyan is bizonyára, aki azért nem rendelkezik ezzel a minősítéssel, mert nem felelt meg a tartalmi követelményeknek, nem jó eredményt ért el a minősítés során. És nem lehet egy kalap alá venni azokat, akik el se indultak a minősítésben, akik elindultak, de valami egyéni életi ok miatt nem szerezték meg, és azokat, akikről bebizonyosodott, hogy nem elég jó színvonalon tanítják a gyermekeket. Önök ezzel a javaslattal, akár ezt is vehetnék, lehet, hogy azt mondjuk, hogy mivel adminisztrációcsökkentés szempontjából egyszerűbb, ha mindenkit egy kalap alá vesszünk, és nem teszünk ilyen megkülönböztetést, de a köznevelési kerekasztal is azt tárgyalta, hogy ezt a helyzetet hogyan lehet kezelni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és egy kedvezményes minősítésnek a lehetőségét javasolta a kormány számára. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Selmeczi Gabriella képviselő asszony és Kovács József képviselő úr, a Fidesz képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Béremelés akkor és most”** címmel. Kovács képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz-KDNP elkötelezett a betegellátás színvonalának emelése, az egészségügyi dolgozók munkakörülményeinek és anyagi megbecsülésének javítása mellett.

Sajnálatosan a szocialisták kormányzása alatt az egészségügy állapota sokat romlott, mintegy 400 milliárd forintot vettek ki az egészségügyből, akkor 5 ezernél több dolgozó fordított hátat a hivatásának itthon vagy külföldön. Az egészségügyi dolgozók átlagfizetése az átlagbér alatti szintre süllyedt, csökkentek a bérek; ellenben a korábbiakkal, a Fidesz-KDNP politikájának köszönhetően most csökkentek a munkát terhelő adók, a bérek növekedtek, növekedett a bruttó átlagkereset, a fizetések vásárlóereje, a béremelési programok az idén is folytatódnak.

A Fidesz-KDNP mindig kiemelten kezelte az egészségügyi dolgozók humán erőforrás-kérdését, az elmúlt öt évben az ország gazdasági teljesítőképességé-

gének figyelembevételével mindent megtettünk a helyzet javításáért. 2012-ben és 2013-ban két lépésben 95 ezer egészségügyi dolgozó részesült bérfeljesztésben, a bérfeljesztéshez kapcsolódóan a két évben 75,7 milliárd forint többlet kifizetése történt meg, két év alatt a kórházakban és szakrendelő-intézetekben foglalkoztatottak bruttó keresete átlagosan 27 százalékkal nőtt.

(13.30)

2015. július 1-jén megteremtettük a lehetőségét a mozgóbér befagyasztásának felengedésére, amelyvel biztosítottá vált a 2012-13. évi béremelés mozgóbérelmeinek alapbérhez történő igazítása, amely 2016. január 1-jével megtörtént.

Tisztelt Államtitkár Úr! A Közlönyben megjelent az egészségügyi ágazatban foglalkoztatottak bérfeljesztése. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Kérdezem, a fenti kormányrendelet alapján mekkora béremelés valósul meg most az egészségügyben. Köszönöm.

ELNÖK: Rétvári államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valljuk meg, hogy nem is volt véletlen az, amit a szocialisták tettek az egészségügyben, az, hogy a béreket nem emelték, hanem csökkentették, elvettek egyhavi bért minden egészségügyben dolgozótól 2008-ban, és hagyták, hogy olyan állapotok legyenek az egészségügyben, amilyenek.

Összességében 650 milliárd forintra tehető az a forráskivonás, amit a szocialista időszakban el kellett könyvelniük az egészségügyi intézményeknek, hiszen ez egy bevált recept volt 1994-98 között a Horn-kormány idejében, amikor „amortizálj és privatizálj”. Ugyanezt tették '94-98 között, így árusították ki a nemzeti vagyon jó részét, még a közműszolgáltatókat is, és az SZDSZ zsarolása mellett 2002 után is ilyen helyzetet teremtett az akkori szocialista-liberális kabinet: amortizáld le minél nagyobb mértékben az egészségügyi intézményeket, közben beszélj arról, hogy milyen jó lenne egy privatizált egészségügyi rendszer, és majd akkor így tereld át az egészségügyi kassza összegét, ami persze kisebb lett 200 milliárd forinttal az utolsó két évükben, tehát tereld át akkor a magánbiztosítókhoz, privatizáld ezt a pénztömeget. Ez volt az, ami a szocialista-liberális kormányzásnak volt az útja, és itt volt egy óriási fordulópont, lett volna egyébként mindaz a népszavazás, ami 2004. december 5-én volt, annak is volt egy egészségügyi kérdése, de aztán a 2010-es kormányváltás jelentette ebben a változást, illetőleg a 2008-as népszavazás, amely a vizitdíjat és a kórházi napidíjat törölte el mint szocialista javaslatot.

Idén szeptember 1-jétől 107 ezer forinttal emelkedik az orvosok bére, a szakorvosoknak, szakgyógy-szerészeknek, az ápolóknak pedig szintén idén szeptember 1-jétől 26,5 százalékkal. Ez azt jelenti, hogy az első megemelt bért két napon belül, szerdáig kell hogy megkapják az egészségügyben dolgozók, a Magyar Államkincstár és az OEP erre felkészült. Ez az idei évben 19,2 milliárd forint többletet jelent, jövőre pedig 82,6 milliárd forint többletet, amit mind az egészségügyi béremelésre fordítunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszterhez: **„A Honvédelmi Minisztérium mikor kezdi meg a Honvéd Egészségpénztár volt tagjai számára a kártalanítás folyósítását?”** címmel. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy láttuk az elmúlt hónapokban, sajnos a kormány közel 20 milliárd forintot költött el egy közvélemény-kutatásra. Tisztelt Miniszter Úr! Ön tudja, hogy ennek az összegnek az egytizedéből, tehát közel 2 milliárd forintból már az elmúlt másfél évben kártalanítani lehetett és kellett volna azokat a katonákat és honvédségi dolgozókat, akiknek az egészségügyi célra félretett megtakarításuk, mint a volt Honvéd Egészségpénztár tagjai, a Buda-Cashbotrány következtében egyszerűen elveszett? Ők ezt a megtakarítást a leadózott illetményükből tették félre.

A Honvédelmi Minisztérium vezetése sajnos azóta nem tett semmit azért, hogy ezeket a károsultakat megsegítse, és akárhány kérdésem volt a témában, mindig csak azt a választ kaptam, hogy egyelőre keresik a segítségnyújtás jogi formáját. Közben nyáron megtörtént, hogy a Miniszterelnökség elkezdte a kártalanítás kifizetését az Információs Hivatal érintett munkatársai számára. Tehát ez is azt bizonyítja, hogy igenis a jogi lehetőség adott, minden innentől kezdve csak politikai akarat kérdése. Azt is látjuk, hogy pénz sok mindenre van, erre sajnos nem volt az elmúlt másfél évben, ami abszolút elfogadhatatlan.

Olyan emberekről beszélünk, a katonák és honvédségi dolgozók a hazájukat szolgálják, elvárják tőlük a határok védelmét, elvárják tőlük már a korlátlan túlszolgálatot akár az év 365 napján úgy, hogy teljesítsék ezt közel 6 ezer fős létszámhiány mellett. Ezek az emberek nem tőzsdéztek, egészségügyi célra tették félre a megtakarításaikat. Az az állam, amelyik nem becsüli a katonáit, rendőreit, az az ország biztonságát teszi kockára. Tehát haladéktalanul meg kell induljon a kártalanítás.

Nagyon bízom abban, hogy miniszter úr megnyugtató és pozitív választ tud adni a jövőre nézve, hiszen ez a több mint 20 500 fő, akik katonák és honvédségi dolgozók, érintettek az ügyben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

tét.), igenis megérdemlik ezt az idézőjelbe tett parancsnoki gondoskodást, hogy végre visszakapják a pénzüket a haza szolgálatáért. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Simicskó István miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Amint az ön előtt is bizonyára ismert, a Honvéd Egészségpénztár 2016. március 31-ei fordulónappal beolvadt a Prémium Egészségpénztárba, ennek megfelelően a tagok jogutódlással kerültek át a pénztárhoz. Jogviszonyuk tudomásunk szerint ott folyamatos, és az átlépő tagok tagságának megújítása is rendben van.

A fentiekből is kitűnik, hogy a honvédelmi tárca, ahogy ez idáig sem volt, jelenleg sincs közvetlen ráhatása a pénztártagok tagsági helyzetére, illetve érdekeik közvetlen érvényesítésére. Ugyanakkor mindannyiunk kiemelt érdeke, hogy a Honvéd Egészségpénztár volt tagjainak a Buda-Cash-botrányból eredő kársérrelme megnyugtató módon, a kormányzati elképzelésekkel összhangban mielőbb rendezésre kerüljön.

Tisztelt Képviselő Asszony! Azt ön is tudja, hogy kártérítési felelősség nem terheli a Honvédelmi Minisztériumot, hiszen nem a Honvédelmi Minisztérium hibájából történt mindaz, ami történt. Nem terhel felelősség minket, hiszen nem jogellenes magatartásból történt mindez a Honvédelmi Minisztérium részéről, ugyanakkor felelősséget érzünk. Felelősséget érzünk és szeretnénk is segíteni. Fontos hangsúlyoznom, hogy készek vagyunk az állomány teljes kártalanításának érdekében akár jogszabályalkotási eljárást is kezdeményezni, amelyhez természetesen számítunk az ön, illetve az önök konstruktív együttműködésére és támogatására.

A szükséges költségvetési források előteremtésére tárcaszinten látunk lehetőséget, tehát a jövő évi költségvetésben én látok erre lehetőséget, hogy az embereket, a katonákat ilyen módon tudjuk kártalanítani, bár mondom, felelősség minket nem terhel. Nyilván ennek a mértékét, tehát a kártalanítás mértékét és a konstrukciós megoldások lehetséges jogi és pénzügytechnikai kérdéseit önnel is át fogjuk beszélni, illetve a képviselőcsoportok valamennyiével. Én úgy látom, hogy megfelelő jogcímet kell találnunk arra, hogy a kártalanítást végre tudjuk hajtani. Itt teljesen más a konstrukció, mint az IH esetében volt, hisz az IH-nál ez egy fontos kártalanítási szempont volt *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, nálunk ilyen felelősség nem állt fenn.

Ettől függetlenül szeretnénk segíteni, és mondom, ha a törvényt ehhez szükséges módosítani, akkor azt is tegyük meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Önök szerint helyes dolog gályarabként bánni a buszsofőrökkel?”** címmel. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szinte pontosan egy éve érdeklődtem azzal kapcsolatban, hogy meghallják-e a légkondicionált kormányzati Audiban ülők a közösségi közlekedési ágazatban dolgozók jogos panaszát. Sajnos, ez és a pótolhatatlan közszolgáltatást végző sofőrök, szerelők, valamint a többi munkavállaló segélykiáltása falra hányt borsónak bizonyult. Nem véletlen tehát, hogy a méltatlanul alulfizetett Volán-dolgozók érdekében egyhetes sztrájkot ígér az Autóbusz-közlekedési Szakszervezetek Szövetsége.

Hazánkban nagy szerep hárul a közösségi közlekedésre, ráadásul az iskola- és kórházbezárások, hivatal-összevonások, valamint az egyéb kormányzati központosító törekvések miatt egyre több ember kényszerül különféle ügyeit lakóhelyétől távol intézni. Így különösen a vidéken élők szempontjából létfontosságú kérdés a Volán-társaságok normális működésének állami biztosítása, ők ugyanis nem röpködhetnek helikopterrel, mint Rogán Antal. Azonban a leterheltség és a tarthatatlanul alacsony fizetések miatt az autóbusz-vezetők elvándorlása folyamatos, ezért egyre nehezebb fenntartani a járatok zökkenőmentes üzemeltetését.

A kormányzati urizálással ellentétben a dolgozói szegénység súlyos gondot jelent a Volán munkavállalóinak körében is, hiszen a roppant felelősségteljes közszolgáltatást végző dolgozók megalázóan alacsony fizetéseket visznek haza, és az áldatlan állapotok miatt egyre növekvő szakemberhiányról beszélhetünk ezen a területen is.

Kérdezem tehát, hogy noha jól működő közlekedés nélkül nem lehetséges gazdasági fejlődés, nincs társadalmi kohézió, és a vidék számára az életet jelentő mobilitási garancia is üres ígéret marad, a nagy parazita oligarchák dédelgetése helyett a kormányzat miért nem becsüli meg az ágazat keményen dolgozó munkavállalóit, és miért nem hajlandó az érdemi párbeszédre. Egyetértünk az EU diktálta személyszállítási piac nyitási határidejének kitolásával, de nemcsak a járműparkot kellene fejleszteni, hanem a dolgozók bérezését is rendbe kellene tenni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Magyarán: hajlandó-e a kormány érezhető bér-emelésre? Várom megtisztelő válaszát.

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm. Fónagy János államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egyetértek önnel abban, hogy a regionális közlekedési központokba szervezett Volánok működése, szolgáltatási színvonala, az ott dolgozók felelősségteljes munkája alapvető módon befolyásolja a magyar társadalom, a magyar gazdaság és a magyar vidék mindennapi életét. Éppen ezért a munkavállalói reprezentatív érdekképviseletekkel folyamatos és rendszeres kapcsolatot tartunk. Az ön által említett Autóbusz-közlekedési Szakszervezetek Szövetsége számára is biztosított volt, hogy vezetői személyes tárgyaláson fejtsék ki álláspontjukat.

Tisztelt Képviselő Úr! Nem lehet és nem szabad kizárólag bérkérdésre leegyszerűsíteni a jelenlegi helyzetet, beleértve az ön által is említett munkaerőhiány helyzetét, kezelését. Alapvetően kiszámítható foglalkoztatási viszonyról és jövedelemről érdemes beszélni a regionális közlekedési központok esetében is. A közlekedési központoknál a munkavállaló szolgáltatási csomagot kap, amely meghatározza a jövedelmét és a családtagjai által is igénybe vehető kedvezményeket. Az adózási és járulékfizetési szabályok módosításával, valamint effektív béremeléssel és nem utolsósorban az infláció gyakorlatilag nulla szinten állásával az ott dolgozók bére is növekedett. Egyébként a '16-os bértárgyalásokon a Nemzeti Vagyonkezelő és a Közúti Közlekedési Vállalkozások Szövetsége, tehát a munkaadó azt javasolta, hogy döntően a legalacsonyabb jövedelemmel rendelkezők és a fizikai állomány részesüljön bérfejlesztésben, az érdekképviseletek azonban minden állománycsoportra azonos érvényű megállapodást kívántak kötni, és ezt mi tudomásul vettük.

Egyébként az ön által is említett határidő kitolásával három évre biztonságban van mindenkinek a munkahelye. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Miért nem képesek a kormányhivatalok az emberek egészséges környezethez való jogát érvényesíteni?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr válaszol. Képviselő asszony, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tapasztalataink egyértelműen bizonyítják, hogy a magyar államigazgatás és a joggyakorlat jelenlegi állapotában teljesen alkalmatlan arra, hogy állampolgárai számára az egészséges környezethez való jogot biztosítsa.

A szombathelyi Falco gyár körül kialakult helyzet csak egy a súlyos problémák közül, amellyel az

LMP már két éve is foglalkozott. Nem azért szólalok fel ismét a helyiek érdekében, mert nem akad más baj az országban, hanem azért, mert ez az újabb két év sem volt elég arra, hogy végre megnyugtató megoldás szülessen. A Falco cég légszennyezőanyag- és zajkibocsátása miatt hosszú évek óta több mint 13 ezer ember szenved. A hatásterületen két általános iskola, három óvoda, egy bölcsőde üzemel, családi házas lakóövezet van, és tömbházas lakóterületet is érint.

Az adatok egyértelműen a helyiek igazát és panaszait igazolják: a légúti betegségek gyakorisága az országos átlagot több mint másfélszeres mértékben meghaladja, és az itt lakók szerint a zajártalom is elviselhetetlen.

A város, a gyár, a hatóságok évek óta egymás között tologatják a problémát, de az eljárások és jogviták, perek sokasága sem vezetett érdemi előrelépéshez. A Fidesz-kormány is rátett egy lapáttal: a külföldi tulajdonúvá vált cégnek milliárdos nagyságrendű támogatást nyújtott anélkül, hogy legalább feltételekhez, a kirívó környezetszennyezés megszüntetéséhez kötötte volna a kifizetést. A helyzet pedig ahelyett, hogy javulna, még rosszabbá válik.

Tisztelt Miniszter Úr! Milyen garanciákat tud adni arra, hogy a kormányhivatalok végre a rendeltetésüknek megfelelően működjenek, és ez és a hasonló akut esetek megoldódjanak? Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fazekas Sándor miniszter úr válaszol. Miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném önt és a tisztelt Országgyűlést és az érintett szombathelyi, Vas megyei lakosokat is megnyugtanni arról, hogy a kormány számára fontos az ott élők egészsége, fontos, hogy a környezet tiszta maradjon; azokat a szabályokat, amelyek ezeket a területeket rendben tartják, betartatjuk, ha szükséges, akkor módosítjuk, megalkotjuk azokat a törvényi feltételeket, amelyek lehetővé teszik azt, hogy az egészség is kellő védelemben részesüljön, illetve az adott területen munkahelyek is megmaradjanak, legyen munkahelye az embereknek.

Azt azért el szeretném mondani, hogy én úgy látom, ön egy kicsit lemaradt ebben a tárgyban, ügyben, hiszen mióta a kérdését megírta, néhány dolog történt a Falco esetében, hiszen a Falco Zrt. szombathelyi üzemének a működését a Vas Megyei Kormányhivatal már régóta kiemelt figyelemmel kíséri, és ez elmondható a Földművelésügyi Minisztériumra is. A cég szeptember 22-én kapta meg az egységes környezethasználati engedélyt, ahol az üzem működését szigorú környezetvédelmi feltételekhez kötötte a hatóság.

Ez garanciát jelent a levegőminőség és a zajállapot javulására. Új, zárt utóégetővel rendelkező for-

gácsszállítási technológiát kell alkalmaznia a vállalkozásnak; a szaghatások csökkentésére intézkedési tervet kell kidolgozni; csökkenteni kell a porterhelést; a fűrészporszór és a faapríték zárt tárolása biztosítja majd a porszennyezés megszűnését; légszennyezés-ellenőrző automatikus mérőrendszert kell kialakítani, illetve olyan jelzőrendszert, amely azonnali riasztójelzést küld a környezetvédelmi hatóság részére szükség esetén. Éjszakai zajjal járó tevékenységet az üzem pedig nem végezhet a jövőben.

Elmondható tehát, hogy minden eszközt igénybe veszünk azért, hogy az ott élők egészségét megvédjük, és amennyiben szükséges, természetesen a hatóság teljes erejével, szankcióival el fog járni a céggel szemben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Vidéken jobban meg lehet élni egy pályakezdőnek?”** címmel. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót, államtitkár úr. Múlt hét hétfőn pont önt kérdeztem, a munkaerőpiacért és képzésért felelős államtitkárt interpellációmban, amit azzal utasított el, hogy ne Budapesttel példálózzak. A mai napig azt állítom, hogy egy vidéki fiatal, ha Budapesten vállal munkát, akkor nem tud megélni az átlagfizetésből. Államtitkár úr azt mondta, hogy vidéken az élet olcsóbb, ott is vannak munkahelyek, a vidéki fiatalok inkább maradjanak otthon, ne Budapesten vállaljanak állást.

A havi kiadásokat kérdésemben felsoroltam, hogyha egy Zala megyei fiataalt nézünk. Ha összeadjuk a számokat, 128 ezer forint kell ahhoz, hogy az ember megélhessen Zala megyében. És akkor még nem költözött el a családjától, nem próbált meg családot alapítani, nem próbált meg autót fenntartani, nem próbált meg normális életet élni. A Zala megyei fiatalok nagy része ma elhagyja az országot, és Ausztriában vállal munkát, mert egy átlagbérből egy pályakezdő ma ott sem él meg.

Éppen ezért, miután ez az ön körzete, és azt mondta, hogy foglalkozunk a vidékiekkel, így most mind Tolna megyeiként, mind Zala megyei fiatalokat védve kérdezem államtitkár urat: ön szerint hogy lehet megélni ma egy átlagfizetésből? Mert, tudja, ők nem helikopterezésre vágnak, nem arra, hogy helikopterrel mehessenek lakodalomba, egyetlenegy dologra vágnak: hogy a fizetésükből meg tudjanak élni, hogy családot tudjanak alapítani, hogy külön tudjanak költözni a szüleiktől, hogy normális életet tudjanak élni Magyarországon. Ők nem akarnak innen elmenni, de a mai átlagbérből nem lehet megélni. Ezért, miután ez a terület pont önhöz tartozik, várom a vidéki fiatalok nevében, mi a válasza, hogy tudjanak megélni a fiatalok ma Magyarországon. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Tessék!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem akarnék belemenni egy számokat felhozó vitába, egy számháborúba önnel, de valószínű, hogy az egész kérdésfelvetés olyan valóságtartalommal rendelkezik, és a számok is olyan valóságtartalommal rendelkeznek, amit ön itt előhozott, mint ahogy idézte a múlt héten elhangzott válaszaimat, hiszen nem utasítottam el, válaszoltam, csak a válasz önnek nem tetszett, mert nem volt kedvező az a jó néhány adat és szám, amit önnek felhoztam. És éppen azért, mert nem akarok belemenni, hogy megcáfoljam itt két-három alkalommal elmondott gondolatait, én szeretném felidézni azt, hogy a kormányzatunknak az emberek attól függetlenül fontosak, hogy a fővárosban élnek, ott akarnak elhelyezkedni, vagy pedig vidéken élnek és ott akarnak munkát találni maguknak.

Szeretném emlékeztetni önt arra, hogy az elmúlt hat évben 680 ezerrel növeltük a munkahelyek számát, míg az önök idejében a foglalkoztatottak száma csökkent. És szeretném arra is felhívni a figyelmét, hogy a mostanában létesülő öt munkahelyből négy munkahely vidéken létesül, tehát vidéken is lehet találni munkahelyet. Én azért próbáltam felhívni a figyelmét arra, hogy nemcsak Budapesttel kell példálózni, hanem a vidéket is figyelembe kell venni, és azzal is példálózni kell, mert ott is van munkahely, ott is el tudnak helyezkedni a fiatalok.

(13.50)

És hogyan növekedtek a bérek? Míg az önök idejében, ha jól emlékszem, ha nem jól emlékszem, akkor figyelmeztessen, a 2008-as válság után a nyugdíjasoktól, a közalkalmazottaktól önök elvettek egy 13. havi bért vagy éppen nyugdíjat *(Dr. Harangozó Tamás: A minimálbért megadóztatják!)*, addig nálunk az elmúlt időszakban körülbelül 20 százalékkal emelkedtek a reálbérek, tehát egy olyan jellegű béremelés történik és van folyamatban, amit önök nem tudtak produkálni. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Erre szeretném felhívni a figyelmét, és arra, hogy folyamatosan nő a foglalkoztatás, és várhatóan a reálbérek is emelkednek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Pintér Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miért nem kötnek stratégiai partnerségi megállapodást az ISD Dunaferr társaságcsoporthal?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Szijjártó Péter külgazdasági és külügymi-

niszter úr képében majd Szabó László államtitkár úr válaszol, ha majd feltette a kérdést Pintér képviselő úr. Tegye meg, parancsoljon!

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Parlamenti munkám során kiemelt figyelmet szeretnék fordítani Dunaújvárosra és a térségre, éppen ezért kellő aggodalommal is figyelek a Dunai Vasműre, hiszen bármilyen ottani változás kihat a gazdasági, a munkaerőpiaci és minden más egyéb mutatóra a térségben.

A Vasmű több mint hatvan éve garانتálja a térség stabilitását. Ennek megőrzése érdekében a jövőben mindent meg kell tenni mind helyi, mind legfelsőbb szinteken egyaránt. A Dunaferre-nél dolgozó embereken ez nem múlik, hiszen mindent elkövettek már eddig is azért, hogy a vállalat működjön, és hogy még sokáig biztosítsa a környék jövőjét. Sajnos, ugyanezt Magyarország Kormányáról nem tudom elmondani. Hosszú évek nyomásgyakorlása következtében most végre tettek egy kis lépést, hogy a Dunaferre-nél megálljon az elbocsátási hullám, de azt kell hogy mondjuk, ez sajnos csak ideiglenes, maximum két évre szóló megoldás.

Viszont például bevethető eszköz lenne a stratégiai partnerségi megállapodás a problémák kezelésére, amelyet sajnos a kormányzat eddig nem kötött meg a Dunaferre-rel. Hiszem, hogy a nehéz helyzetben lévő vállalat eddigi gondjait azért sikerült megoldani, mert az ott dolgozók, a szakemberek, a dolgozókért aggódó vezetők és a szakszervezetek odaadó munkával és áldozatos teljesítménnyel kezelték eddig a jelentkező problémákat. Oda kéne végre figyelnie a kormányzatnak is ezeknek az embereknek a szavára, például a stratégiai partnerségi megállapodás keretein belül. Lehet, hogy sokat segítene, ha sok más multinacionális vállalat mellett ők is közvetlen kapcsolattal rendelkezhetnének a kormányzathoz, és az is lehet, hogy egy ilyen lépés megnyugtatná őket a jövőjüket illetően. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Tisztelt Miniszter Úr! Tehát adódik a kérdés, hogy mikorra tervezi a kormány a stratégiai partnerségi megállapodás megkötését az ISD Dunaferre Zrt.-vel. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Szabó László államtitkár úr, parancsoljon!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány stratégiai partnerségi programjának az a célja, hogy a magyar gazdaság meghatározó, stabilan működő szereplőivel hosszú távú és kiegyensúlyozott fejlesztést biztosító együttműködések alakítsanak ki az ország versenyképességének növelése érdekében, és nem az a céljuk a stratégiai megállapodásoknak,

hogy megnyugtatók legyenek. Ezzel összhangban a kormány csak olyan cégekkel köt stratégiai partnerségi megállapodást, amelyeknek a pénzügyi helyzete megfelelően rendezett, a köztartozások alól mentesek, és nem állnak perben a magyar állammal.

Ezek a stratégiai megállapodások mind a két fél részéről önkéntesek kellenek hogy legyenek, és a hosszú távú együttműködés hangsúlyozásán alapuló szándéknyilatkozatok jogi kötelezettségvállalást egyik fél vonatkozásában sem tartalmaznak. Nyilvánvalóan nem szólnak bele a cég marketingstratégiájába, árazási stratégiájába, sőt meg merem kockáztatni, még a világgazdasági folyamatokba se szólnak bele.

A stratégiai együttműködési megállapodás rendszerén kívül azonban a Dunaferre-rel a kormányzat folyamatosan párbeszédet folytat. Ön ugyan kicsi dolognak tartotta, én borzasztó fontos dolognak tartom, hogy több mint ezer munkahelyet sikerült a magyar kormánynek megmentenie az elmúlt héten, az ISD Dunaferre Zrt. ugyanis visszavonta valamennyi csoportos létszámcsökkentési szándékát, és a magyar kormány összesen közel félmilliárd forinttal járult hozzá ehhez az eredményhez. Még egyszer mondom: több mint ezer munkahelyet sikerült menteni a Dunaferre-nél.

A magyar kormány természetesen továbbra is érdekelt, hogy a vállalat továbbfejlődjön, sikeresen működjön, és a munkavállalóknak biztonságos munkahelye legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt továbbmennénk, az önök nevében is tisztelettel üdvözlöm és szeretettel köszöntöm a sarkadi Ady Endre - Bay Zoltán Gimnázium pedagógusait és diákjait. Örülök, hogy itt vannak, és nyomon követik az Országgyűlés munkáját. Minden jót! *(Taps.)*

Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Miért nem halad az uniós források kifizetése?**” címmel. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A nyár folyamán minden érintett számára egyértelművé válhatott, hogy szinte egyáltalán nem haladnak az uniós támogatások kifizetései; mindezt úgy, hogy Lázár miniszter úr korábban arról beszélt, hogy minden korábbinál gyorsabban fogják kifizetni a pályázati pénzeket, és már 2019-re kiosztják a 2020-ig tartó ciklus összes forrását. Ezzel számoltak a magyar vállalatok, ennek megfelelően pályáztak, de úgy tűnik, a kormány megint becsapta őket, ugyanis már most hatalmas lemaradásban van a minisztérium a kifizetésekkel kapcsolatban, a 2016-os célérték egyötöde sem került még kifizetésre. Fejetlenség uralkodik a pályázatok értékelésében, amit leginkább a

kapacitáshiány okoz. A kormány a saját bőrén is érzi az elhibázott gazdaságpolitika következményeit, nincs meg a megfelelő szakképzett munkaerő, mert vagy elvándorolnak, vagy egyszerűen nem hajlandók ilyen alacsony bérért elvégezni ilyen munkát. Saját csapdájába esett a kormány, de sajnos ennek is a magyar vállalkozások isszák meg a levét: hiába akar több ezer embert felvenni a minisztérium, ha egyszerűen nincsenek jelentkezők. A kormánynak be kell látnia, hogy a pályázatok erőltetett kifizetésének terve megbukott, a kapkodás és a kiszámíthatatlanság árt a magyar vállalatoknak, és rontja a pénzek felhasználásának hatékonyságát.

Ezért azt kérdezem, hogy az eddigi sikertelenséget látva tervez-e a Miniszterelnökség változtatni a folyamatokon. Hajlandó-e belátni az erőltetett kifizetési terv kudarcát, és meg tudja-e teremteni az érdemi elbíráláshoz a feltételeket? Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszter úr megbízásából Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol. Tessék!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! A képviselő asszony szavait hallgatva és összevetve a korábban elmondottakkal, nehéz megállapítani, hogy most ez a kritikának vagy a dicséretnek a része, hiszen amikor a parlament előtt volt az európai uniós források felhasználásának vitanapja, akkor pont azt kritizálta az LMP, hogy a kormány miért szeretné túl gyorsan kifizetni az EU-s forrásokat. Tehát ha az önök megítélése szerint most ez lassú, akkor ezért csak dicséret illelhetne bennünket, hogy az LMP programját hajtjuk végre.

De ha a képviselő asszony valóban megnézte volna a számokat, akkor maga is rájöhetne arra, hogy ez a kifizetés nem lassú, hiszen az ön számaival ellentétben a valóság az, hogy a 2016. évben az első háromnegyed éves kifizetési terv- és tényszámok valóban eltérnek egymástól, de nem igaz az ön által említett egyötödös kifizetési arány, hiszen az első háromnegyed évre tervezett pénzek 84 százalékát kifizettük a vállalkozásoknak. Ez számszerűen azt jelentette, hogy 971,2 milliárd forint jutott el uniós pályázatok keretében a pályázókhoz.

Azért is fontos ezeket a számokat figyelembe venni, mert amikor összehasonlítást végzünk az uniós források felhasználásáról, akkor fontos azt is figyelembe venni, hogy mihez képest nézzük meg ezeket a számokat. Ha megnézzük ugyanennek a számnak a teljesülését az előző, a szocialisták által indított fejlesztési időszakban, tehát a 2007-13-as fejlesztési időszakban, akkor ott azt tapasztaljuk, hogy 15 hónappal az operatív program elfogadását követően mintegy 0,4 milliárd forint került hetente kifizetésre a magyar vállalkozóknak, pályázóknak; ugyanez a szám jelen esetben 4,1 milliárd.

És szerencsésnek tartom azt, hogy akár ön képviselőként, akár az Országgyűlés más érdeklődő tagjai negyedévente megkaphatnak egy broszúrát, amelyben a kormány beszámol az uniós források felhasználásáról. Ön ezt kérte a miniszter úrtól, és mi erre ígéretet tettünk, az első ilyen anyagot megkapták itt pár héttel ezelőtt, és meg fogják kapni a következőt is, amint ez aktuális. És ezeken a felszólalásokon kívül pedig van alkalma arra, hogy az uniós források felhasználását számon kérje. Azt gondolom, ebben a tekintetben a kormány a vállalásait teljesítette, és messze van még az év vége, a vállalásait teljesíteni is fogja. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kiss László képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez: **„A kormány áttekintette-e az oktatási-nevelési támogatások átalakításának lehetőségeit?”** címmel. Képviselő úr!

(14.00)

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy olyan kérdésről szeretnék szót ejteni, amelyben annak ellenére nem sikerült az elmúlt néhány hónapban-évben előrelépni, hogy mind az ellenzéki pártok között szinte teljes az összhang, mind pedig érdemi vitát egyébként nem folytattunk a kormánnyal sem.

Negyedik éve annak, hogy 22 400 forintról 17 200-ra csökkentette a kormány az oktatási-nevelési, valamint a taneszköz- és tankönyvtámogatás egy főre jutó összegét a határon túli magyaroknak, amely keret egyébként a kormányváltás előtt az elmúlt nyolc évben, ahogy önök szokták mondani, az MSZP-kormányok alatt tehát egy felülről nyitott rendszer volt, tehát ezek a források rendelkezésre állnak. Amikor arról beszélünk, hogy ezzel a támogatási rendszerrel kell valamit kezdeni, akkor konszenzus volt abban, hogy a korábbi rendszer nem működött jól, egy újat kell építeni. Államtitkár úr is megígérte, és miniszter úr is megígérte azt, hogy áttekintik a rendszert, és az áttekintés után egy újat dolgoznak ki.

Akkor valamennyi ellenzéki párt egyébként elmondta, hogy támogatjuk ezt az átgondolást, az áttekintést. Nem is szeretnénk feltétlen a régi rendszerhez ragaszkodni, hiszen magunk is látjuk a hibákat. Javasoltuk, hogy a Bethlen Gábor Alap egyik legnagyobb támogatási projektjét kitevő rendszerről készüljön hatástanulmány, készüljenek felmérések, amik tudomásom szerint a mai napig sem állnak rendelkezésre.

Gyakorlatilag ez a kérdés folyamatosan jelen van mind a bizottsági ülésen, mind a parlamentben is már több alkalommal megkérdeztem, és hát mindig

kaptam valamiféle választ, de még mindig nem tudjuk, hogy hol áll az ügy. Ezért kérdezem államtitkár urat: hol tartanak ezek az egyeztetések, ez a gondolkodás, volt-e bármiféle egyeztetés a nevelési támogatás áttekintésében, mi volt, ha volt ilyen, mi volt a véleménye az érintetteknek? Köszönöm szépen a szót. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Miniszter úr megbízásából Potápi Árpád államtitkár úr válaszol. Tessék!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Urak és Hölgyek! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Gondolkodunk, egyeztetünk, és ahogy ön is mondta, a 17 200 forint-ról a jövő évben újra vissza fogjuk emelni 22 400 forintra az oktatási és nevelési támogatásnak az összegét. Egyébként a 2015-16-os tanévben 238 ezer külföldi magyar diák kapott támogatást a Bethlen Gábor Alapon keresztül. Ez több mint 4 milliárd forintot tesz ki.

Szeretném azt is elmondani, hogy az elmúlt néhány esztendőben nagyon jelentősen megugrott a határon túli magyarság támogatása, és csak a szűken vett támogatást szeretném mondani, amely a nemzetpolitikai államtitkárságon, illetve a Bethlen Gábor Alapon keresztül valósult meg. Nem számítom ide a gazdasági programokat, nem számítom ide azt, hogy sok, határon túli idős ember a magyar államtól kapja a nyugdíjat, tehát ez az összeg 17 milliárd forintról 29 milliárdra növekedett meg.

A határon túli magyar oktatás rendkívül fontos a magyar kormány számára. Önök is láthatták azt, hogy milyen siker volt a tavalyi szakképzés éve, amelyet az idén is folytatunk tovább. Az elmúlt hetekben adtuk át a Szamosújvári Szórványoktatási Központot, a Bethlen Gábor Kollégiumot felújítottuk, a Magyarlapádi Szórványkollégiumot adtuk át egy héttel ezelőtt, Pozsonyban magyar szakkollégiumot avattunk, és most ünnepli éppen fennállásának első évfordulóját az Európa Kollégium lenn, Újvidéken. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Szabolcs-Szatmár-Bereg megye meddig marad a legalacsonyabb jövedelműek megyéje?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A KSH által közreadott jövedelmi adatokat vizsgálva találhatjuk meg azt a kimutatást, amely megyékre lebontva mutatja meg hazánkban az aktuális jövedelmi viszonyokat. Ebből kiténik, hogy elképesztő különbségek jellemzik a hazánk különböző pontjain élő állampolgárok jövedelmi helyzetét.

Míg a főváros és néhány nyugat-magyarországi megye áll a dobogó csúcsán, addig az észak- és kelet-magyarországi megyék nemhogy átlagos, hanem jól láthatóan leszakadó versenyzői a mezőnynek.

A jövedelmi rangsort a főváros vezeti, ahol a 2015. évben 319 ezer forint volt a bruttó átlagkereset az alkalmazásban állók vonatkozásában. Ez nettó 209 ezer forintot jelent. Ennyit visz haza egy átlagos keresetű alkalmazott Budapesten. De egyes budai kerületekben 300 ezer forint feletti a nettó fizetés. A fővárost követi Győr-Moson-Sopron és Komárom-Esztergom megye, ahol nettó 170, illetve 160 ezer forintot vihetnek haza hó végén az alkalmazásban állók, a Fejér megyei dolgozók a havi nettó 154 ezer forintjukkal pedig épphogy leszorultak a képzeletbeli dobogóról.

Van azonban négy olyan megye, ahol még a 125 ezer forintot sem éri el a nettó jövedelem. Ezek sorrendben: Borsod-Abaúj-Zemplén, Nógrád, Békés és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye. Borsodban alig 125 ezer forintot, Nógrádban kevesebb mint 120 ezer forintot, Békésben 118 ezer forintot, míg a sereghajtó Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében pedig 2015-ben csak 111 680 forintot vihettek haza a dolgozók. Egy szabolcsi ember munkája miatt ér csak egyharmad annyit, mint egy budai lakosé és csak kétharmad annyit, mint egy nyugat-magyarországi dolgozóé? Mi talán ott, Északkelet-Magyarországon másodrendű állampolgárok vagyunk?

Kijelenthetjük, hogy az Orbán-kormány immár hat éve változatlanul hagyja az út szélén egyre nagyobb szegénységben Északkelet-Magyarország, de főleg a mi megyénk lakosságát. Kérdésem: mikor lesz eredmény arra vonatkozóan, hogy végre ne leszakadó megyéje legyen Szabolcs-Szatmár az országnak? Meddig marad még a megyénk a legalacsonyabb jövedelműek megyéje? Várom megtisztelő, érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Az ország egyes régiói és megyei közötti területi különbségek mérséklése évtizedek óta - szeretném még egyszer megismételni: évtizedek óta - a gazdaság és a foglalkoztatáspolitikai legnagyobb kihívása. Tehát nem most keletkezett ez a probléma, hanem régóta kihívással teli ez a probléma. A tartósan fennálló területi különbségeket egyetlen kormányzati ciklus alatt még annak ellenére sem lehet felszámolni, hogy kormányunk számos intézkedést tett az elmúlt időszakban annak érdekében, hogy ezek a hátrányos helyzetben levő térségek felzárkózzanak mind foglalkoztatáspolitikai tekintetében, mind a gazdaság tekintetében.

A magyar gazdaság 2013-ban növekedési pályára állt. A területi különbségek mérséklése szempontjából rendkívül előremutató, hogy a gazdasági növekedés az ország egész területére kiterjed, tehát az ország elmaradottabb térségeire is. Ez azt jelenti, hogy a közhiedelemmel ellentétben - és amit ön mondott, azzal is ellentétben - nemcsak a közfoglalkoztatás teremtett új munkahelyeket a megyében, akár Szabolcs-Szatmárban, hanem a gazdaság természetes munkahelyteremtő képessége is javult. Nagyon fontos hangsúlyozni, hogy a megyében, tehát Szabolcs-Szatmár megyében 2010 óta 40 ezer új munkahely fele a versenyszektorban jött létre. A bérek is változtak és emelkedő pályán vannak, hiszen 2016 első felében a megyében a reálkeresetek 5 százalékponttal emelkedtek az előző év azonos időszakához képest. A közfoglalkoztatás hatásától szűrt adatok szerint pedig, vagyis az elsődleges munkaerőpiacon, a versenyszférában még ennél is lényegesen nagyobb, 9,2 százalékos reálkereset-növekedés következett be az idei év első felében Szabolcs megyében. Ez a megyék közül a második legnagyobb emelkedés, és ez igaz egyébként Észak-Magyarországra és Északkelet-Magyarországra is.

Ebből látszik, a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy az eddig hátrányos helyzetűnek tekintett megyékben is a felzárkóztatás elinduljon, és ha elindult, akkor folytatódjék. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Elhárítják-e az adminisztratív akadályokat a családi otthoneremtési kedvezmény igénylése kapcsán, hogy senkit se zárjanak ki a támogatásból?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr képében majd Tállai András államtitkár úr fog válaszolni. Képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Több jelzést is kaptunk azzal kapcsolatban, hogy hiába felelték meg a feltételeknek, több család kérelmét is elutasították *(Németh Szilárd István: Ez nem igaz!)* a családi otthoneremtési kedvezmény igénylésekor.

(14.10)

Lehetetlen helyzetben vannak a külföldről hazatérni szándékozó fiatalok. Hiába rendelkeznek kint legális munkaviszonnyal, az adott ország hivatala a szükséges igazolásokat nem tudja időre kiállítani. A CSOK igénylésekor 30 napnál nem régebbi okirattal kell bizonyítani a munkaviszonyból származó bizto-

sítási jogviszonyt, csakhogy sokszor a posta nem jut el a külföldi országból Magyarországra ennyi idő alatt, nemhogy még az igazolásokat is ki tudják állítani. Az LMP szerint a hazatérő családokat a magyar államnak tárt karokkal kellene várnia, és azonnal lehetővé tenni számukra, hogy a különböző támogatásokhoz, így a családi otthoneremtési kedvezményhez is hozzájussanak.

A másik problémával a vidéki családok szembe-sülnek. Nem egy visszautasítás történt amiatt, mert rengeteg településen még nincs vezetékessé szennyvízhálózat, a szennyvíz tárolására derítőt alakítottak ki. A jogszabály előírja közműves szennyvízelvezetés hiányában feltételként, hogy a szennyvíz elhelyezése és tisztítása a jogszabályi előírásoknak megfelelően történjen, csakhogy a szennyvíz kiszivattyúzása után kiállított igazolásokat, ha egyáltalán kiállítanak ilyet, a bankok, illetve fellebbezés után a kormányhivatalok sem fogadják el.

Tisztelt Államtitkár Úr! Módosítják-e a CSOK igénylésének szabályait annak érdekében, hogy mind a külföldről hazatérő fiatalok, mind a vidéken élő családok is hozzájussanak a támogatáshoz? Várjuk a kormány lépéseit ez ügyben. Válaszát előre is köszönöm. *(Dr. Rétvári Bence: Hol a taps?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tállai államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Asszony! Az otthoneremtési program sikeresen működik, hiszen augusztus 31-ig 16 500 család kérelmét fogadták be a hitelintézetek. Ennek összege mintegy 45 milliárd forint. Valóban úgy van, hogy minden új program bevezetését követően értékelni kell a tapasztalatokat, és el kell végezni a finomhangolásokat. A CSOK-kal kapcsolatban az első módosításra szeptemberben került sor, több olyan adminisztratív akadályt is elhárítottunk, amely a visszaigazolások, visszajelzések alapján a gyakorlatban nehézséget okozott.

Szeretném önnek elmondani, hogy a Nagy-Britanniában dolgozó magyar állampolgárok külföldi társadalombiztosítási jogviszonyának igazolásával kapcsolatban valóban merültek fel nehézségek. Az igazolást a CSOK-igénylő vagy közvetlenül szerzi be a külföldi hatóságnál, vagy a kormányhivatalokon keresztül kérheti meg a dokumentumokat. Figyelembe véve a tapasztalatokat, a Nemzetgazdasági Minisztérium értesítette a CSOK közvetítésével foglalkozó hitelintézeteket, hogy utóbbi esetben a 30 napos határidőt a kormányhivatal levelének kiállításának időpontjából kell számítani, így az igazolás külföldi hatóságtól történő beszerzésének ideje a határidőbe nem számít bele. Tudomásunk szerint a hitelintézetek már ennek megfelelően járnak el.

Ami a szennyvíztárolóval kapcsolatos problémakört illeti, szeretném önnek elmondani, hogy egyetlen esetben érkezett lakossági megkeresés, il-

letve kérés, sem a hitelintézetek, sem a kormányhivatalok nem jelezték ezt a problémát. Ebben az esetben tájékoztattuk a levélírókat, hogy a jogszabályoknak megfelelően a települések és a településrészek esetében továbbra is elfogadhatók az országos településrendezési és építési követelményekről szóló kormányrendelet által meghatározott szennyvízkezelési megoldások, természetesen azoknál, akik nem rendelkeznek közműves szennyvízelvezetéssel. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ez azt jelenti, hogy a szennyvíz elszikkasztását, illetőleg az időszakos tárolást szivárgásmentes egyedi zárt szennyvíztárolókban, rendszeres ürítéssel, ellenőrzött módon történő elszállítását elfogadják a kormányhivatalok. Elnézést kérek a túllépésért. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Rendben van. Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen okból csökkentették a paralimpiai sportolók díjazását?”** címmel. Parancsoljon! *(Németh Szilárd István: Nem csökkentették!)*

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! 2016-ban a kormány jelentősen csökkentette az olimpián érmet szerző paralimpikonok díjazását. A csökkentett összeg pontosan a fele annak a pénznek, ami az ép sportolóknak jár az olimpiai helyezésért. Nem értjük, ugyanis a csökkenést semmi nem indokolja. A fogyatékkal élő sportolók sikere semmivel nem kisebb teljesítmény, mint ép társaiké. A magyar államnak meg kellene becsülni, hogy sportolói sokkal szűkebb lehetőségek, a szponzori szerződések, professzionális edzési lehetőségek és állami támogatások szükségessége ellenére kitartóan küzdenek azért, hogy sikereket érjenek el a magyar csapat, a magyar nemzet számára. Ha jól tudom, önök szeretnék, ha a 2024-es olimpiai és paralimpiai játékokat Budapest szervezné meg és Budapest rendezhetné. Az olimpiai eszme a kiválóságról szól, többek közt arról, hogy ha valaki tehetséges, szorgalmas és kitartó, bármit is elérhet, függetlenül attól, hogy milyen országból származik, milyen vallást követ, milyen a bőrszíne, a családi háttere vagy milyen fogyatékosággal él.

A pénzdíjak csökkenése hihetetlenül rossz üzenet, azt közvetíti felénk, hogy a kormány nem fogadja el őket egyenlőnek, erőfeszítéseiket kevesebbre értékeli, mint ép társaikét. Ez, kérem, nem sportszakmai kérdés, ahogy ezt ön már korábban is mondta. Szerintem ez emberi kérdés és társadalmi kérdés. Arról szól, hogy egy állam, a politikai elitje hogyan néz a magyar társadalomra, a sportolóira és annak tagjaira.

Az előbb Dúró Dórának említette válaszában, hiszen ő is feltette ezt a kérdést, hogy a sportszakmai szervezetek a felkészülésre kértek pénzt. Igen, sokkal

többet kapnak, de ez egy döntés kérdése, államtitkár úr, annak a döntése, hogy önök mint kormány úgy döntenek egy nüansznyi költségvetési tételről, hogy ezt a parasportolóknak adják, és nem tesznek különbséget a fogyatékkal élők és más sportolók között. Az meg, kérem, hogy más országokban még díjazás sincs, az szintén nem érv.

Kérem, magyarázza meg *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy miért nem döntenek a duplázás mellett. Köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ahogy az a korábbi válaszomban is elhangzott, Magyarország közel kétszeresére emelte 2009 óta a parasport támogatását, 333 millió forintról 287 millió forintra, pontosan azon érvek miatt, amelyeket ön itt felsorakoztatott, nehezebb szponzorokat találni, nehezebb a felkészülés, nehezebbek a körülmények, amikor valaki felkészül egy paralimpiára. Ezért egyeztetünk ezekkel a szervezetekkel, amelyek képviselik a fogyatékos sportolókat, a fogyatékkal élő sportolókat, hogy ők tegyenek javaslatot arra, hogy mire adjunk többeltámogatást.

Ezért kérték ők a felkészülésre, mert pontosan nekik is ez a lényeg, hogy minél többen tudjanak kijutni, minél többen legyenek ott, és most már szerencsére minél többeket meg is tud ismerni az ország, hiszen ugyanúgy tudta követni a paralimpiai versenyeket is a közszolgálati sportszatórnán, mint ahogy az olimpiai versenyeket is. Azt hiszem, hogy amire ön is célzott, hogy morálisan feladatunk, kötelességünk ugyanezt a teljesítményt ugyanígy közhírré tenni és ugyanígy büszkének lenni, ez annak révén is megvalósulhatott, hogy a közmédia közvetítette ezeket.

Magát a támogatás rendszerét nem a kormányzat találta ki, nem a kormányzat alakította ki, hanem a Magyar Olimpiai Bizottság fogyatékosok sportjáért felelős tagozata 2013-ban, tehát nem 2016-ban. Ők egyeztettek a sportszövetségekkel és a sportszervezetekkel, és így tették le ezt a sportszakmai javaslatot. Ez azóta két alkalommal felülvizsgálatra került, és egyetlen alkalommal sem fogalmazódott meg módosítási javaslat. Mi tehát betűre pontosan azt vettük át, amit a Magyar Olimpiai Bizottság, a Magyar Paralimpiai Bizottság javaslatként fogalmazott meg, hogy a rendeletben ez szerepeljen.

Nyilvánvalóan, ha ők más javaslattal éltek volna, az egy más helyzetet teremtett volna, de mi teljes mértékben a parasportolókat képviselő szervezetek javaslatát fogadtuk el. Ők bizonyára értékelték sokféle szempontot, a versenyzők számát *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, az

érmek számát, a külföldi példákat, és így fogalmazták meg ezt a javaslatot, mi pedig ezért vettük ezt át. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az Emberi Erőforrások Miniszteréhez: **„Miért törekszik a Kormány az alapítványi szakképzések ellehetetlenítésére?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr képében majd Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol.

Mielőtt Farkas Gergely képviselő úrnak megadom a szót, megköszönöm az együttműködésüket, és átadom az elnöklést Latorcai alelnök úrnak. Köszönöm szépen.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt napokban közzétette a kormány az úgynevezett szakmaszerkezeti döntését a következő tanévre tervezett szakképzési keretszámokról. Ennek nyomán a már évek óta csökkenő tendenciát mutató, az alapítványi iskolák által tandíjmentesen felvehető diákok száma tovább szűkül, mivel e döntés értelmében nem kapnak államilag finanszírozott helyeket az alapítványi szakképző intézmények. Magától értetődő és abszolút jogos, hogy ezek után teljes a felháborodottság és az értetlenség ezeknél az intézményeknél, hiszen a kormány gyakorlatilag ellehetetleníti a munkájukat.

A kormány arroganciáját mutatja az az abszurditás is, hogy a szakmai szervezetekkel és az érintettekkel való mindenfajta egyeztetés nélkül meghozott döntés véleményezésére mindösszesen négy nap állt rendelkezésre, melyből kettő hétvégére esett. Tették ezt annak ellenére, hogy még a Nemzeti Pedagógus Kar elnöke is jelezte, hogy elhamarkodott lépés lenne ilyen előkészítetlenül a szakképzést átalakítani.

(14.20)

Tisztelt Államtitkár Úr! Önök mindig hangoztatják a konzultáció fontosságát. Akkor most mégis miért nem került sor a társadalmi és szakmai párbeszédre? Nem tartják fontosnak a szakmaiságot, vagy csak egyszerűen a már megszokott hatalmi centralizációról van szó? Különös a kormány szakképzések reformjáról alkotott elképzelése is, ha ezt úgy gondolják el, hogy közben ezzel a lépésükkel közvetve felszámolják az egyébként hiányszakmákban minőségi színvonalon működő alapítványi szakképzéseket. Ennek következményeként a kormány számtalan gyermektől veszi el a szakma- és érettségiszerzés

lehetőségét, súlyosan megnehezítve a továbbtanulás és a munkavállalás esélyeit. A Jobbik szerint ez elfogadhatatlan, és az alapítványi iskolákkal együtt arra szólítjuk fel a kormányt, hogy vonja vissza ezt a jogszabályba foglalt tervezetet.

Mindezek után kérdezem államtitkár úrtól, hogy hol maradt az előzetes konzultáció, és miért nem akarják támogatni államilag az alapítványi szakképzéseket. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat, és a válasza megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány elkötelezett egy olyan szakképzési rendszer kialakítása mellett, amely a gazdaság igényeire alapsz. A minőségi szakképzés megteremtése és fenntartása mellett kiemelt figyelmet kell fordítani a források hatékony felhasználására is, a rendelkezésre álló állami képzési kapacitások kihasználására, a párhuzamos képzési ágak kialakulásának elkerülésére.

Ezen elvek megvalósulásának egyik eszköze az úgynevezett szakmaszerkezeti döntés rendszere, amely a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara által működtetett Megyei Fejlesztési és Képzési Bizottságon keresztül a munkaerőpiaci igények figyelembevételével érvényesíti a gazdaság elvárásait az állam által támogatott képzés körében, tehát van egy jelentős konzultáció, szakmai megbeszélés, szakmai egyeztetés.

E bizottság a szakképzésről szóló törvény keretei között működve, a helyi szakképzésfejlesztési koncepció mentén az érintett megye, régió gazdasági igényeinek, a munkaerőpiaci kereslet adatainak, valamint a korábbi időszak beiskolázási adatainak figyelembevételével minden év március végéig írásos javaslatot tesz a szakképzési szükségletekre. Az előzetes létszámadatok alapján a 2016-17-es tanévre a beiskolázottak aránya jelentős az állami szakképző intézményekben, megközelíti a 70 százalékot. Elsősorban a külső képzők bevonása ott jelenhet meg, ahol az állam csak részben vagy nem tudja a feladatot teljes mértékben ellátni.

Emellett lényeges szempont az is, hogy a képzési rendszernek biztonságot kell nyújtania a szakképzésben tanuló fiatalok számára. Ez azt jelenti, hogy olyan szakmákat kell tanítani, amelyek megtanulása után biztosan el tudnak helyezkedni, és biztos helyet tudnak találni a munkaerőpiacon maguknak. Ezt is figyelembe veszik a szakmaszerkezeti döntések meghozatala előtt.

Tehát a kormány célja az, hogy egy stabil, jól működő és költséghatékony szakképzési rendszer

működjön, és emiatt vannak ezek az előzetes egyeztetések utáni döntések, amelyeket az előbb én felsoroltam.

Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportjának frakcióvezetője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Vállalja-e Fazekas Sándor a politikai felelősséget?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Azon már senki nem lepődik meg, hogy a Fidesz az oligarcháit gazdagítja az állami vagyon kárára, az azonban mégis túlmegy a megszokott szinten, hogy az országszerte több százezer ember számára megélhetést biztosító Start-munka-programban is prédát lát a Fidesz gazdasági holdudvara.

A Belügyminisztérium jelentése szerint Szolnok megye egymagában 83,8 százalékát fizette ki az összes megyében visszafizettetett közmunka-támogatásoknak visszaélés, illetve szabálytalanságok miatt 2015-ben. Egészen pontosan Fazekas miniszter úr választókerzetében található két település, amelyről szó van, és gyakorlatilag miniszter úr ennek a két településnek a polgármesterei mellett kampányolt 2014 őszén. Egyre nyilvánvalóbb, hogy ahol miniszter úr feltűnik az országban, ott felüti a fejét a visszaélés- és a korrupciógyanú is.

Nemcsak a Földművelésügyi Minisztériumban található meg az érthetetlenül túlárzott tanulmányok, nemcsak a szakminisztérium háttérintézményei tőzsdéznek el százmilliókat, hanem a miniszter úr vezetésével kidolgozott mezőgazdasági közmunkaprogram is kiemelt korrupciós kockázatokat rejt. Az illetékes kormányhivatal már mindkét település esetében megtette a feljelentést, melyre tekintettel a NAV mind Abádszalók, mind Tiszabura esetében büntetőeljárást indított. A személyi felelősség megállapítására valószínűleg csak a távoli jövőben kerülhet sor, de a politikai felelős kiléte nyilvánvaló. Ez csak az a személy lehet, aki 2014 őszén kampányolt a rajtakapott polgármesterek mellett, és aki a mezőgazdasági közmunkaprogram irányítását is végig gondolta.

A kérdés tehát az marad, miniszter úr, hogy ki viszi el a balhét a közmunkaprogram-csalásokért az ön választókerületében. Miből és hogyan fizeti vissza az összesen több mint 130 milliós támogatást Abádszalók és Tiszabura? Válaszát előre is köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. A választ Fazekas Sándor miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm a kérdést, amely kapcsán mindenképpen hasznos, hogy elmondta, legalábbis két dolog már egyértelmű az ön által feltett kérdésből. Az egyik az, hogy ön nincsen tisztában a Start-munkával, még az alapfogalmakat illetően sem, a másik pedig az, hogy a két település közéletéről aztán tényleg semmiféle információval, fogalommal nem rendelkezik. Segítem, hogy eligazodjon ebben a bonyolult viszonyrendszerben.

Először is szeretném leszögezni, hogy a Start-munka értékteremtő és fontos munka, emberek tízezrei számára jelent megélhetést, és ennek a programnak a kidolgozásában a Belügyminisztérium irányításával jó néhány más tárca, a Miniszterelnökség, a Földművelésügyi Minisztérium is részt vett. Itt a két település esetében is az adott önkormányzatok szerződést kötöttek. Általában szerződéskötéssel történik a Start-munka, ahol vállalatokat tesznek, finanszírozásról van szó, elszámolásról és ellenőrzésről is. Mindez helyes; ha valahol nem tudnak pontosan elszámolni, akkor a támogatást vissza kell fizetni. Erre egyébként ezek az önkormányzatok kötelesek és hajlandóak is.

Tehát messze nincs arról hír, hogy ebben bármiféle más felelősség belekeveredne. Tisztelt asszonyom, itt a szabályok egyértelműek és a szerződések is. Alig hiszem, hogy a Földművelésügyi Minisztérium felelősséget tudna vállalni bármely Start-munkásért vagy bármely ellenőrző szervért, bármely irányítóért, mert mindenkinek megvan a maga felelőssége. Az öné is, amikor szándékosan félretájékoztatja az Országgyűlést és a közvéleményt, hiszen ön bizonyára nem rendelkezik információkkal arról, hogy azért a két település esetében a közéletben voltak változások. Nem is várom el öntől, mert ez egy egyéni körzet kérdése, és ön ilyennel soha nem rendelkezett, soha nem kapott ennyi bizalmat a választóktól. Szeretném azt elmondani, hogy mindkét település esetében korábbi önkormányzatok elszámolási problémáiról van szó, és azóta már Fidesz-KDNP-s önkormányzatok vannak, legutóbb Abádszalókon a tavaszi választások eredményeként, akik természetesen a rájuk háruló munkát el fogják végezni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a képviselői kérdések tárgyalásának végére értünk. Most van lehetőség a nemzetiségi szószóló kérdésének az elhangzására és az arra adandó válaszra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Alexov Lyubomir, szerb nemzetiségi szószóló, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Várható-e, hogy a soron következő közös magyar-szerb Kormányülésig konkrét szerződéskötésre kerül sor az 1031/2016. (II.9.) számú Kormány határozat végrehajtásával kapcsolo-**

latban?” címmel. A kérdést a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások minisztere nevében Rétvári Bence államtitkár úr fogja megválaszolni. Alexov Lyubomir szószóló urat illeti a szó. Parancsoljon!

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt évek kormányzati intézkedései, szembenézés a múlt hibáival, a történelmi múlt megfelelő értékelése, valamint közös főhajtás az áldozatok előtt mind azt segítették elő, hogy Magyarország és Szerbia között egyre jobb viszony, együttműködés alakult ki.

A most már történelmi léptékben is jelentősnek mondott jószomszédi viszony haszonélvezői a határ mindkét oldalán élő nemzetiségek is.

(14.30)

A magyarországi szerb közösség tagjai értékelik és elismerik azokat az intézkedéseket, amelyek lehetővé tették az oktatás és a kultúra területén az intézményalapítást és -átvételt, melyek szélesítették a lehetőségeinket. Ebbe a sorba illeszkedik a kormány 1031/2016. (II.9.) számú kormányhatározata, amely a 2015. július 1-jén megtartott magyar-szerb közös kormányülésen a Budai Szerb Ortodox Egyházmegye és a magyarországi szerb nemzetiség vonatkozásában hozott egyes döntések végrehajtásáról rendelkezett. A kormányhatározatban foglaltak szerint rendezésre kerülnek mindazok a magyarországi szerb közösség számára fontos kérdések, melyeket az előző évek intézkedései során nem oldottak meg, de a szerb nemzetiség számára létfontosságúak Magyarországon. A kormányhatározat rendezi a Szerb Ortodox Egyházmegye ingatlanainak, elsősorban templomok restaurálásának kérdését, a budapesti hitéleti központ méltó elhelyezését, továbbá rendelkezést tartalmaz a budapesti szerb óvoda elhelyezéséről, úgy, mint a szegedi szerb kulturális és oktatási központ létrehozásának lehetőségeiről.

Erre tekintettel kérem tisztelt államtitkár urat, hogy a közeljövőben szerződéskötésre kerül-e sor az említett kormányhatározat végrehajtásával kapcsolatban, illetve lesz-e megfelelő mértékű forrás a végrehajtáshoz. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Mint mondtam, a választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Szószóló Úr! Tisztelt Ház! 2015 júliusában volt a közös magyar-szerb kormányülés, és azt hiszem, azt is mutatja mind az akkori

döntéssorozat, mind pedig az azóta eltelt események, hogy ha két ország tisztelettel van egymás iránt, sok tekintetben azonos véleményt oszt nagy világpolitikai események kapcsán is, akkor miként tudja a hétköznapjaiban, egymás nemzetiségeit is szolgálva, segíteni a másik országban élőknek a sorsát.

Vannak olyan döntések, amelyeket egyszerűbb végrehajtani, és vannak olyanok, amelyek összetettebbek. Az egyszerűbbek közé tartozott, mert „csak” pénzkérdés volt, a Nikola Tesla Szerb Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Diákotthon óvodájának elhelyezési kérdése, amelynek megoldásához a Szerb Országos Önkormányzat 200 millió forint támogatásban részesül, és úgy hiszem, a napokban ennek az ünnepélyes ceremóniájára, az ünnepélyes átadásra és a bejelentésre sor is fog kerülni. Bízunk benne, hogy Szerbia is magas szinten képviselteti magát. Azt hiszem, ez egy fontos lépés lesz a magyarországi szerb oktatásügy tekintetében is. Hozzájárultunk két iskolabusz vásárlásához is, összességében 36 millió forint értékben. Ez egyrészt a budapesti Nikola Tesla iskolába tudja szállítani a diákokat, másrészt a battonyai két tanítási nyelvű szerb általános iskolába.

Fontos az új nagyszótár létrehozatala is. Azt hiszem, ez egy lényeges döntése volt a közös szerb-magyar kormányülésnek. Az ELTE-n kezdődnek meg az ezzel kapcsolatos munkálatok, sőt már meg is kezdődtek, az ehhez szükséges költségvetési fedezet pedig a 2017. évi költségvetési törvény tartalmazza, tehát az itt a parlamentben elfogadott 2017. évi költségvetési törvényből tudjuk ennek a fedezetét megteremteni.

A szegedi Szerb Nemzetiségi Óvoda és Általános Iskola létrehozatalának lehetőségével kapcsolatban, azt hiszem, szószóló úr is teljes mértékben naprakész információkkal rendelkezik, hiszen önt is bevontuk a Szerb Országos Önkormányzat elnök asszonyával együtt, hogy ezek az egyeztetések folytatódjanak, és ugyanígy egy hosszú egyeztetésnek vagyunk a közepén a Váci utca 66. szám alatti ingatlan rendezésével kapcsolatban, de ott magántulajdonokat kell kiváltani, ezért lassabb ott a tevékenység. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a kérdések végére értünk. Most áttérünk az **azonnali kérdések órájára**.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Ön miért nem lép föl az ellen, hogy magáncégek és fideszes haverok nyúlják le a letelepedési kötvények százmilliárdos hasznát, ráadásul pár év múlva a magyar adófizetőknek kell kamatostul visszafizetniük ezt a hatalmas összeget?”** címmel. Harangozó Tamás képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hogy van mindig, miniszterelnök úr,

így felhatalmazás nélkül, a minden idők legdrágább bukott kampánya utáni másnap? (*Moraj a kormánypartok soraiban.*) Megérteném, ha ideges lenne, mert azt végül is kimondhatjuk, hogy a népszavazáson egyedül a helikopteres Rogán Antal szomszédja, a Gucci táskás Habony úr, illetve a kaszinós Andy Vajna nyert vagy nyereszkedett, akik között szétszórták azt a nem kevés, szerény, ámbár nem sértő tizenmilliárd forintot a kampányban. Erről is jó lenne majd hallani néhány szót.

De visszatérve az eredeti témához, a letelepedési kötvényhez: önt mint az offshore elleni harc Grállovagját kérdezem, hogyan nézheti szó nélkül, hogy százmilliárdokat lapátolnak ki offshore cégek a magyar állam köztulajdonából. Nem gondolja-e, hogy az emberek többsége többek között azért nem ment el szavazni, mert elégük van abból a hazugságból, amit önök közpénzen folytatnak? Elegendő van abból, hogy óriásplakáton hirdetik, hogy Brüsszel egy városnyi migránst akar betelepíteni Magyarországra, miközben kiderül, hogy önök Rogán Antal vezetésével az elmúlt években egy városnyi gazdasági bevándorlót telepítettek le Magyarországon, még hozzá úgy, hogy ezek az emberek egy darab új munkahelyet létre nem hoztak. Hogy elégük van abból, hogy most már körülbelül 300 milliárd forintra becsülik azt az összeget, amit az orruk előtt, offshore cégeken keresztül, a magyar államkasszát megkárosítva hazahordtak ezek a cégek, és nincs felelős.

Kérdezem, miniszterelnök úr, hol van a pénz. A Fidesz pártkasszájába jutott-e ezekből a százmilliárdokból? A Fidesz vezető politikusaikhoz jutott-e ezekből a százmilliárdokból? Önhöz jutott-e pénz ezekből a százmilliárdokból? És ha nem, miniszterelnök úr, akkor támogatja-e az MSZP-nek azt a javaslatát, hogy azonnal legyen leállítva a letelepedésikötvény-üzlet, nyilvánosan számoltassuk el ezeknek a cégeknek a vezetőit, és 75 százalékos különadóval szerezzük vissza azt a pénzt, ami a magyar embereket illeti? Várom válaszát. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra Orbán Viktor miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A letelepedési kötvény sikeres konstrukció, mert szemben azzal, amit ön mondott, pénzt hoz az országba, és egyetlen fillért sem visz ki innen. Köszönöm a figyelmét. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen. Miniszterelnök úr, alulmúlta önmagát. Nem tudom, hogy miért menekül egyfolytában a felelőség elől. Miért menekül? Miért nem tudja világosan

azt mondani, hogy rendben van ez így, ön támogatja azt, hogy százmilliárdokat lapátoljanak ki?

Mind az adóhivatal, mind az itt ülő fideszes politikusok többször megállapították és bevallották, hogy ezeknek a cégeknek nincs magyarországi adózása. Ezek bizony pontosan azt csinálják, ami ellen önök elvileg harcoltak, és százmilliárdokat visznek el a magyar költségvetésből. Egyetlen új munkahelyet sem teremtenek, nem hoznak hasznot a magyar emberek számára; semmi más értelmüket nem látjuk, mint hogy valamilyen pénzügyi köröknek vagy akár politikai köröknek a közpénzből hasznot hozzanak. Ön miért asszisztál ehhez, miniszterelnök úr? És ha nem asszisztál, akkor kérem szépen, ne meneküljön tovább. Legyen kedves egyenesen válaszolni: támogatja, hogy leállítsuk ezt, elszámoltatjuk-e a cégeket, és visszaszerezzük-e az adózatlan pénzt? Várom a válaszát újra. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Egyperces viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat is. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Az igazság az, hogy nem értem, hogy ön mit beszél. Összevissza beszél, se füle, se farka annak, amit mond. Ha jól értem, akkor arról akar beszélni, hogy Magyarországon létezik egy letelepedési engedéllyel összekötött állampapír-vásárlási konstrukció. Erről akar beszélni? Jól értem? (*Dr. Harangozó Tamás: Arról, hogy hova lett a pénz!*) Ha erről van szó, akkor azt tudom mondani, hogy 2807 fő kapott eddig letelepedési engedélyt, az országból egyetlen forintnyi közpénzt sem vittek ki, az országba csak pénzt hoztak be. Erre a konstrukcióra szükség van.

A kérdés az, hogy szükség lesz-e erre a konstrukcióra a jövőben is. Tekintettel arra, hogy Magyarországot felminősítették, az állampapírpiacot érdemes áttekinteni. A pénzügyminiszter úr ezt meg is fogja tenni, és amint ez a jelentés elkészül, döntünk arról, hogy ez a konstrukció fut-e tovább, ami egyébként egy európai konstrukció, vagy helyette egy másikat indítunk majd meg.

Megismétlem: ez egy sikeres és biztonságos konstrukció. Egyetlen fillérnyi közpénz sem ment ki az országból, ellenben sok pénz érkezett. Köszönöm a figyelmét. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor képviselő úr, a Jobbik frakcióvezető-helyettese, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**A népszavazás kudarcának felelőssége**” címmel. Vona Gábor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Látom azt, hogy a napirend előtti vitánk során azok az érveim, amelyek az ön lemondásával voltak kapcsolatosak, kihozták a

sodrából, feltűnően indulatossá vált, vagdalkozni kezdett, személyeskedővé vált a válasza.

(14.40)

Még az is szóba került, már az is problémát okozott, hogy konditerembe járok, vagy éppen fodrászhoz járok. Nem tudom, ezzel mi a problémája miniszterelnök úrnak. Komolyan aggódtam önért, miniszterelnök úr. Azt kérem, őrizze meg a hidegvérét, mert ez árt az ön egészségének.

A helyzet az ugyanis, hogy bármennyire is fáj önnek, bármennyire is nem esik jól önnek, ezt a sikertelen és kudarcos népszavazást nem lehet kimagyarázni, sem belföldön, sem külföldön nem fogja tudni megmagyarázni. Ez nem az országnak, nem az embereknek, nem a Jobbiknak, ez önnek a személyes bukása és kudarca. 15 milliárd forintot szórt el az ország az ön vezetésével egy sikertelen népszavazásra, amelynek következményeképpen Magyarország a kvóták elleni harcban még hátrább került, mint a népszavazás előtt volt.

Egy évvel ezelőtt azt kértem, miniszterelnök úr, önöktől, öntől is, hogy tartsunk egy népszavazást. Röske után voltunk, a kvóták bejelentése utáni friss élményben. Ha akkor tartjuk meg ezt a népszavazást, akkor az érvényes és eredményes lett volna. De ön nem hallgatott rám egy évvel ezelőtt. Aztán fél évvel ezelőtt azt javasoltam miniszterelnök úrnak és önöknek, hogy módosítsuk az Alaptörvényt, hiszen az Alaptörvény tudja Magyarországot biztosan és ingyenesen megvédeni a kvóták veszélyétől, de ön akkor sem hallgatott rám, miniszterelnök úr, fél évvel ezelőtt sem. Pedig akkor meg tudtuk volna spórolni a 15 milliárd forintot, és legfőképpen meg tudtuk volna spórolni ezt a sikertelen népszavazást.

Talán harmadjára hallgat rám, miniszterelnök úr, talán harmadjára tanul a hibáiból. Én azt kérem öntől most harmadjára, hogy mondjon le. Nem miattam, hanem az ország miatt mondjon le! Ugyanis ön alkalmatlanná vált arra a feladatra (*Felzúdulás a kormánypárti padosorokban. - Dr. Rétvári Bence: Fehér öltönyt Vona Gábornak!*), arra a küzdelemre, hogy Brüsszellel szemben érdemi és sikeres módon Magyarországot megvédje a kvóták kapcsán.

Ön tegnap este óta a vesztes magyar miniszterelnök az uniós vezetők szemében. Ne próbáljon maszatolni, miniszterelnök úr, ne próbálja a felelősséget másra terelni! Ez az ön felelőssége, miniszterelnök úr, önnek kell elvállalnia. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Orbán Viktor miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A profi pszichoanalízisnek sem voltam soha híve, nemhogy az amatőrnek. (*Derűltség.*) Megkímélhetne bennünket

ezeztől a féltudományos fölismeréseitől. De hát, ha szükségét látja, hogy az ország nyilvánossága előtt amatőr pszichoanalistaként elemezze az ország képviselőinek, köztük az én lelkiállapotomat is, akkor mulassa ezzel az időt. Ha megengedi, én ehhez nem csatlakozom.

Azt a javaslatát pedig, hogy mondjak le, megfontolom. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Vona Gábor elnök úré a szó. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Örömmel hallom, miniszterelnök úr, hogy megfontolja, már ez is előrelépés, azt gondolom. De talán a legfontosabb először az lenne, hogy a saját felelősségével kapcsolatban mondjon néhány szót, ugyanis az, amit reggel napirend előtt hallottunk, a felelősségének az elkerülése volt. Ön továbbra sem néz szembe azzal a ténnyel, hogy kárt okozott Magyarországnak, egy vesztes csatába vitte bele Magyarországot, és Brüsszelnak a kvótákkal kapcsolatban felhatalmazást adott, egy aduást adott a kezébe.

Azt pedig egyébként, amit napirend előtt mondtott, határozottan kikérem magamnak. Azt kérem, hogy a Liberális Internacionálé egykori alelnöke és a lisszaboni szerződés aláírója a Jobbikot és bennünket nemzeti érdekvédelemből ne oktasson ki. (*Felzúdulás a kormánypárti padosorokban. - Taps a Jobbik soraiban.*) Tegnap egyébként egy újságíró megkérdezte tőlem, hogy Orbán Viktor le fog-e mondani. Én mondtam, hogy szerintem nem fog, nincs benne annyi bátorság, mint David Cameronban volt.

De, miniszterelnök úr, ha már nincs önben bátorság, legalább annyi bátorság legyen önben, hogy bizalmi szavazást kér magával kapcsolatban, megkérdezi a sajátjainak a véleményét, hogy mit szólnak az ön felelőtlen akciójához. Ezt még Gyurcsány Ferenc is meg merete tenni. Vagy már esetleg a sajátjai véleményétől is fél, miniszterelnök úr? (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Egyperces viszonzásra Orbán Viktor miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Volt egy percem, hogy a javaslat komolyságához méltó módon megfontoljam az ajánlatot. Nem fogadom el. Köszönöm szépen. (*Derűltség és hosszan tartó taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Ki hazudik a kormányban?**” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Október 3-a után semmiképpen sem folytatódhatnak úgy a dolgok, mint az előző hónapokban. Szeretném föl hívni arra a figyelmét, hogy ma Magyarországon teljes bérválság van. Kétmillió magyar dolgozó gyakorlatilag a létminimum alatt keres, és az adófizető dolgozó polgárok háromnegyede átlagbér alatt keres.

Miniszterelnök Úr! Ez az ország nyomorog. Az LMP-nek az a véleménye, hogy ha valaki 8 órát tisztességgel dolgozik, az az ember tudjon megélni, és a családja számára legyen biztos megélhetés. Magyarországon, az ön által vezetett országban ez jelenleg nincsen így. A magyar emberek ezért vándorolnak ki külföldre, és Magyarországon azt érezzük, hogy egyre nagyobb a munkaerőhiány.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Mi a stratégia? Mi a kormány stratégiája arra vonatkozóan, hogy a munkaerőhiányt megoldjuk Magyarországon? Mi a kormány stratégiája arra vonatkozóan, hogy a külföldre ment magyarokat hazahozzuk? Amikor nemrég beszélgettünk, akkor miniszterelnök úr azt mondta, hogy örüljünk annak a sok pénznek, amit ezek az emberek hazaküldenek. Miniszterelnök Úr! Én annak örülnék, ha ezeknek az embereknek itthon lenne olyan munkájuk, amiből meg tudnának élni, és nem kellene egzisztenciális kényszerből külföldre menniük. Ez nem egy választott lehetőség, ez egy kényszer ezeknek a családoknak.

Miniszterelnök Úr! Ezeket a családokat nem lehet szétszakítani. Én országjárásomon a standokon azt látom, hogy már alig van olyan magyar család, ahonnan minimum egy ember kényszerből ne ment volna külföldre. Azt gondolom, hogy önnek mint felelős kormányfőnek választ kell adnia arra a kérdésre, hogy mi lesz Magyarországon a kivezető út a bérválságból. Egyrészt azért kérdezem ezt öntől, mert Magyarországon a bérválság a legfontosabb stratégiai probléma. Ha nincs erre megoldás, akkor semmire sincsen megoldás.

Másrészt pedig azért is öntől kérdezem, mert a miniszterei láthatóan összevissza beszéltek. Volt olyan miniszter, aki azt mondta, hogy külföldről kell behozni vendégmunkásokat, a másik azt mondta, hogy ilyen nincs a kormány szellemi horizontján, a harmadik azt mondta, hogy akkor járulékot kell csökkenteni. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Mi az ön megoldása?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót válasza Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Szép feladat, tisztelt képviselő asszony, két percben vázolni egy gazdaságpolitikát. Ha megengedi, a lényegét talán mégiscsak elmondhatom önnek. Az első és legfontosabb dolog, tán emlékszik rá, hogy 2010-ben, amikor a Kereszténydemokrata Néppárt és a Fidesz megkap-

ta a választópolgárok bizalmát és kormányt alakíthattunk, akkor Magyarországon 12 százalék volt a munkanélküliség. Akkor hirdettük meg a politikánkat, amiben azt mondtuk, hogy az első a munka, mert, ha munka van, minden van.

Azt tudom mondani önnek, hogy a legutolsó tényadatok szerint a munkanélküliség 5, azaz öt százalék alá csökkent. Továbbra is az a célunk, hogy teljes foglalkoztatás legyen Magyarországon, mert minden megélhetésnek a munka az alapja. Ha nincs munka, akkor nincs bér sem. Ezért a béremeléseknél is észnél kell lenni. Úgy kell bért emelnünk, hogy közben ne szűnjenek meg munkahelyek. Ezért a mi fölfogásunk, ahogy ön nevezi, stratégiánk az, hogy a piaci bérek emelését, amit kizárólag a minimálbér emelésén keresztül tudunk befolyásolni, mindig a munkaadókkal és a munkavállalókkal közösen tesszük meg.

A kormány évek óta nem dönt a minimálbér mértékéről, hanem mindig elfogadja azt a megállapodást, amit a munkaadók és a munkavállalók kötnek egymással, mert abban hiszünk, hogy ők tudják, hogy a piac világában mi az a béremelés, amit munkahelyek elvesztése nélkül még ki tudnak fizetni a vállalkozók. Ehhez szeretném tartani magamat, illetve a kormány irányvonalát is a következő időszakban.

Ami pedig a mi alkalmazottainkat, tehát az állam alkalmazásában álló embereket illeti, ott azt tudom mondani önnek, hogy az elmúlt években a kormány tagjain kívül mindenkinek felemeltük a fizetését, a rendőrökét is, a katonákét is, az egészségügyben dolgozókat is, az ápolónőket is, a szociális rendszerben dolgozókat is, a közigazgatásban dolgozókat is, a pedagógusokét is.

Tehát azt gondolom, hogy mindent, amit a piaci béremelkedés üteme szükségessé tett, azt az állam maga részéről követte és teljesítette. Ez egy megalapozott politika, és elvezet bennünket a teljes foglalkoztatáshoz. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Miniszterelnök Úr! Úgy látom, hogy ön teljesen elhárítja önmagától a felelősséget. Ön azt mondta, hogy ha munka van, akkor minden van. Szerintem akkor van minden, ha olyan bérek vannak, amiből meg lehet élni. És, miniszterelnök úr, ön nem válaszolt arra a kérdésemre, ami arról szólt, hogy van-e olyan terv, hogy külföldi vendégmunkásokat telepítenének be tömegesen és szervezeten ebbe az országba. Sajnálattal kell válaszoljak ön helyett: van ilyen terv, van egy ilyen törvény is és hozzá kapcsolódóan van egy ilyen rendelet is, amiben az szerepel, hogy ha stratégiai partnerekről vagy kiemelt nemzeti beruházásokról van szó, akkor nem is kell, hogy a hiánygazdaságban dolgozzon az adott cég, önök megengedik azt, hogy szerve-

zetten és tömegesen lehessen külföldről behozni munkásokat.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Mit gondol ön erről? Stratégiai partnerekről van szó, akiket adófizetői forintokból és európai adófizetők pénzéből segítünk ahhoz, hogy munkahelyeket hozzanak létre. Ezek a cégek utána már nem is kell hogy magyar dolgozókat alkalmazzanak. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Miféle politika ez? Mert nem nemzeti, az biztos.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tudja, azért nem erre válaszoltam, mert nem ezt kérdezte. De ha már megkérdezte, akkor szívesen válaszolok erre is, igaz, most már csak egy percem van. Van egy világos jogrendszer Magyarországon, ami ezt a kérdést is rendezi: harmadik országok állampolgárainak magyarországi munkavállalását. A cél, világosan kimondja határozatunk, hogy a magyarországi munkaerőhiányt elsősorban magyar és európai uniós állampolgárral kell betölteni, harmadik országbeliek ezután következhetnek.

(14.50)

Vagyis csak akkor jogosultak Magyarország területén munkát végezni, ha az üres álláshelyet magyar vagy uniós állampolgárral nem lehet betölteni. 2004-ben 65 ezer ilyen munkavállalási engedélyt adtak ki Magyarországon - 2004-ben -, az elmúlt évben 5 ezret. Egyidejűleg a Magyarországon foglalkoztatható harmadik országbeliek száma a 2016. évben 49 ezer fő.

A külföldiek magyarországi munkavállalása 2010 óta is tovább csökkent; nem emelkedett, hanem csökkent. Ebből pedig az következik, hogy a hazai munkaerő-bővülés elsősorban a hazai munkanélküliekből történt meg. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Van még néhány javaslatunk ennek a rendszernek a továbbfejlesztésére, de ezt idő hiányában majd a következő alkalommal tudjuk megvitatni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Ágh Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Mi a helyzet a déli határon a népszavazás után?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. A képviselő úr máris jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét, így Ágh Péter képviselő úré a szó. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Szombat óta különböző hírek jelentek meg azzal kapcsolatban, hogy a Szerbiában vára-

kozó migránsok nagy figyelmet szentelnek a magyarországi népszavazásnak, mivel az a hír terjedt el közöttük, hogy annak végeredményétől függetlenül hamarosan megnyitják számukra a határt. A migránsok úgy készültek egész hétvégén - erről nyilatkoztak a televízióban -, hogy akár már hétfőn, vagyis már ma Magyarországra jöhetnek Szerbiából.

A nyilatkozatok szerint a Magyarországról érkezett emberek biztatták őket ezzel, aminek következtében szombat este óta tervezték egymás között az indulást. Ha a magyar népszavazáson olyan eredmény született volna, ami rájuk nézve kedvező, abban az esetben szerintük megnyílhat a magyar határ, de sokan az eredménytől függetlenül beszéltek a hétfői határnyitásról. A menedékkérők védelmével foglalkozó szerb központ vezetője szerint már 7-10 ezer köztire tehető a Szerbiában tartózkodó illegális bevándorlók száma, és szerinte, ha idővel nem mehetnek tovább, akkor idegessé, türelmetlenné, feszültté válhatnak.

A Szerbiában várakozó bevándorlók közötti feszültség folyamatos növekedése figyelhető meg, még a helyiek elmondása szerint is. Több helyütt már ott is aláírásgyűjtésbe kezdtek a táborok felszámolásáért vagy legalább azért, hogy ne a településeken, hanem azokon kívül hozzák létre azokat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ennek fényében kérdem, hogy mi a helyzet most a határon. Kellett-e pluszintézkedéseket foganatosítani a határok biztosításáért és a rend fenntartásáért? Köszönöm a választ. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ mint említettem, Kontrát Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném leszögezni, hogy a tegnapi népszavazáson leadott 3 millió 300 ezer nem szavazat - amely a kényszerbetelepítést elutasította - eredményeképpen Magyarország biztonsága nőtt, Magyarország biztonságosabb ország lett, de a magyar emberek, Magyarország biztonságát szolgálják azok a határőrök, határvasdások, rendőrök és katonák, akik a magyar határon szolgálatot teljesítenek úgy, ahogy korábban is ezt megtették.

Szeretném elmondani, hogy a magyar-szerb határon és az egész déli határon, tehát a magyar-horvát határt is és valamennyi magyar határszakaszt is beleértve rend van. Magyarországnak, a magyar hatóságoknak továbbra is az a céljuk, hogy Magyarország területére egyetlen személy se léphessen be jogellenesen.

Tehát azt üzenjük a migránsoknak, hogy maradjanak ott, ahol vannak, illetve menjenek haza. Magyarország továbbra is megvédi a határait, Magyarország megvédi Európa schengeni határait. Az el-

múlt 72 órában tiltott határátlépés miatt összesen 31 fő került elfogásra. Ebből 2 fő román, 29 fő szerb, mélységi viszonylatban átkísérésre szerb viszonylatban 117 esetben került sor. Határzár tiltott átlépése nem történt.

Tehát szeretném megnyugtatni a tisztelt képviselő urat, és az ország nyilvánosságának is mondom, hogy Magyarország határain rend van, a törvény uralkodik, megvédjük Magyarország határait, a magyar emberek biztonságát, megvédjük az Európai Unió schengeni külső határait. Magyarország teljesíti európai uniós kötelezettségeit is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyszeres viszonyválaszra Ágh Péter képviselő úré a szó. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy egyértelmű és világos: Magyarország érdekei mellett ki kell állni; ki kell állni Brüsszelben, és ki kell állni a határokon. Ehhez adott egyértelmű támogatást az a több mint 3 millió ember, aki kifejezte akaratát a miniszterelnök hívó szavára.

Ehhez kapcsolódóan engedjék meg, hogy megköszönjem én is a választókerületemben nyújtott magas támogatást, hiszen több mint 53 százalék tartotta fontosnak, hogy részt vegyen, ott legyen a népszavazáson, és közülük több mint 35 ezren mondtak egyértelműen nem szavazatot.

Ahogy a sárvári választókerület, úgy az ország minden részének az üzenete világos: az országot továbbra is meg kell védeni. Ehhez nyújt segítséget, azt gondolom, a határvadász-toborzás, amely nagy erővel zajlik. Tisztelettel kérdezem államtitkár úrtól, hogy miként áll jelenleg a toborzás, mennyien jelentkeztek eddig határvadásznak, kik azok, akik a jövőben biztosítani fogják a határainkat. Köszönöm a választát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úré a szó, parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Jó hírt tudok mondani önnek és az ország nyilvánosságának, hiszen a mai napig közel ötezen érdeklődtek és több mint 1350-en jelentkeztek már határvadásznak, 1352 határvadász jelentkező van, akiknek a kiképzését be fogjuk indítani és el fogjuk végezni. A kormány biztosítja az ehhez szükséges anyagi feltételeket, és egyébként a határvédelmi feladatok ellátásához szükséges forrásokat is teljes mértékben biztosítja.

Meg fogjuk valósítani a kormánynak azt a döntését, hogy 3 ezer határvadással bővítjük a rendőrség létszámát, aminek eredményeképpen azt tudom

mondani, hogy úgy a mai napon is, holnap, holnapután és a jövőben is megvédjük Magyarországot, megvédjük a magyar déli határt, és teljesítjük az uniós kötelezettséget. Magyarország számíthat a rendőrökre, határvadászokra *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, honvédekre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Ön miért túri azt az emberekben félelmet keltő gyakorlatot, hogy a letelepedési kötvénnyel eddig már 16 ezer külföldi letelepedését engedték meg, akik között elítélt orosz bűnöző is van, s ezzel a Fidesz pénzért eladja Magyarország biztonságát?”** címmel. *(Orbán Viktor: Ez már volt!)* Gúr Nándor képviselő úré a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Egy érvénytelen népszavazás után, ahol 100 ezer ember egyhavi fizetését tapsolták el, most azt kell hallgatni öntől az előbbiekben, hogy a letelepedési kötvény sikeres konstrukció; pénzt hoz az országba, és pénzt nem visznek ki az országból.

Komolyan gondolja azt, amiről beszél? Emlékszik biztosan, a Gazdasági bizottság keretei között még Rogán Antal volt a bizottság elnöke, amikor elindult a történet. Azt hiszem, hét offshore típusú cég került megbízásra. Azt kell látni, hogy a haverok jól járnak tényleg a buliban, tehát ők kaszálnak, miközben az emberek forrásokat buknak el. *(Orbán Viktor dr. Semjén Zsolttal beszélget.)* Miniszterelnök úr, nyugodtan idefigyelhet, nem kell máshova beszélni, mondom én önnek azt, amit tudnia kell. *(Derűltség és moraj a kormánypárti padsorokban.)*, mert úgy látom, nem tudja, úgy látom, nem képes a kollégáit abba a helyzetbe hozni, hogy önnek valós, igaz számokat mondjanak a letelepedési kötvénnyel kapcsolatosan. Csak 3800 azok száma, azoknak a letelepedési kötvényeknek a száma, amelyek eladásra kerültek. Nagyjából 16-18 ezer fő tekintetében az érintettség az, ami megmutatkozik. Százmilliárd forint az a haszon a haveroknak, amelyet elvesznek a bizniszből. Tudja, mennyi ez? 100 000 millió forint. Ebből Miskolc összes családi házáat fel lehetne vásárolni.

Azt kellene eldöntenie, miniszterelnök úr, hogy ezt tényleg jó konstrukciónak tartja-e vagy azt, hogy a forrásokat, amelyeket bizonyos értelemben az emberektől elvesznek, hogyan forgassa majd vissza az emberekhez. Tudja, ezeknek az offshore típusú cégeknek a pénzei, hasznai mind-mind visszafizetésre kerülnek majd - de ki állta? Az emberek által. Ön ezt tartja jó útnak? Ön ezt tartja követendő példának? Azt gondolom, hogy ezen érdemes lenne elgondolkodni.

Pénzért mindent? Pénzért eladják akár Magyarország biztonságát is? Mindegy, nem számít semmi, csak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a haverok jól járjanak? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Orbán Viktor miniszterelnök úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Azon gondolkodom, hogy helyes-e, hogy déjà vu érzésem van. Ez nem volt már? Vagy ilyenkor lehet akárhányszor? Mi a szabály itt? *(Derűtség.)*

ELNÖK: Minden kérdés mehet.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ha lehet akárhányszor, akkor válaszolni is lehet akárhányszor. Először is szeretném világossá tenni, hogy demokratikus párt nem szokta megkérdőjelezni azt, hogy a demokrácia működtetéséhez pénzügyi forrásokra van szükség. Azt kell mondanom, hogy még az MSZP-frakciótól sem sajnáljuk a pénzt, mert anélkül nem működik a demokrácia.

(15.00)

Önök meg még a népszavazástól is sajnálják. Megismétlem: ha egy ország számára élethalálkérdekről van szó, akkor az elköltött pénznek, ha kell, a többszörösét is készen álltunk volna elkölteni. Ennyit erről a kérdésről.

Ami nem világos, pontosan hogyan függ össze a letelepedési kötvénnyel, de úgy tűnik, hogy az ön esetében nem okoz nehézséget ennek az összeköttetésnek a megteremtése. *(Bangóné Borbély Ildikó: Pénzért megvehet bármit...)*

Egy kis füllentésért sem megy a szomszédba, ha jól látom. *(Dr. Szakács László: Pintér mást mond!)* 2016. szeptember 18-ig 2807 fő kapott Magyarországon letelepedési engedélyt. Ráadásul az se világos, hogy pontosan miről is beszél ön. Az előbb sem értettem képviselőtársa mondandóját. Arról van szó, hogy emberek megvásárolnak magyar államkötvényeket; a magyar államkötvény után pedig a magyar állam kamatot fizet, ennyi. *(Bangóné Borbély Ildikó: Vissza kell fizetni...)* Azért volt szükség erre a konstrukcióra, mert 2011-2012-ben olyan helyzetben volt Magyarország, amikor kétséges volt, hogy a piacokon lejegyzik-e a magyar államkötvényeket, hiszen különböző erős pénzügyi nyomások alatt voltunk. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Ezért találtuk ki ezt a rendszert, ami egyébként Európában ismert rendszer. Ez beváltotta a hozzá fűzött reményeket.

Nekünk két célunk volt: legyen biztonságos - ez az -, és legyen sikeres, vagyis megvegyék az államkötvényeket. Minden államkötvény után kell kama-

tot fizetni. Ezek után semmivel nem kell többet fizetni, mint bármilyen más államkötvény után. Akkor hol keletkezik itt a veszteség, tisztelt hölgyeim és uraim? *(Demeter Márta közbeszól. - Dr. Szakács László: De négyszeresen...)* Ez Magyarország számára egy sikeres, biztonságos és eredményes konstrukció. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra Gúr Nándor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Az ön számára, miniszterelnök úr, ezek szerint az a biztonság, amikor bűnözők bejönnek ebbe az országba, mondjuk, ennek a kötvénynek a jóvoltából. Az ön számára az a biztonság és az a haszon, amikor a haverok pénzhez jutnak, 100 000 millió forintos nagyságrendben, az offshore, meg az offshore típusú cégeken keresztül.

Az ön számára viszont, úgy látom, hogy nem tiszták a viszonyok, mert jó lenne, ha mondjuk, Kontrát államtitkár úron túl Pintér miniszter úrral is beszélne, mert Pintér miniszter úr maga olyan számadatokat ismer el, amelyek messze felülhaladják azokat, amikről ön beszél.

Legalább azzal tisztában kellene lenni, ha már beleáll a letelepedésikötvény-konstrukció védelmébe szégyenletes módon, hogy mi van ennek a történetnek a hátterében. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Így van.)* Az van a hátterében, miniszterelnök úr, az van, hogy a haverok jutnak a lóvécskához, amit meg majd az emberek fognak visszafizetni, négyszeres áron. 6 milliárd forinttal ma is többbe kerül, mint ha a piacról finanszíroznánk ezt a történetet. Nem is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* kell a válasza, miniszterelnök úr, nincs rá szükség. *(Derűtség az ellenzéki pártok padsoraiból. - Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Én azért tisztelettel kérdezem a miniszterelnök urat, hogy... *(Orbán Viktor: Nem akarok tolatkodni, köszönöm szépen. - Derűtség a kormányzó pártok padsoraiból.)* Köszönöm szépen. *(Herínges Anita: Ez egy beismerés!)*

Tisztelt Országgyűlés! Volner János képviselő úr, a Jobbik frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Miért nem tesz semmit a Kormány a dolgozó magyar emberek munkabérének érezhető emelése érdekében?”** címmel. Volner János frakcióvezető úré a szó, parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön nagyon sok mindent harcolt már 2010 óta. Rögton azzal kezdődött, azért harcolt, hogy a Legfelsőbb Bíróságnak különböző fideszes delegáltjai legyenek; hogy az Országos Bírósági Hivatalt egy fideszes európai parlamenti képviselő felesége vezesse; hogy az Állami Számve-

vószerk vezetője is egy fideszes képviselő legyen. Ezekben a küzdelmekben egy volt közös: ön mindig a Fidesz belpolitikai érdekeit szolgáló küzdelmeket folytatta le, azonban soha nem harcolt azért, hogy a magyar embereknek érezhető béremelésben legyen része, hogy felszámoljuk Magyarországon a dolgozói szegénységet.

És, miniszterelnök úr, amikor ön azzal védekezik, hogy a kormánynak csak a minimálbér-emelésen keresztül van lehetősége beavatkozni a folyamatba, tudja, mit emeltek önök 2010 óta, miniszterelnök úr? A minimálbért alig, a minimálbér közterhét viszont a kétszeresére emelték.

És még egy összefüggést a figyelmébe ajánlok, miniszterelnök úr. Ha ön most megnézi a leggazdagabb nyugat-európai államokat, azt nézheti, hogy Magyarországon az egy főre jutó gazdasági teljesítmény nagyjából feleakkora, mint a leggazdagabb nyugat-európai államokban, azonban a bérbeli különbség hatszoros-hétszeres a nyugat-európai államokhoz képest. Miniszterelnök Úr! Ez nem mutat egyebet, mint hogy ebben az országban, Magyarországon megtermelődik ennek a béremelésnek a fedezete.

Nem azt akarjuk, hogy holnaptól már németországi munkabérek legyenek, azt azonban igen, hogy ön kormányfóként tegyen annak érdekében, hogy Magyarországon érezhető béremelés valósuljon meg, mert ahogy rámutattam, ennek a béremelésnek megvan a fedezete. Megvan a fedezete a 8-9 százalékos személyi jövedelemadónak; megvan a fedezete a minimálbéreseket könnyítő adókönyvitéseknél és adócsökkentéseknél is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza a miniszterelnök úr a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Jó híreim vannak az ön számára. A 2010 előtti időszakban elmentben a reálbérek három és fél éve folyamatosan nőnek Magyarországon; korábban csökkentek, most nőnek. Tudja a különbséget: az egyik lefelé megy, a másik fölfelé. *(Derültség a kormányzó pártok padsoraiból.)* 2016 első hét havában 7,4 százalékkal emelkedtek a reálkeresetek.

Amit ön a minimálbérrel mond, az sajnos nem igaz, illetve ízlés kérdése. 2010-ben 73 500 forint volt a minimálbér, 2016-ban 111 ezer forint - soha nem volt példa ilyen rövid idő alatt ekkora emelésre. *(Dr. Szakács László közbeszól.)*

Az OECD-országok rangsorában 2010-2015 között hazánkban nőtt a legnagyobb mértékben a minimálbér. Az egészségügyi dolgozók bérrendezésére 300 milliárd forintot fordítottunk. A szakorvosok és a kórházi szakgyógyszerészek bére két ütemben, összesen 207 ezer forinttal nő. Az alapellátásban dolgozók 2010 óta 41 százalékos finanszírozási többletet kaptak, ez az idén is folytatódik. Az ápolók bére 2019-re átlagosan 65 százalékkal emelkedik.

A pedagógusok esetében öt év alatt átlagosan mintegy 50 százalékos béremeléssel lehet számolni. A felsőfokú végzettséggel rendelkező bölcsődei nevelők szintén megkapják ezt. Nekik idén januárban egy lépésben, 40-60 ezer forint között emelkedett a bérük. A felsőoktatásban dolgozók esetében 2018-ig 27 százalékkal emelkedik a bér. Első lépésként januárban 15 százalékkal nőtt az illetményük.

A szociális és gyermekvédelmi dolgozók, 93 ezer dolgozó: 2014-ben bevezettük a bérpótlékot, a bértörlesztést, 35 milliárd forintot költöttünk erre. 2015 nyarán 30 százalék illetményemeléssel indultak a rendőrök, 2019-ig 50 százalékkal *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* fog nőni a bérük.

Nem szeretném, ha úgy éreznék, hogy a kormány sikerpropagandát folytat, ezért szeretném aláhúzni, hogy mindez csak azért volt lehetséges, mert Magyarországon az emberek hajlandóak voltak dolgozni. Ennek a fedezetét ők teremtették meg. Köszönettel tartozunk érte. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra Volner János frakcióvezető úr a szó, parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Miniszterelnök Úr! Először is meg szeretném köszönni, hogy az OECD-t és a minimálbért együtt hozta szóba. Javasolom, hogy nézze meg, hol a legnagyobb a minimálbér adóterhelése az OECD-tagállamok közül. Hát, az ön által vezetett Magyarországon.

Amiről ön beszél, miniszterelnök úr, hogy a minimálbér hogyan változott - a bruttó összege valóban ennyit változott. A nettója alig nőtt, a közterhei meg a kétszeresére nőttek. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Így van!)* Tehát, miniszterelnök úr, ahol lehetett mozgástér arra, hogy ön a dolgozói szegénység ellen tegyen, pont a kiszolgáltatott minimálbéreseknél, ott a közterheket emelték a kétszeresére, és a minimálbér összege alig nőtt.

Ennek a következménye az, miniszterelnök úr, hogy elvándorolnak a magyar emberek. Nem azért, mert a németországi munkabért nem keresik meg, hanem azért, mert nem jönnek ki hónapról hónapra, és küzdenek azzal, hogy a sárga csekkjeiket befizessek. Én még egyszer kérem önt, miniszterelnök úr, számolja fel a dolgozói szegénységet ezekkel az adókönyvitésekkal. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra Orbán Viktor miniszterelnök urat illeti a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Már csak egy dologhoz kell megjegyzést fűznöm. Többedszer mondom, hogy a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt nem tudja elfogadni azt, hogy az ellenzéki

padsorokból rendszeresen megtámadják a külföldön munkát vállalókat. Nem értem, miért emlegetik negatív összefüggésben azokat a magyar embereket, akik rendkívül sok nehézséget és kockázatokat vállalva külföldön dolgoznak. *(Sneider Tamás közbeszól. - Dr. Szakács László: Marokkó szintjén vagyunk.)* És nem csak külföldön dolgoznak, tisztelt ellenzéki képviselők. Olvashatták a tegnapi adatokat: 1000 milliárd forintot küldtek haza. Miért bántják őket?

Fel szeretném szólítani az ellenzéki pártokat, hogy ne támadják és ne bántsák azokat a magyar embereket, akik akármilyen okból is - akármilyen okból is, ahány élet, annyi ok - úgy döntöttek, hogy külföldön próbálják megkeresni a kenyérrevalót *(Dúró Dóra: Miért mentek el?)*, és közben gondolnak a hazájukra, és hazaküldenek 1000 milliárd forintot. Ezek az emberek elismerést és megbecsülést érdemelnek. Köszönöm. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Közbeszólás ugyanonnan: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mivel segítette/segíti a kormány a tanévkezdést?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. *(Dr. Hoffmann Rózsa jelzésére:)* A képviselő asszony máris jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. A képviselő asszonyé a szó, parancsoljon!

(15.10)

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Egy hónapja, hogy megkezdődött a 2016/17-es tanév, és elhalkulni látszanak a „jaj, de nehéz a tanévkezdés” kezdetű dallamok. Mindazonáltal maradt itt egy olyan ellentmondás, amelynek tisztázása talán hasznos lesz itt a parlamentben.

A 2016/17-es tanévben több mint 1,5 millió diák kezdte meg tanulmányait, illetve kezdődött meg a nevelésük óvodában, általános iskolában, gimnáziumban, szakgimnáziumban és szakiskolában. Ez egy tény.

Tény az is, hogy a 2011 decemberében elfogadott köznevelési törvény alapján, azóta is tartott módon felmenő rendszerben az általános iskolások mind ingyen kapják meg a tankönyveiket - ez ebben az évben azt jelenti, hogy már az egész alsó tagozat ingyen kap tankönyvet, továbbá azok a szociálisan rászoruló felső tagozatosok vagy gimnazisták is, akiknek a körét jogszabály kijelöli.

Tény az is, hogy soha kormány ennyit nem fordított gyermekétkeztetésre, mint a mi kormányunk. Ez 2016-ban már 71,74 milliárd forint. Tény az is, hogy ez az összeg 2010-ben, az utolsó szocialista

kormány idején készült költségvetés alapján mindössze 29 milliárd forint volt.

Tény az is, hogy 2013 szeptemberétől fokozatosan nő, rendeletekben meghatározott módon a pedagógusok bére, és hogy a Klebelsberg Központ költségvetése is rendbe jön.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nem értem, hogy az ellenzéki képviselők miért mondják azt, hogy romokban az oktatás, hogy a kormány nem figyel a gyerekekre és az oktatásra. Kérem, segítsen eloszlítani az ellenzéki képviselők kételyeit! *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, az ellenzéki képviselők egy részének nagyon nagy lelkiismeret-furdalása van, mert az ő idejükben arról szóltak a hírek, hogy hány iskolát zárnak be. Összesen 381 helyen zártak be iskolát a kormányzásuk alatt.

Ott arról szóltak a hírek, hogy mennyivel kevesebb pedagógus dolgozik. 15 ezer pedagógust bocsátottak el, többek között azokból az iskolákból, abból a 381-ből, amelynek az ajtajára lakatot tettek.

Arról szóltak a hírek, hogy mennyivel csökken a pedagógusbér. Egyhavi mértékkel csökkent 2008-ban a pedagógusoknak a bére, ez az az ok, amiért inkább csak a hibát keresik általában, és nem hajlandók ezeket az eredményeket elismerni. De látjuk a Jobbik részéről is, hogy lassan már nem lesz olyan volt SZDSZ-es oktatáspolitikai szlogen, amit ne vennének át, és a véleményüket ne változtatták volna meg már számtalan kérdésben az oktatásüggyel kapcsolatban. Mi ezzel szemben igyekeztünk a tankönyvek piacát egy profittermelő ágazatból egy valódi közszolgáltatás tenni, ezért sikerült 40 százalékkal csökkenteni a tankönyvek árát, de a családok egy jó része most már nem kell hogy ezt közvetlenül megtapasztalja, hiszen, ahogy a képviselő asszony is mondta, felmenő rendszerben most már az első négy, jövőre már az első öt osztályban mindenki ingyenesen kap tankönyvet, nem csak azok, akik szociális módon rászorulnak.

A gyermekétkeztetés terén csak egy számpárt hadd mondjak: a legkisebb gyermekek esetében korábban 92 ezer gyermek kapott ingyenesen enni, most 318 ezer. Nem csodálom, hogy emellett az ellenzék nehezen talál fogást a gyermekétkeztetés területén.

Szeptember 1-je hosszú-hosszú évek óta a tanévkezdés időpontja, de immáron többedik esztendeje, 2013 óta minden évben a pedagógusbér-emelésnek is az időpontja. E hét szerdáig fogják megkapni a pedagógusok idén is a megemelt bérüket, a

szeptemberi bért, ami október 5-éig kerül folyósításra, most fogják megkapni, és ismételten magasabb lesz, amit októberben látnak a bankszámlájukon (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), mint amit augusztusban láthattak. Köszönöm szépen, innen folytatom. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces válaszra Hoffmann Rózsa képviselő asszony, úr... asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Ugyan nem értettem, amit az elnök úr mondott, de gondolom, hogy megadta nekem a szót, úgyhogy van még pár másodpercem, hogy válaszoljak.

Köszönöm szépen az államtitkár úrnak a válaszait. Felsorolta azokat a tényeket, amelyeket mindannyian tudunk, ismerünk és tapasztalunk, és az emberek is, akikkel beszélgetünk a városokban, falvakban, tudják ezt, mert éppen a gyermekük ingyen étkezik, meg ingyen kapta meg a tankönyvet. Ezért én változatlanul nem értem ezeket az ellenzéki vádakokat, amelyek meglátásom szerint nem igazak.

Szeretnék azonban egy témára reagálni, ez pedig az iskolák bezárása, amelyek fájdalmasan megtörténtek a szocialista kormányzás ideje alatt. Ezzel szemben 2010-2011 óta, amikor is törvénybe iktattuk a kisiskolák létezésének lehetőségét, egyetlenegy iskolát nem kellett bezárni a szülők akarata ellenére (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és ez óriási eredmény, úgyhogy ehhez csak gratulálni lehet. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces válaszra Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Bezárások helyett most már felújításokról, karbantartásokról, korszerűsítésekről tudok beszámolni.

Idén nyáron gázkészülék- és kazánkarbantartásra, -felújításra 203 intézményben került sor, nyílászárók javítására 181 iskolában került sor, iskolakifésztésre 616 iskolában került sor az idén nyáron, tornaterem-karbantartásra 71 iskolában, tetőjavításra 122 iskolában, mosdófelújításra 205 iskolában. Idén szeptember 1-jétől 21 958 új tanulói szék és 12 147 új iskolapad került az iskolákba, és 1329 vadonatúj iskolai tábla is a diákok rendelkezésére áll. Ebből is látható, hogy több milliárd forintos saját forrásokból azokban az iskolákban, amelyeket korábban megpróbáltak leamortizálni és becsukni, igyekszünk felújításokat végrehajtani, hogy minden gyermek Magyarországon a legkorszerűbb körülmények tudjon tanulni - ebben még sokévnnyi feladatunk van.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Blabla vagy az igazság?**” címmel. Hadházy Ákos képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Egy kicsit meg vagyok illetődve, mert nagyon régóta szerettem volna önnel beszélni, még akkor, amikor az ön cégében dolgoztam. (*Lázár János: Melyik cégben tett szert dolgozni?*) Azt mondta Horváth István polgármester úr, hogy a főnököt nem lehet elérni; nem lehet elérni - most mégis tudok kérdezni. (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból.*)

Néhány esetben, például a trafiktörténetnél szerettem volna önnel beszélni, és szerettem volna önnek akkor beszélni, amikor előttünk Horváth István és Ács Rezső alpolgármester megbeszélést, hogy hogyan fognak egy óvodát túlárzni. Emiatt még nem kerestem volna önt, viszont Ács Rezső alpolgármester elmondta nekünk, hogy ma az uniós pénzek elosztása úgy történik Magyarországon, hogy megjelenik nálunk, Szekszárdon egy budapesti cég, azt mondja, hogy hoztam egy projektet, mindent el fogok intézni, meg fogom nyerni nektek, azt is elintézem, csak cserébe azt kérem, hogy én nyerjem meg a projektet, és én kapjam a végén a pénzt. Ha ez nektek nem kell, nem jó, akkor megyek egy várossal tovább, mert itt is elhangzott a kvóta szó, van egy kvótám, amit én eloszthatok.

Az a kérdésem, miniszterelnök úr, hogy ön szerint igazat beszélt-e Ács Rezső - azóta most már - polgármester úr, illetve ha igazat beszélt, akkor továbbra is fenntartja-e ezt, hogy csak az ellenzék blablál a korrupcióról; ugye, ezt szokta ön mondani. Ha viszont Ács Rezső hazudott, akkor hogyan kell értékelni ezeket a mondatokat, tehát azt, hogy úgy történik az európai uniós pénzek elosztása Magyarországon, hogy lejön egy cég, azt mondja, hogy hoztam egy projektet, megírom nektek, megnyerem nektek, cserébe azt kérem, hogy én legyek a kivitelező, és ha nem, akkor kvótám van, megyek egy várossal tovább? Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Orbán Viktor miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Arra szeretném kérni önt, hogy amennyiben az állam nevében ilyen cég jelent meg, akkor azonnal tegyen feljelentést. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces válaszra Hadházy Ákos képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tettem feljelentést, zajlik is ez. Sok olyan dolog van, ahol már önök... *(Közbeszólások a kormány-pártok soraiból. - Az elnök csenget.)* Sok olyan dolog van már, ahol a kormány maga elismerte, hogy szabálytalanságok történtek, ugye, így szokták mondani a lopást, hogy szabálytalanság történt. A Farkas Flórián vezette roma önkormányzatnak az ügyében 1,6 milliárdot kér vissza a magyar kormány a roma önkormányzattól.

Továbbra is azt kérdezem, hogy ha ön szerint itt eltűnt egy pénz, továbbra is fenntartja-e azt, hogy ma Magyarországon csak az ellenzék blablál a korrupcióról. Erre nem válaszolt, hogy fenntartja-e azt az állítását, hogy ma Magyarországon csak az ellenzék blablál a korrupcióról.

ELNÖK: Egyperces viszonzásra a miniszterelnök urat illeti a szó, amennyiben élni óhajt vele.

(15.20)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Nem értettem a kérdést, szabad megismételni? *(Zaj. - Dr. Hadházy Ákos feláll.)*

ELNÖK: Erre a házszabály, miniszterelnök úr, nem tesz lehetőséget. *(Közbeszólás a Fidesz sorai-ból: Akkor mondja mikrofon nélkül!)*

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Akkor próbáljuk meg a jövő héten! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Witzmann Mihály, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A számok önmagukért beszélnek**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen. Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Képviselő úré a szó, parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy a mindennapi életünk közben néha érdemes megállni egy percre, és számba venni, hogy milyen eredményeket értünk el közösen elsősorban a gazdaság területén.

A KSH nemrégiben frissítette az elmúlt évekre vonatkozó adatokat, amelyek mindannyiunk számára tanulságosak lehetnek, szerencsére pozitív értelemben. Az adatokból jól látható, hogy a folyamatosan növekvő magyar gazdaság különösen kiemelkedő teljesítményt nyújtott 2014-ben. A növekedés már

akkor 4 százalékos volt, nagyobb, mint a korábbiakban mért értékek. 2015-ben tovább csökkent az állam eladósodottsága is, ugyanis az államadósság a GDP 74,7 százalékára teljesült, a hiány pedig a GDP 1,6 százaléka volt. Ez pedig még a korábban közölt 2 százalékos szintnél is jobb értéket eredményezett.

Folytatva a sort, örömmel mondhatjuk, hogy a költségvetés 2016-ban is jól alakul, hiszen augusztusban csupán 274 milliárd forint volt a deficit. Ilyen alacsony hiányra az elmúlt időszakban nem volt példa, a számok alapján pedig úgy tűnik, hogy ebben az évben is alacsonyabb lesz a hiány a kormány által kitűzött 2 százalékos célnál. Biztató adat az is, hogy a foglalkoztatottak száma 3,2 százalékkal ismét magasabb, jelenleg mintegy 4 millió 386 ezer fő. Az összességében 135 ezer fős növekedéshez a hazai elsődleges munkaerőpiac közel 130 ezer fővel járult hozzá. A munkanélküliség mindeközben 5 százalék alá esett, ilyen alacsony rátát pedig a rendszerváltás óta nem mértek hazánkban. A legfontosabb adat azonban az, hogy 2010 óta a közel 12 százalékos értékről mintegy 4,9 százalékra csökkent a munkanélküliség. A jó irány visszaigazolásként értelmezhetjük azt is, hogy szeptember 16-án a Standard & Poor's hitelminősítő intézet a befektetési kategóriába sorolta a magyar államkötvényeket. Úgy vélem, hogy az általam említett kedvező gazdasági folyamatok megfelelőképpen igazolják, hogy a korábban sokak által támadott, olykor rendhagyó gazdasági reformok valóban működnek, és érdemes volt vállalni az ezzel kapcsolatos küzdelmeket.

Tisztelettel kérdzem államtitkár urat, hogy az emberek mindennapi életében hol fognak érzékelhetően jelentkezni a folyamatosan javuló gazdasági teljesítmény pozitív hatásai. Köszönöm válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Tállai András államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr...

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr, hadd fejezzem be - öné a szó. *(Derűtség.)*

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Bocsánat. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar gazdaságpolitika eredményes. *(Derűtség.)* A kormány gazdaságpolitikájának sikereit, ahogy ön is elmondta, képviselő úr, a számok bizonyítják. Ezek közül is a legfontosabb szám a gazdasági növekedés mércéje. Ha a gazdasági növekedés jó és fenntartható, akkor van munkahely, van adóbevétel, minden van. Magyarországon a második negyedévben 2,6 százalékos mértékű volt a gazdasági növekedés. Ezt a sikert akkor tudjuk igazán értékelni, ha ezt nemzetközi

viszonylathoz hasonlítjuk. Az Európai Unióban a növekedés mértéke átlagosan 1,8 százalék volt, tehát Magyarországon másfélszer akkora növekedés volt, mint az Európai Unióban. A növekedés mértékét számolva, ezzel a második leggyorsabb növekedést értük el. De ha nagyobb távlatban vizsgáljuk a gazdasági növekedést, például 2010-hez viszonyítottan, ott is komoly eredményeink vannak, hiszen láthatjuk, hogy a növekedés mértéke meghaladja a 10 százalékot. De ha 2014-hez viszonyítjuk, ott is 6 százalékos növekedést tudunk felmutatni.

A másik fontos mutatószám, amit ön is említett, az a munkanélküliségi ráta alakulása Magyarországon. Keveset beszélünk róla, de el kell mondani, hogy Magyarországon javult az Európai Unióban a legjobban a munkaerőpiaci aktivitás, azaz Magyarországra jöttek haza legtöbben honfitársaink vissza dolgozni. Például az egyik szám: a munkaerőpiacon részt vevők száma 54,9 százalékról 63,9 százalékra nőtt. Ha ezt összehasonlítjuk a környező országokkal, akkor láthatjuk, hogy Magyarország teljesítménye kiemelkedő ebben a kérdésben is.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Egyperces viszonzásra megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a választát. A korábban elhangzottakkal kapcsolatban annyival egészíteném ki, hogy a Standard & Poor's szerint 2016 és '19 között Magyarország GDP-je a korábbi 2 százalék helyett átlagosan 2,5 százalékkal növekedhet majd. Ugyanez a hitelminősítő azt is elismeri, hogy a pozitív fizetési mérleg, az államadósság devizaarányának határozott csökkenése, valamint az önfinanszírozási program révén is jelentősen mérséklődött az ország és a hazai pénzügyi szektor sérülékenysége is.

Várakozásaik szerint a jelenlegi folyamatok mellett az államadósság GDP-arányos mértéke 2019-re akár 70 százalék alatti értékre is süllyedhet. A KSH tájékoztatása szerint a tavalyi GDP 287 milliárd forinttal mintegy 33 999 milliárdra emelkedett, de a megelőző években is nagyságrendileg 30 és 220 milliárd közötti növekedés volt megfigyelhető. A foglalkoztatottsággal összefüggésben pedig fontosnak tartom kihangsúlyozni, hogy bizonyos szektorokban, például a balatoni vendéglátásban is már-már munkaerőhiány tapasztalható. *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Azt gondolom, hogy a szakképzés folyamatos fejlesztésével, a lehetőségekhez mért munkaadói béremelésekkel és természetesen demográfiai megoldásokkal ezek is kiküszöbölhetők lesznek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár úr viszonzása következik. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az egy percben azt szeretném kihangsúlyozni, hogy a számok nemcsak a magyar gazdaság szereplőit győzték meg, hanem a nemzetközi intézményeket és befektetőket is. Így többek között kiemelkedően jó véleménnyel van a magyar gazdaságpolitika teljesítményéről az IMF, az az IMF, akinek megköszöntük a szolgáltatásait a 2010. évben. De érkezett a hivatalos felminősítés is, hiszen májusban és szeptemberben két nemzetközi hitelminősítő is befektetésre ajánlott kategóriába emelte Magyarországot. Ez nagyon komoly megtakarítást jelent a költségvetés számára, de ami ettől sokkal fontosabb, hogy befektetőket vonz Magyarországra, Magyarországról azt állítják, hogy hiteles, kiszámítható, és fenntartható gazdaságpolitikát folytat. Azt gondolom, hogy Magyarország gazdaságpolitikai kilátásai is jók. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „**Mi lesz még?**” címmel. Szakács László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Elnök Úr! Sikertelenség, kudarc és botrányok. Nagyjában-egészében ez az, ami jellemzi a Magyar Nemzeti Bank *(Zaj, felzúdulás, közbeszólások a Fidesz soraiból.)* elmúlt időszakban lévő működését. 2015 elején, három hónap alatt, az önök felügyelete mellett három nagy pénzügyi szolgáltató dőlt össze. Önöknek nem az a dolga, hogy ezt felderítsék, önöknek az lett volna a dolga, hogy ezt megelőzzék, de a felelősséget nem vállalja.

Kis hazánkban, Unortodoxiában a gazdaságpolitika most sem kiszámítható, potyognak a különadók, ideiglenes adók maradnak, önök nem adnak jó tanácsot, nem emelik fel a szavukat, csak annyit tudunk meg, hogy önnek nagyon sok a rokona; nem járnak rosszul az unokatestvérei, és még azt is mondta, hogy ebből több mint száz van. *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiban.)* Én viszont azt gondolom, hogy a devizahitelek forintostításából származó extra-profitját a Magyar Nemzeti Banknak ön kiszervezte az alapítványába. Azt mondta, hogy ez el fogja veszíteni a közpénzjellegét. Önnek nem volt igaza, ön tévedett. Ezt bíróság mondta ki. Azt mondta, hogy nem kell ezeknek az alapítványoknak közbeszerzési eljárást folytatni. Önnek nem volt igaza, ön tévedett. Önnek általában mostanában nincsen igaza.

Azt szeretném megkérdezni, most, hogy nem tudják ellátni a pénzügyi stabilitáshoz, a pénzügyi szektor stabilitásához fűződő feladataikat, a gazdaság átláthatóságához, kiszámíthatóságához fűződő

feladataikat, viszont látjuk a botrányokat, hónapról hónapra van valami új, vállalják-e a felelősségüket, vagy lesz-e esetleg valami új dolog.

(15.30)

Nem fogom idehozni, a magánélet szentségére én is vigyázok; itt ez az új szerelem. Mi szükség volt erre? Miért volt erre szükség? *(Derűltég és közbeszólások a kormánypartok soraiban. - Az elnök csejget.)* Miért volt erre szükség, hogy ez itt a Ház előtt is legyen? Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban. - Közbeszólások a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy gondolom, képviselő úr, hogy ön olyan kérdést tett föl a végén, amire ebben a Házban senkinek nem szükséges válaszolnia. *(Folyamatos közbeszólások.)* De kérem majd, hogy a kérdése elejére válaszoljon elnök úr, akit tisztelettel köszöntök. Parancsoljon, elnök úr, öné a szó.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! 2013 tavaszától önök folyamatosan támadják a Magyar Nemzeti Bankot, a jegybank új vezetését, közöttük a jegybank elnökét. Teszik ezt először a jegybanki politikákkal: támadták az alapkamat-csökkentést, hogy majd nagy baj lesz belőle; nem lett, sőt. Támadták az önfinanszírozási programot, hogy baj lesz belőle; nem lett, sőt, nagy siker lett. Támadták a növekedési hitelprogramot - *(Dr. Józsa István: Azt nem.)* tényleg? -, hogy abból is nagy baj lesz; hát nem, nagyon jó lett, 34 ezer magyar kis- és középvállalat jutott kitűnő hitelhez.

Önök ezt követően, miután ez nem jött be, támadták a felügyeletet *(Dr. Józsa István: Az bejött.)*, hogy minek kellett a felügyeletet és a jegybankot összevonni. Hát azért, képviselő úr, mert 15 évig nem vette senki észre, hogy egy jól körülhatárolható kör a pénzügyi rendszerben csúfságokat művelt. 15 hónap alatt az összevont felügyelet megtalálta a csalárdágokat, leleplezte azokat, és látjuk az eredményt.

Önök utána nekimentek az Értéktár-programnak, hogy minek is kellene külföldre szakadt értéktárgyakat Magyarországra visszahozni. Aztán rájöttek, hogy jó dolog, így aztán azt már nem támadták. Ezt követően azonban elkezdtek támadni a jegybanki alapítványokat. Itt bemutattak egy bohózatot, bemutattak egy blöffsorozatot, és miután lelepleződött, mentek tovább a magánélet felé. De erre, ugye, ön már most nem tért ki. *(Derűltég a kormánypartok soraiban.)*

Mi következik? Ez folytatódik. Önök támadják Magyarországot, a magyar államot, a kormányt és a jegybankot, mi pedig a családokkal és a vállalatokkal építjük Magyarországot. Ez következik. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyperces viszonzásra Szakács László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Onnan folytatom, ahol ön is befejezte: nem családokkal, egy családdal. Ön mondta, száz unokatestvére van. Ők anyagilag valahogyan mindig jól járnak. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiban.)* Ők anyagilag valahogyan mindig jól járnak ebből.

Itt ülnek mögöttem Quaestor-károsultak is, és azoknak a pénzügyi szervezeteknek... *(Derűltég és közbeszólások a kormánypartok soraiban. - Az elnök csejget.)* A páholyban.

ELNÖK: Képviselőtársaim, kellő komolyságot kérek! *(Folyamatos zaj. - Az elnök ismét csejget.)* Arra kérem a kormánypartai képviselőtársaimat, engedjék meg, hogy Szakács László képviselő úr befejezze a kérdését. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. Pontosan fogok fogalmazni: a páholyban ülnek itt mögöttem Quaestor-károsultak. Ők is nagyon örültek az ön szavainak, biztosan most már aztán megnyugtatta őket.

Az látszik, hogy amit önnek el kellett volna végezni, azt ön nem végezte el, amit nem kellett volna, azt elvégezte. Spekulál, ingatlanba fektet a Magyar Nemzeti Bank, a brexit elől menekülő cégeknek próbál fészket építeni most már Magyarországon, és Csekonics báróként azzal a pénzzel, ami a devizahitelek forintosításából Magyarországon az MNB-ben maradt *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ön úgy gazdálkodik, ahogyan akar. Ezt számon fogjuk kérni, azért, mert ezeknek hosszú az elévülési ideje. Nekünk meg hosszú az emlékezetünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Matolcsy György elnök úré a szó. Parancsoljon, elnök úr!

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Élt és alkotott Magyarországon egy egészen kiváló konferanszié, Kellér Dezső. Írt egy csodálatos könyvet, a címe: A pesti hervasztók. Hervasztók, tudja, akik rossz hírt, rémhíreket terjesztenek, próbálják visszafogni az országot a jókedvtől, az örömtől, a boldogságtól. Nos, azt írta Kellér Dezső, hogy nincs rájuk szükség. Én csatlakozom hozzá. *(Derűltég és taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Varju László képviselő urat arra kérem, pár perc türelemmel legyen addig, amíg mindazon képviselőtársaim, akik halaszthatatlan, fontos hivatali ügyeik intézése érdekében elhagyják az üléstermet, azt zavartalanul megtehessek. *(Zaj.)* Arra kérem képviselőtársaimat, akiknek most távoznuk kell az ülésteremből, hogy azt lehetőleg minél gyorsabban és minél zavartalanabban tegyék meg, hogy folytatni tudjuk a munkánkat. *(Rövid szünet. - Számos képviselő elhagyja az üléstermet.)* Köszönöm szépen megértésüket és együttműködésüket.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr: „Az elmúlt hét eseményeivel kapcsolatosan” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, ötperces időkeretben ön a szó.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Meg vagyok győződve, hogy az elvándorlás a képviselők részéről viszonylag felgyorsul, ha meg kell hallgatniuk mindazt, hogy az elmúlt héten a népszavazási kampány közepette mit követtek el.

De mielőtt erre rátérnék, azért szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy erre azért van szükség, mert például ma délelőtt itt az egyik képviselőtársunk arra hívtak fel a figyelmet, hogy ez az álnépszavazás eredményes lett volna, ha ezt más országban bonyolítjuk le. Kedves képviselőtársaim, ha más országban meglévő házszabályok alapján tudnék beszélni, akkor a házszabály szerint a Demokratikus Koalíciónak Orbán Viktor miniszterelnök beszédére vonatkozóan lehetett volna válaszolni. De önök ezt megakadályozták, de meg nem úszhatják, ez egészen biztos.

Fogalmazzuk egyszerűen! Egy bukott népszavazásra alkotmánymódosítással válaszolni politikai gazemberség. Amikor egy kormány népszavazást ír ki, akkor engedélyt kér a néptől, hogy megtegyen valamit. Az érvénytelen referendum pedig azt jelenti, hogy a nép nem adott engedélyt önöknek, nem adott engedélyt az Orbán-kormánynak, hogy folytassa az eddigi politikáját, arra pedig végképp nem, hogy módosítsák az Alaptörvényt. A népakarattal nyíltan szembefordulni a nép elárulása, tisztességtelen és erkölcstelen.

Éppen ezért nem lehet szó nélkül hagyni, hogy a miniszterelnök ma a bukott népszavazás után arról beszélt, hogy módosítani fogja az Alaptörvényt. Ha a népszavazás érvényes lett volna, akkor ez kötelessége lenne a kormánynak, de mivel érvénytelen lett, ezért a kormány nem teheti meg, hogy felhatalmazás híján saját ötletei alapján cselekedjen. A népakarat tehát tegnap azt fejezte ki, hogy a kormány nem módosíthatja az Alaptörvényt.

A Demokratikus Koalíció magatartása szerint eddig sem vett részt az illegitim Alaptörvény módosításában. A népszavazás bukása után pedig végképp nem fog ilyet tenni. A Demokratikus Koalíció

semmilyen formában nem tudja támogatni a magyarok véleményének, javaslatának a semmibe vételét. Ezúton arra kérjük a többi demokratikus ellenzéki képviselőt is, hogy cselekedjenek ehhez hasonlóan, és ne vegyenek részt az Alaptörvény módosítását célzó vitában, tárgyalásban, szavazáson sem.

Az elmúlt napokban, sőt, mondhatnánk azt, hogy az elmúlt hónapokban lezajlott kampány azonban hordoz olyan jellegzetességeket, amelyekre ki kell térni. Májustól augusztus végéig meghatározó közvélemény-kutató cégek 50 százalékot meghaladó részvételt jósoltak. Az augusztus végén, szeptemberben induló kampányunk és kampányok eredményeként egymillió emberrel lettek kevesebben, akik a részvételükkel akartak véleményt nyilvánítani, távolmaradásukkal döntöttek úgy, hogy nem kérnek az álnépszavazásból.

(15.40)

Az orbáni számokkal szemben, amelyeket egyébként ma délelőtt hallottunk, egy 50 ezer eurós kampány fordult szembe egy 50 millió eurós kampánnyal. Ezért ez tudott eredményre vezetni. Tehát hangsúlyozom még egyszer: az ellenzék 50 ezer eurós kampányával szemben a kormány 50 millió eurót költött a kampányára.

Itt az ideje, hogy önök elszámoljanak az eltékozolt óriási összeggel! Itt az ideje annak, hogy azok a fideszes polgármesterek, akik egyébként a város és a falu pénzéből kampányoltak, levonják a következtetést, visszafizessék ezt az eltékozolt pénzt, és a pártelnökökük kérésének megfelelően ne jelöltessék magukat a legközelebbi választásokon. A Fidesz közpénzen folytatott propagandájával szemben ez a helyzet is bizonyítéka annak, hogy az ellenzék politikai stratégiája és hozzáállása e tekintetben eredményes volt, és éppen ezért döntöttek helyesen az emberek a távolmaradással.

Végezetül pedig néhány kivizsgálásra váró kormányzati magatartásra szeretném felhívni a figyelmet. Hazugság, gyűlöletkeltés és megfélemlítés jellemezte önöket, amikor a Magyar Televízió mindent alulmúlóan nyilvánított véleményt. Gyűlöletről szólt, amely sok városban megjelent, és tisztességtelenség, amikor önkormányzati és kormányzati tisztségviselőket biztattak kampányolásra. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Dr. Józsa István tapsolva: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „Hány fát akarnak még kivágni a 2018-as választásokig?” címmel Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP frakcióvezetője. Parancsoljon, frakcióvezető asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Több mint ötszáz egészséges fát vágott ki az Orbán-kormány Budapest terü-

letéről az elmúlt három-négy évben, és a 2018-as választásig még egy egész erdőnyi, 3 ezer fa pusztítása várható, ha az esztelen kormányzati tervek megvalósulnak. Az egész Európában példa nélküli fairtásnak észszerű magyarázata nincs, oka viszont van: a jelenlegi hatalom a fővárosban és az ország más városaiban is építési telekként tekint a zöldterületekre, a beruházásokat hátráltató mellékkörülménynek nézi a fákat, és nem hajlandó tudomásul venni, hogy az egészséges környezethez való jog olyan alkotmányos alapérték, amelyet semmilyen politikai irányzat nem kérdőjelezhet meg.

Amikor a fákról beszélünk, mindig az emberre is gondolunk: a városlakókra és arra a rengeteg ökológiai szolgáltatásra, amelyet a városban a fák nyújtanak. Radó Dezső - talán nagyon kevesen ismerik -, a magyar zöldmozgalom egyik legendás figurája és a Fővárosi Kertészeti Vállalat egykori igazgatója, fogalmazta meg azt az összefüggést, hogy „A ház csak fával együtt kelti az emberi lakóhely benyomását.” A fák szén-dioxidot kötnek meg, oxigént bocsátanak ki. Egy 80 éves lombos fa képes egy felnőtt ember teljes oxigénszükségletét fedezni. A fák párástíják a levegőt, pormentesítik, valamint a párologtatás és az árnyék együttes hatásával hűsítik a levegőt akár 6-7 fokkal a környezethez képest. Lefogják a zajt, a lombkorona visszaveri a hanghullámok egy részét, csökkentve a zajártalmat. Ha ezt a sok jótéteményt mind számszerűsíténénk, kiderülne, hogy minden egyes élő városi fa milliós értéket képvisel, és nem is csak elméletben. Fás utcában, fákkal borított parkok közelében nem véletlenül drágábbak a lakások, hanem azért, mert az ember fás környezetben érzi jól magát.

Ezt minden józan ember tudja, egyedül a kormány képviselői tesznek úgy, mintha még nem halottak volna róla. Az elmúlt években a Kossuth térről több mint 200 fát vágta ki indokolatlanul és értelmetlenül. A József nádor tér összes fáját elpusztították egy magánberuházásban épülő parkológarázs kedvéért. A Dagály strand területéről eddig száz egészséges fát tüntettek el. Az Orczy-parkban 140 fa esett áldozatul az eddigi ténykedésüknek. Ezek a barbár növényirtások már megvalósultak, de a kormányzati tervek még ijesztőbbek. A Római-part területén 1500, a Városligetben 600-800, az Orczy-parkban további 130, az Etele úton 175, a Gül baba türbójénél 50, a Nagymező utcában 34 fával akarnak végezni a közeljövőben.

Az indokok a legtöbbször nevetségesek. A Kossuth téren például a fák betegségére hivatkozva vágta ki tökéletes egészségi állapotban lévő fák tucatjait, miközben az a néhány hársfa, amit meghagytak a Kossuth szobornál, mert nem zavarta a kilátást, alig vegetál. A Gül baba türbójénél pedig arra hivatkozva akarnak famészárlást rendezni, hogy az ott lévő nyírfák nem illenek a majdani török kert mediterrán hangulatába. Ilyen indoklást azonban a közterületi növények kezelésével foglalkozó legmagasabb rendű

jogszabály, a vonatkozó rendelet ugyanúgy nem ismer, mint ahogyan városi környezetben a nem őshonos fák kivágásához sem megfelelő jogalap az a tény, hogy esetleg invazív növényekről van szó.

A kormány sorozatosan megsérti az alkotmányt, a környezetvédelmi törvényt és az említett rendeletet a szisztematikus fairtással. A fák gyors likvidálásához ki is alakították a megfelelő gyakorlatot, hiszen az ehhez segítségül hívott V. kerületi kormányhivatal délután kiadja az engedélyt, amely a kifüggesztési kötelezettségre és az esetleges fellebbezésekre való tekintet nélkül azonnal jogerőre emelkedik, a fákat pedig egy elparavánzott területen hajnalra már ki is vágják, mielőtt a lakosság észbe kaphatna és tiltakozhatna. Úgy viselkednek, mint a sötétben járó tolvajok - nem a lakosok, hanem az illetékesek -, és úgy is bánnak az emberekkel, amikor ellopják tőlük az egészséges környezetet és az életminőséget.

Szűk másfél év, 18 hónap van hátra a következő választásig. Egyedül a fővárosban havonta közel 200 fa eshet addig áldozatul a kormány elvakultságának. Most kellene végiggondolni, hogy valóban erre kérétek és kaptak-e fölhatalmazást az emberektől, és hogy az egészséges környezet ér-e többet, vagy a fák helyére öntött beton meg a fapusztító beruházások során zsebre rakott milliárdok. Köszönöm szépen. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Az elhangzottakra Vargha Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A képviselő asszony felszólalásában egyetlen mondat van, azt hiszem, amellyel mindannyian egyet tudunk érteni, mégpedig az, hogy minden fa nagy értéket képvisel. De a felszólalása alapvetéseiben is hibás megállapításokat tartalmaz.

Dramai képet fest a fák pusztításáról, köztük a Városliget fáinak pusztításáról is. De ha a helyszínre fáradna és megnézné, akkor láthatná, hogy a Liget megújítása és egy évtizedekig tartó elhanyagoltság felszámolása folyik a Városligetben. *(Schmuck Erzsébet: Az!)* Nem tudom, tudja-e a képviselő asszony, hogy milyen mértékben hagyták a Városliget faállományát elődeink pusztulni. Ma olyan ez a Városliget, mint egy szabadtéri kórház, a faállomány több mint 80 százaléka beteg vagy ápolásra szorul.

És ez nem kifogás, hanem szakemberek megállapítása természetesen. Hiszen a Városliget nemcsak egy közpark, hanem egy urbanisztikai és kulturális jelenség is. E fejlesztés során a beruházással jelentősen nőni fog a Városliget zöldterülete, a jelenlegi 60-ról 65 százalékra. Tehát, azt gondolom, pusztításról nem beszélhetünk, és nemcsak mennyiségi, de minőségi megújításra is sor kerül a Városligetben. Lesz egy táj- és kertépítészeti tervpályázat, amely a Ma-

gyar Tájépítészek Szövetségével együttműködésben került előkészítésre.

A Városligetben 6465 darab fa található. Ebből 143 darab élet- és balesetveszélyes és azonnal kivágandó, ez 2,2 százalék. Sajnálatos módon 606 darab 5-10 éven belül kivágandó, rossz állapotú, ez 9,4 százalék. Ezenkívül még 73 darab tuskó is található. Ez 1,1 százalék, a tájidegen kivágandó fák aránya 5,6 százalék, 364 darab. A legmegdöbbentőbb tény és szám, azt gondolom, hogy 85,2 százaléka a fáknak, 5506 darab ápolásra szorul a Városligetben. Mindösszesen 137 darab egészséges fát találunk itt. Ez az összes fának csupán 2,1 százaléka.

Ha ön abban hinne valóban, hogy lehet más is a politika, akkor elfogadná a Városliget megújítását támogató több mint 80 jeles értelmiségi által is képviselt álláspontot, miszerint hiszünk abban, hogy vannak választásokon átívelő, mindannyiunk, a jelen és az eljövendő generációk érdekét szolgáló felelős fejlesztési programok. Meggyőződésünk szerint a Liget Budapest-projekt is ezek közé tartozik. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(15.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Ikotity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője: „Az LMP törvénymódosítással segíti a kivándorolt magyar fiatalok hazatérését” címmel. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Az LMP sokszor beszélt már arról, hogy ha nem sikerül visszafordítani a jelenlegi elvándorlási folyamatot, akkor egy unokák nélküli ország leszünk. A különböző statisztikákból tudjuk, hogy az elmúlt években havi szinten 5-10 ezer fő hagyta el ezt az országot. Tudjuk azt is, hogy a kivándorlási folyamat gyorsuló tendenciát mutat. Nem túlzás azt állítani, hogy idén akár 150-200 ezer fiatal is elmehet az országból. Ijesztően magas a kivándorlást tervező fiatalok aránya is. Az LMP egy saját programjában, a „Retúr” elnevezésű programban kimutattuk, hogy a diákok kétharmada foglalkozik azzal a gondolattal, hogy külföldön keres majd munkát magának.

A kivándorlás fő oka, hogy a magyar fiatalok úgy tapasztalják, hogy itthon nem jutnak egyről a kettőre: továbbtanulás, munkavállalás, lakáshoz jutás, családalapítás; komoly akadályokkal kell szembesülniük nagyon gyakran. Ezekről a kérdésekről is sokat beszéltünk már, de nézzük meg a mérleg másik serpenyőjét! Mi a helyzet a hazatérni szándékozó fiatalokkal?

Itt két fő problémát kell kiemelni. Egyrészt a kormány nem hívja vissza a fiatalokat Magyarországra. Legutóbb, amikor Varga Mihály a magyar munkaerőhiányról beszélt, akkor eszébe sem jutott

megemlíteni, hogy több százezer magyar fiatal dolgozik külföldön, és esetleg az ő hazacsábításukkal lehetne kezelni ezt a mára már egyre súlyosbodó munkaerő-problémát. Varga Mihály európai vendégmunkásokat szeretne itthon látni a magyar fiatalok helyett. De itt is megemlítjük a megbukott „Gyere haza, fiatal!” programot, amely a valódi kormányzati cselekvés hiányát szimbolizálja. Másrészt pedig nemhogy nem hívják haza a fiatalokat, de a jelenlegi szabályok egyenesen akadályozzák a hazatérésüket. A magyar állam, nem túlzás ezt állítani, nehezíti a visszatérni szándékozó kivándorolt magyarok életét.

Hadd emeljünk ki két példát! Elsőként: ha valaki kivándorolt, és hosszabb távolmaradását be is jelentette, és már nincs legalább egy éve magyarországi lakcíme, akkor előfordulhat, hogy csak nagyon nehezen és drágán tud visszatérni a hazai társadalombiztosítási rendszerbe, egész egyszerűen ki lehet esni a biztosítást nyújtó kategóriából. Ilyenkor marad a nagyon drága, OEP-pel kötött különmegállapodás havi több mint 50 ezer forintért.

A másik példánk: a kormány egyik legfontosabb családi támogatását, a családi otthonteremtési kedvezményt, a CSOK-ot sem tudják sok esetben a hazatérni szándékozók igénybe venni, különböző adminisztratív akadályok miatt. Itt a határidők lehetetlenségéről van szó, egyszerűen nem lehet időben beszerezni külföldről a szükséges igazolásokat. Hadd idézzek egy hozzánk is elküldött levélből! Egy érintett írja: „Kétségbeesetten fordulunk önökhöz, mert egy joghézag lehetetlenné teszi, hogy arra jogosult családként - sok más családhoz hasonlóan - felvegyük a CSOK-ot. Az elmúlt öt évben egyetlen nap szünet nélkül dolgoztam az Egyesült Királyságban, előbb alkalmazottként, majd betegápolóként, amit önálló vállalkozói jogviszonyban végeztem. Az Egyesült Királyság nyakatekert és időigényes bürokratikus rendszere miatt ki vagyunk zárva a hazai CSOK lehetőségéből, hiszen nem tudunk időben megfelelő igazolást felmutatni. Úgy gondoljuk, hogy ez jogtalan és törvénytelen, hiszen minden feltételnek megfelelő családként nem tudjuk igazolni a jogviszonyunkat, így nem részesülhetünk a CSOK-ban.”

Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika szerint nagyon fontos lenne, hogy legalább ezeket az adminisztratív akadályokat megszüntessék. Tárt karokkal kell várni azt, aki haza akar jönni. Visszakapcsolódásukat a hazai társadalombiztosításba azonnal lehetővé kellene tenni, illetve azonnal lehetővé kell tenni számukra a családtámogatások igénylését is. Ennek érdekében törvénymódosítási javaslatot nyújtottunk be, amelynek lényege, hogy minden olyan magyar állampolgár esetében, aki korábban rendelkezett biztosítási jogviszonnyal, és más államban való munkavégzést követően tér haza Magyarországra, a mostani egy év helyett elég legyen 90 napos magyarországi tartózkodást igazolnia. Ez biztosítaná, hogy aki valóban külföldi munkavállalás után jön haza, az ne kerüljön az adminisztráció miatt méltánytalanul hátrányba, de ezt

a könnyítést mások ne használhassák arra ki, hogy járulékfizetés nélkül kapjanak ellátást.

Továbbá arra szólítjuk fel a kabinetet, hogy a családi otthonteremtési kedvezmény igénylésének feltételeit változtassák meg. Tegyük lehetővé a külföldről hazatérők számára is a támogatások azonnali igénylését! A határidőkkel és igazolásokkal való bajlódás senkit ne zárjon ki a kedvezményből, amennyiben ténylegesen megfelel a feltételeknek. Bízunk benne, hogy megteszik a megfelelő lépéseket önök is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ a kormány nevében Vargha Tamás államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány továbbra is mindent megtesz annak érdekében, hogy a magyar emberek, a magyar fiatalok itthon képzeljék el jövőjüket, s ennek következtében ma Magyarország jobb s vonzóbb hely egy fiatal számára, mint 2010-ben volt.

Ugyanakkor úgy gondoljuk, hogy természetes, ha egy fiatal hajt a kíváncsiság, a kihívás, hogy kipróbálja magát külföldön is, s akik az Európai Unión belül vállalnak munkát, nem kivándorolnak, hanem élnek a szabad munkahely- és lakóhelyválasztási jogukkal. Az Európai Unió fontos vívmánya és az európai uniós állampolgároknak joga, hogy szabadon vállalhatnak munkát más uniós tagállamban. Az Európai Unió és a baloldal jelenlegi bevándorláspolitikája azonban nemcsak a schengeni rendszer által biztosított szabad mozgást, hanem a szabad munkaerő-áramlást is fenyegeti, mert a növekvő terrorveszély és a kontrollálatlan népvándorlás miatt a nemzetállamok a határzárás, a munkaerőpiaci korlátozás felé mozdulnak el. Nem bevándorlókkal, hanem az uniós polgárok szabad munkavállalásának erősítésével kell az Európai Unió munkaerőpiaci igényeit kielégíteni.

Magyarország ugyanakkor jó úton jár, hiszen a felére csökkentettük a fiatalok munkanélküliségi rátáját. Az utóbbi évek fiatalokra koncentrált kormányzati foglalkoztatási programjai tették azt lehetővé - leginkább a munkahelyvédelmi akcióterv és az ifjúsági garanciaprogram -, hogy jelentős előrelépést tegyünk az otthonteremtés támogatásában is. Mindemellett a bérfelzárkóztatás vonatkozásában is sikerekről számolhatunk be. A KSH adatai szerint 2010-2015 között a reálbérek - a családi kedvezmény hatását is figyelembe véve - nemzetgazdasági szinten átlagosan 15,4 százalékkal emelkedtek, ami csaknem kétszeresen haladta meg a GDP növekedését. Az idei évkezdés pedig nagyon erős volt, a bruttó átlagbérek 5,9 százalékkal múlták felül az egy évvel azelőtti szinteket, amire 10 éve nem volt példa. Az év első 7 hónapjában a nettó keresetek emelkedése a személyi

jövedelemadó mértékének egy százalékpontos csökkentése következtében a bruttó bér átlagát meghaladó mértékű, 7,5 százalék volt, tehát nem igaz az az állítás, hogy alacsonyan tartjuk a béreket.

Tehát az ifjúsági garanciaprogram, amely egy átfogó rendszer, s amely a fiatalok élethelyzetének javítását, munkanélküliségük csökkentését tűzte ki céljává; vagy a munkahelyvédelmi akcióterv, amely 2013. január 1-jén lépett életbe, és kedvezményezettjei a munkaerőpiaci szempontból hátrányos helyzetű munkavállalók; vagy a „Fiatal gazda” program, amely a vidéki térségekből történő elvándorlás megfékezését célozza, amely főként az aprófalvakat, perifériákat és a keleti országrészt érinti súlyosabban; vagy az elmúlt évtizedek legnagyobb otthonteremtési programja, amely jelentősen hozzájárul a fiatalok lakhatási körülményeinek javításához és elősegítheti a magyarországi családtervezést, itthon tartva ezáltal a fiatalokat. Tehát ezek a programok mind-mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a fiatalok itt, Magyarországon megtalálhassák a lehetőségeket, és ezek a programok természetesen az adminisztrációs akadályokat folyamatos felülvizsgálat során megszüntetik. Így elmondhatjuk, hogy a kormány jó úton jár, és a magyar reformok ezen a területen is működnek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Német egység napja: falak helyett hidakat Közép-Európába!” címmel jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(16.00)

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Ma, október 3-án egy Magyarországgal szoros, baráti kapcsolatokat ápoló állam, Németország nemzeti ünnepére és annak határon átvélt üzenetére szeretném felhívni a figyelmet, egyúttal pedig a Jobbik nevében gratulálni szeretnék a német nemzetnek és a Német Szövetségi Köztársaságnak a mai évfordulóhoz.

Huszonhat évvel ezelőtt, 1990. október 3-án vonták fel először a Német Szövetségi Köztársaság zászlaját a berlini Bundestag épülete előtt, betetőzve ezzel a második világháború utáni megosztottság eredményeként létrejövő két német állam közjogi egyesülését és elkezdve egy új, közös építkezést. Huszonhat éve Németország minden október 3-án megemlékezik a német egység napjáról, mellyel nemcsak a németiség történelmének egyik legszomorúbb időszakát sikerült lezárni, de meggyőződésem, hogy a berlini fal leomlása és a mesterségesen szétszakított két Németország egyesülése a világ számára is a hidegháború végső lezárását jelentette.

Mi, magyarok a német néppel voltunk a szétszakított pillanataiban is, hiszen a mi nyugati hatá-

rainkat is ugyanaz a vasfüggöny zárta le, amely Németországban és Berlinben családokat, barátokat szakított el egymástól évtizedeken keresztül. Mi ezekben a nehéz időkben is barátként tekintettünk a német népre. Amikor pedig eljött az idő, Magyarország tevőlegesen is hozzájárult a vasfüggöny lebontásához. Büszkék vagyunk arra, hogy ezzel nemcsak a megosztott Európa részeit elválasztó falak leomlásához járulhattunk hozzá, de Németország újraegyesítésében is érdemeket szerezhettünk.

Németország és a német nép pedig értékelte akkori erőfeszítéseinket, és az akkori események ma, huszonhat év után is élnek mindkét nemzet emlékeiben, szilárd alapot adva a német-magyar kétoldalú kapcsolatok minél harmonikusabb fejlődésének. Örülünk annak, hogy miközben Magyarország akkor maga is egy rendszerváltás nehézségeivel nézett szembe, segíthetett az egységre vágyó németeknek, majd alig pár hónappal később már mint két szabad állam kezdhettük meg együttműködésünket.

Míndez persze nem jöhetett volna létre annak a sok német embernek, vezetőnek a munkája nélkül, akik hittek a német egységben, és hittek abban, hogy a zarnoki hatalommal ránk kényszerített megosztottságnak egyszer vége szakad. Szeretném ezúton is megragadni az alkalmat, hogy külön kiemeljem a néhai Helmuth Kohl német kancellár munkásságát, akinek irányításával a két német állam egyesülése egy sikeres történelmi korszak kezdetévé válhatott abban az időszakban, amikor Európa más részein nem sikerült a változásokat az emberek javára fordítani. Németország egyesült és Európa stabilitásának egyik garanciájává vált azokban a kilencvenes években, amikor sok országban a stabilitás csak távoli ábrándnak tűnt.

Azóta huszonhat év telt el, és bár nyomokban néha még felsejlik az egykori megosztottság távoli emléke Németország keleti és nyugati területei között, bátran kimondhatjuk, hogy a német egység a múlt század végének egyik egyértelmű sikertörténete. Ez a német nép érdeme, mely bátran és joggal lehet büszke a mögöttünk álló évek sikereire.

A XX. század sajnos az embereket elválasztó falak, kerítések századává vált. Bízunk benne, hogy a XXI. század a hídépítés századává válik, ahogy azt a német nemzeti ünnep idején házigazdája, Szászország is szorgalmazza az idei év „Hidakat építeni” mottójával. Úgy gondolom, hogy ez az üzenet Közép-Európában ma talán mindennél aktuálisabb és fontosabb.

Ezeréves közös történelmünk kihívásai bebizonyították, hogy Közép-Európa nemzetei csak együtt, egymásért kiállva érhetnek el tartós eredményeket, sikereket. Azt is láttuk ugyanakkor, milyen, ha megosztottak vagyunk. Elég, ha a mindannyiunk számára tragikus ötvenes évekre gondolunk, amikor a keleti blokk országaiban fellángolt a szabadság utáni vágy és öntudatos polgárok vonultak utcára a szabadságért. Így történt ez 1953-ban Berlinben és

1956-ban Budapesten is. Sajnos, a zarnoki hatalom akkor vérbe fojtotta küzdelmünket. Bár a történelemben nincs helye feltételezéseknek, bizony az embernek eszébe jut néha, mit is érhattünk volna el, ha sikerült egy időben, összefogva kiállnunk egy szabaddal világot itt, Közép-Európában.

Éppen ezért örömmel tölt el, amikor ma az egész térségünkben, így Németország és Magyarország között is az összefogás szándékát látom. Meggyőződésem, hogy a barátságunk közel három évtized alatt csak szorosabbá vált és újabb szép fejezetekkel gyarapodott. Éppen ezért azt hiszem, joggal bízhatok abban, hogy az 1990 óta kiépített kapcsolataink a jövőben még szorosabbá válnak.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom ennek szellemében többször is hangsúlyosan kiállt a magyar-német kapcsolatok fontossága mellett. Meggyőződésünk, hogy sikeres magyar-német kapcsolatok nélkül nincs sikeres Magyarország és nincs sikeres Közép-Európa. Ennek szellemében szeretném jókívánásaimat kifejezni a Német Szövetségi Köztársaság és a német nemzet felé a német egység napja alkalmából. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Vargha Tamás államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogyan képviselő úr elmondta, ma, október 3-án ünnepli Németország a német egység napját, immár huszonhatodik alkalommal. Olyan német állami és osztársadalmi ünnep ez, amely szorosan kötődik hazánkhoz, Magyarországhoz is, hiszen a kelet-közép-európai népek egymást erősítő forradalmi teremtették meg a német és az európai újraegyesítés beteljesítésének előfeltételeit, és ehhez Magyarország döntően járult hozzá.

A magyar határnyitás beteljesítette azt a folyamatot, amelynek megelőző történelmi állomásai voltak az 1953-as kelet-berlini munkásfelkelés, az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc, az 1968-as prágai tavasz és az 1980-81-es lengyelországi megmozdulások a Szolidaritás vezetésével. Az 1989-es és 90-es év a magyar és az európai történelem egyik fordulópontját képezi. Ebben Magyarország szerepe kitüntetett volt nemcsak a magyarországi elnyomó rendszer felszámolásában, de a vasfüggöny és a berlini fal lebontásában, Németország és Európa újraegyesítésében is.

A tavalyi és az azt megelőző évben ünnepeltük a magyar határnyitás és a német egység megvalósulása negyedszázados évfordulóját. A közös rendezvényeken magyar és német közjogi méltóságok is részt vettek. Örömmel fogadtuk Merkel kancellár 2015 februári budapesti látogatását. Az összetartást erősí-

tették a visegrádi négyek államfőinek és Gauck német államfőnek mind az öt országban megrendezett emlékező találkozóit. Az államfő ellátogatott Budapestre, és közösen emlékeztünk Lipcsében a legendássá vált hétfői tüntetések helyszínén is. A magyar kormány a „magyar-német barátság éve” mottóval sikeres kulturális programsorozatot rendezett.

A magyar-német kapcsolatokat rendkívüli módon megerősítette a magyar határnyitás a keletnémet menekültek előtt, amit a német nép nem felejtett el. A Bundestag berlini épületének, a Reichstagnak a falán máig emléktábla hirdeti a magyar határnyitás emlékét, a magyar és a német nép barátságát.

Németország a negyedszázados évfordulón hangsúlyt helyezett Magyarországnak a sorsfordító 1989-es eseményekben betöltött szerepére való emlékezésnek. Liselotte Cyrus nagykövet asszony 2014-ben a határnyitás 25. évfordulóján a határnyitás napjára áthelyezve ünnepelte a német egység egyébként október 3-ára eső napját, és óriásplakátokon „Danke Ungarn” felirattal mondott köszönetet a magyar népnek a negyedszázad előtti bátor tettért. 2015-ben, a német egység megvalósulásának 25. évfordulóján Claudia Roth, a Bundestag alelnöke volt a német nagykövetség díszvendége a német egység napja alkalmából rendezett ünnepségen, ahol köszönetet mondott az 1989-es magyar határnyításért.

Elmondhatjuk tehát, hogy a magyar-német kapcsolatoknak gazdag múltja, rendkívül sokrétű jelene és meggyőződésünk szerint hosszú, aktív és baráti jövője van és lesz. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője „Vitéz jákfai Gömbös Gyula emléke előtt adózva” címmel jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nyolcvan évvel ezelőtt, 1936. október 6-án halt meg a magyar történelem egyik legnagyobb formátumú, ám a marxista és a liberális történetírás által hazugságok és féligazságok alapján szándékosan démonizált magyar miniszterelnöke, Vitéz jákfai Gömbös Gyula.

Gömbös katonaként becsülettel végigharcolta az első világháborút, ezért generációja más tagjaihoz hasonlóan elementáris sokként hatott rá Károlyi Mihályék hazaáruló kormányzása, a kommunizmus magyarországi rémuralma, a trianoni országcsontítás és a mindezeket követő súlyos gazdasági válság. Ambíciózussága és tettvágya gyorsan a politika irányába lendítette az 1920-ban Törökzentmiklós nemzetgyűlési képviselőjévé választott Gömbös Gyulát. A kormánypártot azonban 1924-ben elhagyta, mert hazánk újraépítését csak a belső erőforrások felhasználásával tartotta elképzelhetőnek, ezért elutasította a népszövetségi kölcsön felvételét és ezzel

Magyarország kiszolgáltatását a nemzetközi tőke ellenőrzésének. Többedmagával, köztük Eckhardt Tiborral, valamint Bajcsy-Zsilinszky Endrével megalapította a Magyar Nemzeti Függetlenségi Pártot, közismertebb nevén a fajvédő pártot, ám négy év ellenzéki politizálás után kiegészített Bethlennel és visszatért a kormánypártba. 1928-29 között honvédelmi államtitkár, majd honvédelmi miniszter, 1932. október 1-jétől pedig miniszterelnök lett.

(16.10)

Második hivatali idejét azonban már nem tudta kitölteni, tragikusan fiatalon, alig 50 évesen, 1936. október 6-án végzett vele krónikus vesebaja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Leopold von Ranke, a professzionális történetírás egyik XIX. századi megalapozója szerint a történelemben minden kort a saját mércéjével kell mérni. Azaz tilos a retrospektív történelemszemlélet, történelmi személyiségeink múltbeli tetteinek jelen helyzetből történő bírálata. Gömbös esetében ez azt jelenti, hogy szavainak, tetteinek tartalmát saját korának viszonyai között kellene vizsgálni. Ráadásul az egész életművet tekintve, mint ahogyan ezt tesszük például Nagy Imre esetében is, aki ezáltal magasztosulhat egy Rajk Lászlóhoz hasonló véreskezű, padláslesöprő kommunista gyilkosból az '56-os forradalom mártír miniszterelnökévé.

Tisztelt Országgyűlés! Balliberális történészek azonban rendre ráolvassák Gömbösre mindenféle kontextus vagy további vizsgálat nélkül, hogy fajvédő és antiszemita volt. Csakhogy a fajvédelem kapcsán Gömböst és többek között a németekkel való későbbi szembefordulásuk miatt ma nagyra becsült Eckhardt Tibort és Bajcsy-Zsilinszky Endrét is az a generációs életérzés vezette a fajvédő párt megalapításakor, hogy Trianon, a kommunista rémuralom, a mindent elemésztő gazdasági válság és a külpolitikai elszigeteltség miatt nemzetünk végveszélybe került, ezért minden eszközzel erősíteni kell és védeni a beolvadástól, a felemészítődéstől.

Való igaz, hogy Gömbös kezdetben gyengíteni akarta a hazai zsidóság kezében összpontosuló tőke befolyását, különösen igaz ez a spekulatív tőkére, miközben állami hitelekkel kívánta erősíteni a keresztény magyarság hazai gazdasági térnyerését. Ám történelmi tény az is, hogy a Tanácsköztársaság vezetői és a kommunista diktatúra működtetői között kiemelkedő volt a zsidó származásúak aránya, ezért a világháborút túlélte generációban súlyos bizalomvesztés alakult ki a zsidósággal szemben. Emellett pedig fontos hangsúlyozni azt is, hogy kormányra kerülve, 1932. október 1-jei programbeszédében kijelentette: „A zsidóságnak pedig nyíltan és őszintén azt mondom, revideáltam álláspontomat. A zsidóságnak azt a részét, amely sorsközösséget ismer el a nemzettel, éppen úgy testvérenek kívánom tekinteni, mint magyar testvéreimet.” De talán még ennél is fontosabb történelmi tény az, hogy semmilyen származási,

vallási vagy egyéb alapon diszkriminatív intézkedést nem hozott, és évekkel az első zsidótörvények megszületése előtt elhunyt.

Gömbös valóban első európai vezetőként találkozott Hitlerrel, ám Németország, ahogyan most, úgy akkor is Európa vezető gazdasági nagyhatalma volt, amelynek piacait szomjazta a csőd szélén álló Magyarország, különösen a magyar agrárium. A közeledés tehát elsősorban gazdasági célszerűségeken alapult, ezt pedig megerősíti az a kevesek által tudott tény, hogy Gömbös ugyanezen céloktól vezetve Kelet-Európából az elsők között vette fel a diplomáciai kapcsolatot a Szovjetunióval is. Miniszterelnöksége alatt hazánk kilábal a válságból, és újra fejlődő pályára állt.

Tisztelt Országgyűlés! Teleki Pált ma már csak egy szűk szellemi kör tartja Magyarországon a holokauszthoz vezető út kikövezőjének, ám egy-másfél évtizeddel ezelőtt ez még egyáltalán nem így volt. Magam őszintén remélem, hogy hazánkat a gazdasági világválságból kivezető, országunk függetlenségét, nemzetünk gazdasági, társadalmi és kulturális felemelkedését politizálása alaptételének tekintő és a nemzeti önérdeket, nemzeti öncélúságot hangsúlyozó egykori miniszterelnök történelmi szerepének újraértékelése is hamarosan elkezdődhet majd. A Jobbik Magyarországért Mozgalom ugyanis úgy gondolja, hogy nemzeti emlékezetünkben vitéz jákfai Gömbös Gyula helye a legnagyobb magyar államférfiak között van. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, válasz van-e. *(Jelzésre:)* Igen. A kormány nevében Vargha Tamás államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, a két világháború közötti Magyarország történelmének meghatározó politikusai között foglal helyet vitéz jákfai Gömbös Gyula, aki rövid katonai pályafutás után, kilépve a haderőből, politikai pályára lépett. Életének, politikusi működésének biografikus igényű feldolgozása részben már megtörtént, kormányának, külpolitikai tevékenységének, illetve az általa vezetett párt, pártok programjainak bemutatása úgyszintén.

Tényleges katonai pályája igen rövid volt. 1912 októberében kezdte tanulmányait a bécsi császári és királyi hadiiskolán, és 1914-ben befejezte azt. Ezt követően különböző beosztásokban teljesített szolgálatot a közös haderőben, illetve a Magyar Királyi Honvédségben. A világháború során elnyerte a harmadosztályú katonai érdemkeresztet a hadi díszítmenyekkel és kardokkal, három ízben tüntették ki az ezüst katonai érdeméremmel, a katonai érdemkereszt szalagján kétszer a kardokkal, egy alkalommal

érdemelte ki a bronz katonai érdeméremmel, a katonai érdemkereszt szalagján a kardokkal, és megkapta a Károly-csapatkeresztet is.

1919. május 31-től hadügyi államtitkári tiszteletet vállalt, majd 1920. június 1-jével, kiválva a tényleges szolgálatból, végleg a politikusi pálya mellett döntött.

Ez a pályafutás, a politikai pályafutás elválaszthatatlan a két világháború közötti magyar történelem egészének megítélésétől. Országgyűlési képviselőként, honvédelmi miniszterként és miniszterelnökként sokat tett az ország gazdasági és katonai értelemben vett fejlődéséért, amelynek következtében Magyarország gazdasága 1920 és '38 között felzárkózott Európa középmezőnyéhez. De tevékenysége természetesen nem korlátozódott a hadügyminiszterségre és a hadsereg fejlesztésére, még ha ezeket mindvégig a szíven viselte is. Programja, a nemzetközi nagypolitikába való bekapcsolódása pályájának értékelését és méltatását kiemeli a szűken vett honvédelmi perspektívából.

Az egyáltalán nem állítható, hogy az elmúlt évtizedekben a társadalom és a történész szakma hallgatással mellőzte volna munkásságát. Sokat tettek politikusi, így katonai tevékenységének alaposabb megismerése és a közvéleménnyel való megismertetése érdekében. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Meddig még?” címmel jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez év március óta több mint 1500 kilakoltatás történt Magyarországon. És bár a Kúria előtt tüntetők mellett számos hitelkárosult-szervezet és a Jobbik képviselői is rendre felhívják a figyelmet a kibontakozó társadalmi és szociális katasztrófa-helyzetre, a migrációs referendum árnyékában egész egyszerűen a kormány nem volt hajlandó foglalkozni ezzel a kérdéskörrel.

Sőt, odáig jutottunk, hogy amikor a Jobbik építő szakmai javaslatokat fogalmazott meg, például egy tömeges, állami háttérű otthoneremtési és bérlakás-építési program keresztülvitelét, akkor a Fidesz-frakció adott ki egy olyan közleményt, amelynek lényege az volt, hogy a migrációs szorítás árnyékában kimondottan veszélyes egy szociális alapú bérlakás-programnak még a felvetése is. Nagyon udvariatlannak és otrombának találtuk ezt a megnyilvánulást, ennek ellenére felhoztuk sokszor megoldási javaslatainkat. De most már, hogy a referendumon is túl vagyunk, tulajdonképpen nincs kifogása a Fidesz-KDNP-nek arra vonatkozóan, hogy miért nem hajlandó helyzetbe hozni a magyar fiatalokat, miért nem hajlandó helyzetbe hozni azokat, akik kilakoltatás előtt állnak vagy már kilakoltatták őket. Hiszen látható, hogy az elérhető ingatlanok hiánya, a bérla-

kások, otthonok hiánya egész egyszerűen lehetetlen helyzetet teremt. Sokan nem képesek hol lakni, megint mások olyan albérleti díjakat kell kifizessenek, amelyek megnyomorítják a családi kasszát. Elég csak a Budapesten vagy a nagyvárosokban tapasztalható albérleti árakra gondolni. És egész egyszerűen képtelenség az, hogy hat év alatt egy nagyon világosan körülrajzolható gazdasági jellegű problémára a kormány ennyire ne tudjon választ adni. Az Uber tekintetében még úgy elbarmolt és elnagyolt módon valamit tett ez a kormányzat, de az Airbnb és egyéb területeken egyáltalán nem.

Amikor azt látjuk, hogy az albérletpiacról kikerülnek ingatlanok, akkor a kormányzat látható módon nem csinál semmit, engedi elszabadulni az árakat, miközben nyilvánvaló módon a Jobbik nem kívánja a közösségi gazdaság és annak eszközei betiltását sem, de azt sem kívánjuk, hogy szabályozatlan körülmények között a magyar fiatalok és a fővárosiak, nagyvárosiak fizessék meg az ingatlanhiány, a lakáshiány árát. Ezzel párhuzamosan most itt lenne a lehetőség reagálniuk, foglalkozni ezzel az egészszel, hisz, még egyszer hangsúlyozom, több mint 1500 kilakoltatás történt csak március óta. A korábbi évekkel összevetve, 2012-ben 700 volt ez az adat, 2013-ban pedig 550. Ez sem kevés. Ez is arcátlanul sok, de a mostani adathoz képest, bizony azt kell mondjuk, ha nem is sírjuk vissza azt az időszakot, de kezelhetőbb volt, mint a mostani.

Látható, hogy egy átfogó bérlakásprogram nélkül az az időzített bomba, ami ketyeg a magyar gazdaságban és a családok életében, nem lesz hatástalanítható. Hiszen most is 140 ezer volt devizahitelesről beszélünk, akik nem tudják tisztességesen törleszteni a törlesztésüket. A kormány egy igazságtalan elszámolást vitt végig, ahol a bankok számlájára jóváírta a magyar polgárok pénzét. Nyilvánvaló módon a Jobbik ezt megkísérli visszaszerezni.

(16.20)

De azt láthatjuk, hogy elképesztően nagy a baj, hiszen a magáncső tekintetében annyira durvák a feltételek, hogy nem tud széles körben segíteni családokon, a Nemzeti Eszközkezelő még úgy sem tud elég családon segíteni, hogy elveszi az emberektől az ingatlantulajdont, és azt látjuk, hogy még a CSOK és egyéb intézkedések kapcsán is a kormányzat az aprómunkát is megspórolja, például külföldön élő és adott esetben hazacsábítható honfitársaink esetében, akik CSOK-ot vagy hasonló kedvezményt kívánnának igénybe venni, annyit sem tett meg ez a kormányzat, hogy az adóévet egyeztesse Nagy-Britanniával, tehát aki, mondjuk, ott magyar önálló vállalkozóként dolgozik, az sok esetben nem tudja a kedvezmény igénybevételéhez szükséges dokumentációt sem letenni az asztalra, így kimarad a kedvezményezett köréből. Ezért felszólítjuk a kormányzatot, hogy avatkozzon be ezen a területen is.

Mindemellett azt az áfacsökkentési tervezetet, amit jobbikos nyomásra elindítottak, igenis ki kellene terjeszteni a lakásfelújításra is, hogy legalább akinek van pénze és van tere bővíteni, adott esetben a bővebb élettérben még egy gyermeket vállalni, az megtehesse mindezt. És egész egyszerűen képtelenség arra hivatkozniuk, hogy a migrációs szorítás árnyékában ezen otthonteremtési lépéseket nem teszik meg.

Hangsúlyozni szeretném, hogy a kilakoltatások számának brutális felpörgése várható, a kormányzat nem vesz tudomást a társadalmi-szociális katasztrófahelyzetről, éppen ezért logikus lenne minden jóhiszemű károsult számára elrendelni a kilakoltatási moratóriumot még időben, egészen addig, amíg a kormányzat a vállalt problémát meg nem oldja. De azt tökéletesen látjuk, hogy a kormányzat elszántsága szánalmasan alacsony szinten áll ebben a kérdésben.

Éppen ezért arra szólítjuk fel önöket, hogy haladéktalanul érzékeljék a problémát és kezdjenek valamit otthonteremtési téren, hiszen nem lehet a kvótareferendum árnyékában két évig politizálniuk, vannak olyan húsba vágó napi problémák, amelyek megoldása nélkül ennek az országnak az ügyeit nem lehet rendbe tenni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. „Rendszerszerűvé vált-e a magyarországi romák diszkriminációja?” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Teleki László képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem én teszem fel ezt a kérdést, hanem az Európa Tanács szakbizottsága, amely egy jelentést készített a magyarországi romák helyzetéről, és ő állapította meg, hogy rendszerszintűvé vált a romák diszkriminációja az országban.

Ez a kérdés azért érdekes, mert nagyon sokszor azt mondják, hogy az ellenzék csak papol, mondja a magáét és az a dolga, hogy megfogalmazzon kritikákat, viszont azok soha nem építő jellegűek. Én most építő jelleggel szeretném a kormány figyelmét felhívni arra, hogy ma Magyarországon nagyon nagy a probléma. A kormány tagjai és a kormánypárti képviselők is járják a vidéket, és úgy látszik, hogy mégsem ugyanazt látjuk, amit mi látunk ellenzéki képviselőkként. Ezt azért mondom, mert ha igazán komolyan vennék azt, ami történik az országban, akkor különböző intézkedéseket már megtettek volna.

Három olyan területről szeretnék beszélni, amit egyébként a jelentés is taglal, nevezetesen: az oktatási szegregációról írt jelentésrészről két dolgot szeretnék kiemelni. Az egyik az, hogy a speciális oktatásban lévő gyermekek száma azért nagy és főleg a romák, de a halmozottan hátrányos helyzetű szegények

családjaiból is azért kerül speciális oktatásba nagyon sok diák, mert nincs igazán az a kritériumrendszer kidolgozva, ami alapján oda kellene hogy küldjék ezeket a gyerekeket. Tehát ebből adódóan mindenképpen a kormányzat oktatáspolitikájának el kell tudnia azt érni, hogy a speciális oktatásban részesülő gyerekek közé valóban csak azok kerüljenek, akik arra rászorultak, és ne pedig a szociális helyzete határozza meg azt, hogy odakerül-e valaki, vagy nem. Tehát a tudás szintje határozza meg a speciális oktatásban való részvételnek a létét.

Másodikként nagyon fontos - és erről már nagyon sokszor szó volt e Házban is -, hogy a diszkrimináció milyen szinteket ölt ma Magyarországon a roma oktatás helyzetét nézve. El lehet mondani, hogy van, ami direkt módon létrejövő szegregáció és van az indirekt módon létrejövő szegregáció, ami arról szól, hogyha direkt módon létrejövő, amikor nagyon sokan ezt akarják, és valóban szegregált oktatásba kerül a gyerek; míg van egy indirekt mód, amikor kisebb településekről nagyobb településekre elhordják a gyereket, és így alakul ki az a szegregáció, ami szerintem senkinek nem jó, de nem jó azoknak a gyerekeknek, szülőknek, akik odajárnak. Ezért tehát, ha azt akarják, hogy az oktatás szegregációja felszámolásra kerüljön, mind a kettő dologgal foglalkozni kell, az egyikkel azért, mert nem szabad engedni, a másik pedig, hogy ha így van, hogy elhordják a tehetősebb gyerekeket a különböző településekről, meg kell találni azt a formát, azt a pénzügyi és szakmai lehetőséget, hogy hogy lehet ott tartani a jó pedagógusokat, akik képzett pedagógusok, illetve hogy lehet akár az infrastruktúrában a fejlesztéseket elvégezni, illetve egyéb más eszközökben. Ezért tehát a kormánynak a szegregáció felszámolásában mindenképpen nagyon fontos lépést kell tennie.

A másik, ami szintén taglalásra került ebben a jelentésben, a romák lakhatási helyzete. Itt kitér arra egyébként, amiről nagyon sokszor szó volt szintén e Ház falai között, a romatelepek felszámolására. Mintegy 600-650 cigánytelep van még mindig Magyarországon, több mint százezren élnek ilyen körülmények között, amit ott lehet megélni, és ezeknek kódoltan az a vége, hogy szociális segélyért fognak ezek az emberek évtizedeken keresztül és több generáción keresztül sorba állni. A kormánynak szándéka az, hogy ezeket a fiatalokat, gyerekeket újra és újra termeltesse a segélyekért, vagy egy komoly oktatásban részesíteni őket, kihozni abból a lakhatási helyzetből, oktatást biztosítani számukra, és utána pedig a foglalkoztatásban talán ők már saját maguk is el tudnak helyezkedni? Ezért azt gondolom, hogy a lakhatás helyzetét mindenképpen fontos lenne kezelnie a kormánynak.

A harmadik, ami szintén ugyanúgy taglalásra került a jelentésben, az egészségügyi hozzáférés lehetősége. Mint ismeretes, nem csak romákról van szó. A különböző földrajzi területeken és főleg Kelet-Magyarországon és Észak-Magyarországon látható

az, hogy egyre kevesebb orvos vállalja azt, hogy praktizál olyan területeken, ahol egyébként nagyon nagy a baj. Ebből adódóan milyen segítséget kívánnak nyújtani azoknak az orvosoknak, akik praxist vállalnának akár még olyan területeken is, amelyeket felsoroltam, hogy minél több szegény ember juthasson egyenlő orvosi ellátáshoz? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Vargha Tamás államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

(16.30)

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az európai hagyományokkal és iránymutatásokkal teljes összhangban Magyarország új Alaptörvényében is többszörösen kinyilvánítottuk, hogy mozdíthatatlan alapelvnek tekintjük az emberi méltóság védelmét, az előítéletességgel, a hátrányos megkülönböztetéssel és a társadalmi különállással szembeni fellépést, az alapvető emberi jogok érvényesítését, a gyűlöletbeszéd és a kirekesztés elleni fellépést.

A kormányzat az elmúlt években kiemelt figyelmet fordított a rasszizmus és a diszkrimináció elleni fellépésre, az ehhez szükséges jogszabályok, intézmények és eszközök mindegyike rendelkezésünkre áll. A jelenleg hatályos antidiszkriminációs törvény az európai közösségi joggal harmonizáló, egységes, átfogó és részletes követelményekről rendelkezik. A törvény az általános rendelkezéseken túl foglalkozik az egyenlő bánásmód követelményének a különböző területeken - foglalkoztatás, szociális biztonság, egészségügy, lakhatás, oktatás, szolgáltatások igénybevétele - való érvényesítésének részletszabályaival is. Ez a törvény tiltja a közvetlen és a közvetett diszkriminációt is. 2013. április 1. óta az Alaptörvény módosításával bekerült a társadalmi felzárkózás fogalma: „Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.”

Egy kormányhatározattal 2012-ben a kormány létrehozta a kormány javaslattevő, véleményező és tanácsadói tevékenységet végző testületként az emberi jogi munkacsoportot, civil és állami szereplők részvételével tematikus munkacsoportok alakultak. Ilyen munkacsoport a romaügyi tematikus munkacsoport, amely kifejezetten a romákat érintő emberi jogi kérdésekkel foglalkozó testület. A felzárkózáspolitikai helyi szintű lábaként kialakult a helyi esélyegyenlőségi programok elkészítésének új rendszerét megalapozó jogszabályi háttér és szakmai támogató rendszer. Ennek eredményeként kötelező minden településnek elkészítenie programját, mert csak annak megléte esetén igényelhet fejlesztési forrást.

Az elmúlt években indított kezdeményezések eredményei már adatokkal is mérhetőek. 2015-ben a

szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitétek aránya 28,2 százalék volt, ami 3,6 százalékponttal alacsonyabb, mint egy évvel korábban. A legnagyobb javulás a gyermekek és fiatalok, a nagycsaládosok és az egyszülős háztartások, valamint a legalacsonyabb, legfeljebb alapfokú végzettségűek és a munkával rendelkezők körében tapasztalható. A romák esetében a nagyon alacsony munkaintenzitású háztartásban élők aránya két év alatt közel a felére csökkent, a KSH adatai szerint 45 százalékról 27 százalékra. Kis mértékben, de csökkent a korai iskolaelhagyás is: a 2012-es 11,8 százalékról 2015-re 11,6 százalékra csökkent. 2015-től megvalósult a hároméves kortól kötelező és ingyenes óvodáztatás és az ingyenes napi négyszeri óvodai étkezés. Először fordul elő a magyar közoktatás történetében, hogy a nemzetiségek, ezen belül a romácigányok kultúrája, az együttélés lehetőségei és problémái megjelennek a Nemzeti alaptantervben.

A 2014 és 2020 közötti uniós támogatási időszakban több operatív programból is induló telepprogramok lakhatási felzárkóztatással kapcsolatos feladatainak egységes megközelítése érdekében ki-

dolgozásra került a lakhatás kezelését megalapozó szakpolitikai stratégia. A magyar kormány minden körülmények között ellenzi a szegregációt, elfogadhatatlannak tartja a hátrányos helyzetűek és a halmozottan hátrányos helyzetűek elkülönítését, és számos olyan intézkedést hozott, amely a szegregáció megelőzésére, illetve csökkentésére szolgál. Létrehozta az antiszegregációs kerekasztalt, amely évek óta rendszeresen ülésezik, és soron következő ülése pont most októberben lesz. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2016. október 10-én kerül sor.

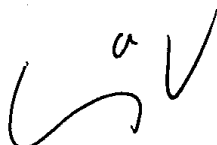
Megköszönöm munkájukat. Szép és jó estét kívánok valamennyiüknek! Ezzel az **ülést bezárom**.

(Az ülés 16 óra 32 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)